

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

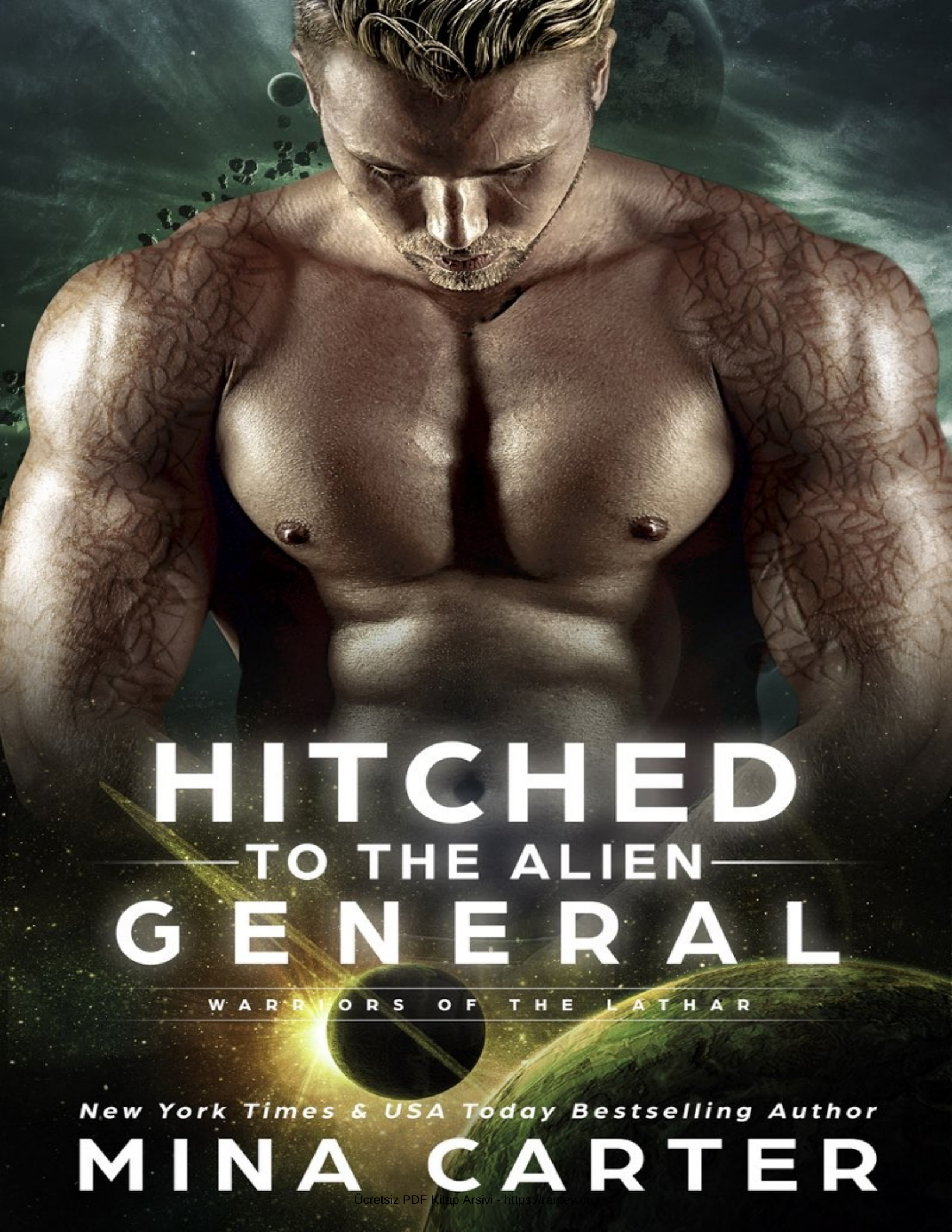
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HITCHED — TO THE ALIEN — GENERAL

WARRIORS OF THE LATHAR

New York Times & USA Today Bestselling Author

MINA CARTER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

UZAYLI GENERALE BAĞLANDI

LATHAR SAVAŞÇILARI

MINA CARTER

NEW YORK TIMES & USA TODAY ÇOK SATAN YAZAR

Copyright© 2019 by Mina Carter

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Sonsöz

Also by Mina Carter

Yazar Hakkında

F bilinen evrendeki en tehlikeli savaşçıyı alt etmek oldu
a kötü fikir. Yüzleşme aşağı ve
en çok

Bilinen evrende kolu sakat olan tehlikeli bir savaşçı için intihar demekti. Ama hiç kimse Latharian kuvvetlerinin Xaandril'i korkak olmakla suçlayamazdı. Kendini ortaladı, ayaklarının üzerinde dengeli bir şekilde dururken nefes alış verişini de dengede tuttu ve çemberin içinde kendisiyle birlikte duran erkeğı inceledi.

Savaşçılar zemindeki boya çizgilerinin etrafında hevesle toplanmış, dövüşü izleyebilecekleri en iyi yeri kapmak için itişip kakışıyorlardı. Bu iki efsanevi savaşcının günlük eğitim sırasında çemberin içine girmesi pek sık rastlanan bir durum değildi. Tepedeki yürüyüş yolları bile kalabalıktı, fısıltıyla yapılan konuşmaların uğultusu havada *bir gicandati* sürüşü gibi vızıldıyordu.

Hepsi Xaan'ın kışının bir tabakta ona teslim edildiğini görmek için.

Çünkü ona kısık gözlerle bakan erkek *sıradan* bir savaşçı değildi. Hayır. Bu çok kolay olurdu.

Daaynal K'Saan Lathar'ın savaşçı imparatoruydu; ilk suikastçısını henüz çocukken öldürmüş ve o zamandan beri savaşmayı bırakmamış bir erkekti. Tüm Lathar'lar gibi o doğma büyüme bir savaşçıydı, saçlarında kalın onur örgüleri vardı. Saçından çok örgüsü vardı, her biri bir savaş onuruydu.

Xaan saydığından değil. Daaynal'ın kaç tane onuru olduğunu biliyordu. Onları kazanmak için akıtılan kanı, teri ve öfkeyi biliyordu çünkü her biri için savaş alanında onun yanında durmuştu, ayrıca sayabileceğinden çok daha fazlası.

Ve bu dövüş yakın bir dövüş olacaktı.

İkisi, ölümüne bir savaştan önce birbirlerini ölçüp biçen kedigil alfalar gibi birbirlerinin etrafında volta Xaan'ın gözleri kısıldı. Kendisi iri bir erkekti ama Daaynal da en az onun kadar iri ve kaslıydı. İkisi de her gün antrenman yapıyordu ve savaş alanında ve dövüş çevrelerinde onlarca yıllık deneyimleri vardı.

Çünkü onlar sıradan savaşçılar değillerdi... onlar imparator ve şampiyondular. Biri imparatorluğa yemin etmişti. Diğeri ise onu korumaya yemin etmişti. Ancak şu anda, bu yemin Xaan *draanth*'a çok iyi gelecekti.

Daaynal'ın karşısına geçerek ilk hamleyi beklemeye başladı. Uzun deneyimlerinden dikkatinin dağılmasına izin vermemesi gerektiğini biliyordu. Daaynal onun kışını Teranis sektörüne kadar tekmeleyip geri dönerdi.

Daaynal'ın ilk hamleyi yapmasını beklemek yerine Xaan kükredi ve saldırdı. Daaynal'ı yeni öğrendiği bir güreş hareketiyle sarıp çemberin ortasında kış üstü yere rakibinin gözlerinde küçük bir şaşkınlık ifadesiyle ödüllendirildi.

İkisi de uzuvları birbirine karışarak sert zemine düşerken, toplanan savaşçılardan şok olmuş bir nefes yükseldi. Çarpışmanın etkisiyle Xaan'ın omzu Daaynal'ın karnına saplandı ve imparatorun ciğerlerindeki tüm hava sert bir *ummmph* ile dışarı çıktı.

Xaan yerde kolayca takla attı, bu kadar iri bir adam için alışılmadık bir zarafetle döndü. Daaynal'ı sabit tutmayı başardı, sağlam kolu imparatorun boynuna dolanırken diğeri erkeği gerdi

Daaynal'ın omurgası sert bir kavis çizerek sırtının küçük kısmına bir dizle vurdu.

Sırttı, Daaynal'ın saçlarını yüzünden çekmeye ve aynı anda tutmaya çalışırken damarlarında zafer dolaşıyordu. Ama işe yaramadı. İmparatorun uzun, siyah saçları görüşünü engelliyordu ama avına tutunmak için görmesine gerek yoktu.

Yeni keşfedilen Dünya'dan eski holovidleri izlemenin beklenmedik bir yan etkisi olmuştu. Repertuarına eklemek üzere birkaç yeni dövüş stili keşfetmişti. Kayıp bir Lathar keşif gezisinin torunları olan insanların bu kadar farklı ve etkili dövüş yöntemleri geliştireceği kimin aklına gelirdi?

Daaynal boşuna savaşçı bir imparator değildi. Bir hamle ve bir taklayla tutuştan kurtuldu ve Xaan'ın göğüs kafesine, iyileşen kolunun hemen altına çarpmak için bir serbest bırakmayı başardı. Göğüs kafesi tarafından iletilen acı gövdesinde alevlendi ve ağgözlü acı dalları sahip olduğu her sinir ucunu okşadı. Sert bir nefes çekerek, sağlam koluyla ölümüne tutundu.

Daaynal tekrar vurdu, darbenin ucu Xaan'ın kötü kolunu yakaladı. Bu seferki acı ızdırap vericiydi. En şiddetli yıldıza bile rakip olabilecek kadar beyaz bir patlama omzunda merkezlendi. Bir an için, aylar önce iyileşmiş olan tüm hasarın ham ve yeni olduğunu, omzunun kırık kemikler ve çığ, parçalanmış et yığınınan başka bir şey olmadığını hissetti.

Acıya rağmen, birkaç saniyeliğine de olsa acımasızca dayandı. Her şeye rağmen bunun bir ölüm kalım savaşı olmadığını hatırladı. Bir savaş alanında değildi. Artık değildi. Bunun yerine, hayat boyu arkadaşı olan erkekle bir dövüş çemberindeydi ve bu bir antrenman maçıydı, başka bir şey değil.

Yine de imparatorla aynı çemberin içindeydi; hiç bir savaşçıyla... asla yenilmeyecek bir savaşçıyla. Eğer Xaan onu yenerse,

Eğitimde bile olsa Daaynal'ın bir savaşçı olarak yeterliliği sorgulanacaktı. Bu da taht için meydan okumalara davetiye çıkarırdı... ki bu da sarayın demirbaşı haline gelmiş insanlardan bir deyim ödünç almak gerekirse... ihtiyaç duymadıkları bir bok seviyesiydi. Hele ki insanlığın içinde bulunduğu belirsiz durum ve yeni keşfedilen ırkın yok olmasını isteyen bağnazlar söz konusuysen.

Ama tüm bunlara rağmen Daaynal'ın işini kolaylaştırmasına imkân yoktu. Bunu istemezdi. Savaşçı bir imparator *olduğu* için hükmediyordu, rol yaptığı için değil.

Yapmacık olmayan bir acı iniltisiyle Xaan tutuşunun biraz kaydığını hissetti. Bir açıklık gören Daaynal dirseğini tekrar yukarı savurdu ve Xaan'ı yan tarafından yakaladı. Acı bir kez daha patladı ama bu sefer dayanması daha kolay bir acıydı, omzuna vurulmasına hiç benzemiyordu.

Daaynal bükülürken bırakmak zorunda kaldı ve sonra her zaman hızlı öğrenen büyük imparator onu benzer bir hareketle sabitlemeye çalışırken masaların tersine döndüğünü gördü. Ama bu şekilde yakalanmayacaktı. Çemberin etrafında toplanan savaşçılar nefes nefese kalınca tekrar dikkatini çekti. Kendini yana atarak Daaynal'ın tutuşunu kırmak ve yuvarlanarak uzaklaşmak için onları görmezden geldi.

Bir çember dövüşünde imparatoru yenmek kötü bir şey olurdu ama aynı zamanda kendisinin yenilmesini istemeyecek kadar erkeklik gururuna da sahipti. Özellikle de kalabalığın içinde dövüşü izleyen narin bir insan dışısı varken.

Kenna Reynolds, dişilerden biriydi -kadın, diye düzeltti kendini. Onlara kadın denmesini tercih ediyorlardı, dişi değil - buldukları ilk insan üssünden almışlardı, orada duruyordu, boya çizgisinin kenarında dengede duruyordu, sanki kendini suya atmaya hazırmış gibi

Daire. Onu korumak için mi yoksa Daaynal'ı ondan korumak *için* mi, Xaan emin değildi.

Tüm vücudu gerildi, kızın aptalca bir şey yapıp aralarına girmeye çalışması ihtimaline karşı hazırды. Bu düşünceyle omurgasından aşağı buzlar yuvarlandı. Kendi halkının bir savaşçısıydı, kendine denizci diyordu ve onun dövüştüğünü görmüştü ama onlara kıyasla ufacıktı. Çok kolay incinebilirdi. Daha da kötüsü...

Daaynal'ın bakışlarının insana doğru kayması Xaan'a yakalandığını söyledi ve iri erkeğin yüzüne bir gülümseme yayıldı. İç çekerek saçlarını yüzünden geriye doğru savurdu ve omuzlarını bir klik sesi duyulana kadar yuvarladı. Geri adım atarak küçük bir selam verdi. Bir savaşçının diğerine duyduğu saygı.

"Her zamanki gibi mükemmel bir maçı Şampiyon," diye gürledi o meşhur derin sesiyle. "Ama ilgilenmem gereken başka meseleler var, bu yüzden bugünlük ara vermek zorundayız. Yarın seni bir güzel pataklayacağım."

Xaan'ın yüzü geniş bir sırıtışa dönüştü. "Siz ve kimin ordusu, *Majesteleri?*"

"Şampiyon ol ya da olma, seninle başa çıkmak için bir orduya ihtiyacım yok."

İyi huylu şakalaşmaları, çemberden çıkıp duvar kenarındaki bankta bıraktıkları havluları aldıklarında da devam etti. Onları izleyen kalabalık dağıldı ve kendi döndü, müsabakalar ana antrenman salonunu doldurdu.

Kenna'nın bir grupla gittiğini fark etti, omzunun üzerinden Xaan ve Daaynal'a doğru hızlı bir bakış attı. Birlikte olduğu savaşçılar daha gençti ve hepsi de kendilerinden daha büyük, daha güçlü savaşçılara karşı avantaj sağlayacak insan hareketlerini öğrenmeye hevesliydi. Bu *Veral'vias*'ta başlayan bir teknikti ve giderek popülerlik kazanıyordu.

İlgisini kendine sakladığını düşündü, boynunu silmek için bir havlu aldı, ama bunca yıldır imparatorun şampiyonu olmaktan bir şey öğrenmişti. O da Daaynal'ın *hiçbir şeyi* kaçırmadığıydı.

"Ne zaman kışını kaldırıp o kadına sahip çıkacaksın?" diye alçak sesle yorum yaptı büyük imparator, su şişesinden uzun bir yudum alırken gözleri parlıyordu. Solgun bakışları koridorda, genç savaşçıların arasında zarifçe hareket eden kıvrak bir figür olan Kenna'nın antrenman yaptığı yere kaydı.

Ona bakar bakmaz özlem ve arzu keskin ve ani bir şekilde yükseldi. Acımasızca, izleniyor ihtimaline karşı yüz ifadesini düzeltti - imparator ve şampiyon *her zaman* bir şekilde izlenirdi - ama insan dışıye bakmaya devam etmesine engel olamadı.

Daaynal'ın sorusuna cevap olarak omuz silkti. Onu sahiplenmek istiyordu. İstemekten de öte. Onu eşi olarak alma, narin narinliğini kendine doğru çekme ve dudaklarına ilk kez sahip olma fikri geceleri aklından çıkmıyordu. Onun etrafında olduğu her an, kelimeleri hırıldayarak söyleme ve onları ömür boyu birbirlerine bağlama isteğine karşı koyması daha da zorlaşıyordu.

"Nasıl ?" diye sordu hasarlı kolunu kaldırarak.

Hareket etti ama eskisi kadar kolay değildi. Şanslıydı. İmparatorluktaki en iyi şifacı olan Laarn -Daaynal'ın kardeşinin oğlu ve lord şifacısı- savaşta yaralandığında yanında olmuştu. Onun çalışmaları olmasaydı, Xaan şu anda incinmiş bir kol için endişelenmeyeceğini biliyordu. Hiçbir şey için endişelenmezdi. Yaraları o kadar büyüktü ki savaş alanında ölmüş olması gerekirdi.

Ama yine de, iki iyi kolu olmayan bir savaşçı değersizdi. Olması gerekenin sadece yarısı kadar erkekti.

Daaynal'ın bakışları Xaan'ın artık askıda olmayan koluna kaydı ve omuz silkti. "Yani? Tam hareket kabiliyetini geri kazanacaksın... Başka hangi erkek bana karşı bu kadar uzun süre dayanabilir ki? İki sağlam kolla bile."

Haklıydı. Xaan, Daaynal'ın kendisine uzattığı su şişesini alırken göğsünün ortasında bir gümbürtü koptu.

"Onun için çok yaşıyım," diye karşı çıkınca arkadaşı ona alaycı bir bakış attı. "Daha genç birini seçmeli."

"Saçmalık." Daaynal onun mazeretlerinin hiçbirini kabul etmiyordu. "Sen en verimli çağında bir erkeksin. Ve daha genç bir savaşçı istiyor gibi mi görünüyor?"

Kenna'nın birlikte olduğu gruba doğru başını salladı. Bu mesafeden bile ringdeki rakibinin çekici olmak için elinden geleni yaptığını görmek kolaydı. Gözünü bile kırpmadan onu kışının üstüne attı ve diğerlerinden birine onun yerini almasını işaret etti. Görevden alınan savaşçı utanç içinde grubun arkasına doğru sıvıştı.

"Bu bir şey ifade etmiyor."

Öyle olmadı. Çemberlerde eğitim almak, hayatının geri kalanında sadece yarım bir savaşçı olan bir erkekle birlikte olmaktan tamamen farklıydı. İçerken düşüncelerini kendine sakladı. Daaynal iyi niyetliydi ama Daaynal'ın kendisi ve kız kardeşinin oğulları gibi savaşçılarla nasıl rekabet edebilirdi ki? Xaan'ın kendi oğlu bile kendine ait bir insan dışı bulmuştu. Ama onlar daha ilericiydiler, geçmişe daha az bağlıydılar.

"Tabii... tabii, bunu kendine söyleyip duruyorsun," diye Daaynal, Xaan su şişesini geri uzatırken bileğini tutarak. Bakışları Xaan'ın bileğine bağlanmış yırtık pırtık mavi kurdeleye kaydı ve tekrar yukarı baktı. Xaan'ın yanakları kızardı. Kenna bu kurdeleyi aylar önce kort turnuvasında onun bileğine bağlamıştı.

"Eğer onunla ilgilenmiyorsanız, belki de hanımefendinin iyiliğini geri çevirmek isteyebilirsiniz. Başkalarına da bir şans verin."

"Siktir git. Bu sadece bir kurdele." Xaan elini geri çekti. Bunu kendine defalarca söylemişti. Bunun sadece bir kurdele olduğunu. Hiçbir anlamı yoktu. Yine de onu çıkarmaya cesaret edemiyordu.

"Evet... evet, kendine bunu söylemeye devam et, aşık çocuk," Daaynal göz kırptı ve havlusunu geniş bir omzunun üzerinden attı. "Başkası sahiplenmeden sen sahiplen. Bana bunu bir emir haline getirme."

Bu mahkeme işini yapabilir. Elbise giymek, tamam. Prenses gibi hissetmek, tamam. Kimsenin kabarık eteğinin altında savaş botları olduğunu ya da kalçasına bir hançer bağladığını bilmesine gerek yoktu. Arkadaşı Jane'in söylemeyi sevdiği gibi... kızı denizcilerden ayırabilirdiniz ama denizciyi kızıdan asla ayıramazdınız.

Kenna gülümsemesini gizledi ve salonun kapısında durakladı. Kolonya ve deri kokusu, arkasından gelen alçak seslerin uğultusuyla bir dalga gibi ona çarptı. İmparatorun amiral gemisi *Miisan-vuis*'in etrafında mevzilenmiş birkaç savaş grubunun bulunduğu büyük salon, derileri ve renkli kuşaklarıyla Latharian savaşçılarıyla doluydu. Arada bir kadınlar da Kenna'nın giydiğine benzer ipekli elbiseler giyiyordu.

Birkaçını Lathar insanlığı keşfetmeden önce görev yaptığı üs olan Sentinel Beş'ten hayal meyal tanıyordu ama bazıları yeniydi. Boş boş buraya nasıl geldiklerini merak etti ama sonra kalabalığın içinde tanıdık, kararlı bir yüz gördü ve sırtıttı.

Jane, eskiden Terran Deniz Piyadeleri'nden Binbaşı Allen, şimdi Leydi Jane K'Vass, eşi Karryl ile birlikte bir iki adım yaklaştı

arkasında. Kenna gibi o da Latharian tarzı bir elbise giymişti ama kırmızı yerine gümüş rengindeydi.

"Lanet olsun, onları bu gece tıka basa doldurmuşlar. Değil mi?" Jane, Kenna'yı hızlıca kucakladıktan sonra onu değerlendiren bir bakış attı. "İyi görünüyorsun kızım. Bu renk sana yakışmış."

"Teşekkürler," Kenna gösteriş yapmak için küçük bir dönüş yapmaktan kendini alamadı. Jane'in dudakları kırıldı ve Kenna'nın eteklerine uzandı, altındaki çizimleri ortaya çıkarmak için onları bir dokunuşla kaldırdı.

Kenna omuz silkti. "Kıç tekmelememiz ve isim almamız gerekirse diye.

Cat'in düğününü hatırlıyor musun?"

"Oh evet. Güzel zamanlar, değil mi?" Jane kıkırdadı, yüzünde geniş bir sırıtış vardı. Cat bir Latharian savaşçısıyla evlenen ilk insan kadındı ve düğünleri bu birliktelikten hoşnut olmayan bağnazlar tarafından basılmıştı. Gelin bir yobazı vurup tüm Lathar'a insan kadınların hafife alınmaması gerektiğini kanıtlayana kadar ortalık silahlı çatışmaya dönmüştü.

Jane kendi eteklerini aralayarak kalçasını bir an için gösterdi. Kenna sırttı. Jane de kendisi gibi savaş botları giyiyordu ve kalçasındaki kılıfta küçük bir tabanca vardı.

Karryl içini çekti ve başını eğlenerek salladı. "Onsuz hiçbir yere gitmez." Sesindeki şefkatten bunun cesaretini kırmadığı kolayca anlaşılıyordu. Aslında ses tonu gurur vericiydi.

"Hey, hey, şu kısa saçlıya bak. Terfi duydum. Tebrik ederim!"

Kenna uzun boylu savaşçıya gülümseyerek onu da iyi ruh haline dahil etti. Diğerleri gibi o da deri giysiler içindeydi ve göğsünde geniş bir kuşak vardı. Ama Kenna'nın onu son gördüğünde sahip olduğu uzun saçları gitmiş, yerine yeni rütbesinin savaş komutanı olduğunu gösteren kısa bir arka ve yan saç gelmişti.

"Teşekkür ederim, Leydi Kenna. Çok nazıksınız." Adam cevap olarak başını eğdi ama kısa süre sonra sırtışı geri döndü. Onunla ilk tanıştığında oldukça asık suratlı ve huysuz biriydi ama belli ki evlilik hayatı ona iyi gelmişti.

Jane, elindeki bardağı şaşkınlıkla dudaklarına götürürken, "Lanet olsun," diye nefes aldı. "Oradaki General Black mi?"

Kenna onun bakışlarını balo salonunda geniş omuzlu, açık renk saçlı bir savaşçının kolundaki ufak tefek, siyah saçlı bir kadına doğru takip etti. Onları hemen tanıdı.

"Öyle... öyleydi." Etrafta dolaşan garsonun tepsisinden kendine bir bardak kaptı, genç bir savaşçı bu akşam için hizmete zorlanmıştı. "O artık Dani K'Vass. Bu Sardaana, onun arkadaşı. *Veral'vias*'ın iletişim subayı."

Jane içkisini yudumlarken başını salladı. Sadece meyve suyuydu. Her ne kadar insan kadınlar Latharlı eşleriyle başa çıkabileceklerini kanıtlamış olsalar da, Lathar'ın içtiği bazı alkollü içecekler onları ciddi şekilde hasta edebiliyordu.

"Evde bazı saçmalıklar olduğunu duydum."

"Biraz mı?" Kenna içini çekti. Meyve suyunun canı cehenneme. Bu özel konuşma için daha sert bir şeye ihtiyacı vardı.

"Aşağıda işler tamamen karıştı. Başkan Yardımcısı Cole, imparator gelmeden önce Fenriis ve kodamanlarla görüşmeler yapıyordu ve bu görüşmeler iyi gidiyordu... ancak daha sonra Halland'ın beyni sulanmış ve Radcliffe ve Hopkins ile yatağa girmiş. Hopkins, *Veral'vias*'ı ele geçirmeye çalışmanın iyi bir fikir olacağına karar verdi... Evet, biliyorum. Aptalca ha?" dedi Jane şaşkınlıkla gözlerini kırıştıtırırken.

"İşte o zaman Black araya girip olayı çözmeye çalışmak zorunda kaldı. Cole'u geri getirmeyi başardı ama sonra Radcliffe ve saldırdı gemi tekrar için deneyin ve kaçırın

İmparator. Bu sefer üç takımı da kaybettiler, AMA..." Jane bir şey söylemek üzereyken elini kaldırdı.

"Daha da önemlisi, aynı zamanda Cole'u oy hilesi ve sahtekarlıktan mahkum etmeyi başardılar. Onu Mirax Ruas'a gönderdiler, sanırım şuradaki de bununla ilgili." Başıyla imparatorun etrafının *Veral'vias*'tan küçük bir grup savaşçıyla çevrili olduğu yeri işaret etti. Danaar hareketli bir şekilde konuşuyordu, iri vücudu gergindi.

Jane alçak sesle ıslık çaldı. "Ne boktan bir durum. İnsanlığın Lathar'a karşı kazanamayacağını farkındalar. Değil mi?"

"Öyle düşünürsün. Öyle değil mi?" Kenna dalgınca cevap verdi, imparatorun etrafındaki küçük grupta yeni bir figür belirince dikkati dağıldı. Daaynal'ın kendisi kadar uzun boylu ve ağır kaslıydı, kısa, kirli sarı saçları daha koyu, uzun saçlı savaşçıların arasında göze çarpıyordu.

Xaandril, imparatorun şampiyonu.

İyi temizlenmişti, derileri temiz ve cilalıydı. Odadaki pek çok savaşçının aksine, geniş göğsüne bir kuşak takmamıştı. Kuşak, savaşçının bulunduğu gemide hangi rolü üstlendiğini belirtmek için takılırdı. Xaandril kuşak çünkü herhangi bir gemiye atanmamıştı. Yakındaki savaşçılar, Xaandril onlara ters ters baktığında gruptan uzak durdular.

"Hâlâ uzun boylu, sarışın ve yarı olmayı mı arzuluyorsun?"

Jane onu kaburgalarından hafifçe itti ve Karryl'in uzaklaştığını, kısa bir mesafe ötede bir çift savaşçıyla konuştuğunu fark etti. O ve eski patronu kalabalık odanın ortasında yalnız kalmışlardı. Kenna yakışıklı şampiyona bir kez daha bakarken iç geçirdi.

"Evet. Yine de kadın olduğum gerçeğini fark etmemiş gibi görünüyor," diye hafifçe homurdandı, bunun kendisini etkilemesine izin vermemeye çalışıyordu.

Xaandril bir sıcak bir soğuk esiyordu. Bir an onun kendisinden hoşlandığından ve nihayet onu öpmek üzere olduğundan emin oldu. Bir sonraki an ise ona gemideki diğer genç savaşçılarla aynı şekilde davranıyordu. Onunla nerede duracağını asla bilemiyordu.

"Erkekler," diye Jane. "Türleri ne olursa olsun, kafalarından neler geçtiğini bilemezsin. Ona söyle ve eğer o da aynı şekilde hissetmezse, çek git."

K

Enna balodaydı. Elbiseyle.

Bu iki düşünce diğer her şeyi engelledi.

Xaan'ın zihni, başka düşüncelerin oluşmasına izin vermiyordu. İmparatorun yanında durdu, konuşulanları dinlemesi gerektiğinin farkındaydı ama odanın diğer tarafına göz gezdirirken tek yapabildiği aptalca başını sallamaktı.

Son derece güzeldi. Elbisesinin koyu kırmızısı krem rengi teninin mükemmelliğini vurguluyor, başının üzerinde bukleler halinde toplanmış koyu renk saçlarıyla dengeleniyordu. Daha önce hiç görmediği kahverengiler ve kızılılarla dolu derin, zengin bir renk olan saçlarına bayılmıştı.

Yanıdaki kadına doğru eğilirken narin boynunun kavisi ona bir an için uzun zaman önce ölen eşi Laryssa'yı hatırlattı. Çok güzel ve narindi ve ona deliler gibi aşık olduğunu düşünmüştü. Belki de öyleydi ama onun ölümünün acısı artık yoktu ve şimdi o sadece geçmişinden bir hatıraydı. Kendisi gibi bir savaşçı olan bu insan kadına karşı hissettiği şey keskin ve aniydi; Laryssa'ya karşı hissettiğini hatırlayabildiği her şeyden daha güçlüydü.

Yine de hislerine göre hareket etmemişti. Kenna ona hâlâ bileğinde taşıdığı kurdeleyi verdiğiinde turnuvadan sonra harekete geçecekti ama neredeyse ölümüne neden olan savaşa katılmıştı. İyileşmesi uzun ve zor olmuştu ve Kenna gibi kendi kültüründe bir savaşçı olan bir kadının, erkekten daha az erkek olan bir erkeği asla istemeyeceğine ikna olmuştu.

Ama Daaynal'ın daha önce söyledikleri aklına takıldı ve yan gözle baktığında, evet, arkadaşının Xaan'ın neden konuşmaya katılmadığını anladığını doğruladı. *Veral'vias*'ın vekil komutanının eski insan başkan yardımcısını geri almak için bir Terran hapishane tesisine sızmaya gitmek istemesiyle ilgili bir şey... Neden orada olduğunu ya da neden önceki görevinden alındığını bilmiyordu çünkü konuşmayı takip etmiyordu.

Onun yerine, dikkati odanın içinde kasıla kasıla yürüyen savaşçının üzerindeydi. Gideceği yer belliydi. Kenna ve arkadaşı, Karryl K'Vass'ın eşi, odanın o bölgesindeki tek iki dişiydi. Nefesini içine çekti, savaşçıya zihinsel olarak *"ilerle draanthic"* diye seslenirken tüm kasları gerildi. *Orada sana göre bir şey yok.*

Yine de Lathar telepatik değildi ve savaşçı iki kadına doğru ilerlemeye devam etti. Kenna dönüp ona baktı, o bir şeyler söylerken yüzündeki ifade donup kalmıştı. Sonra güzel yüzüne en parlak gülümseme yayıldı ve Xaan bir şeyleri yumruklamamak için dişlerini sıktı.

Ama daha da kötüleşti. Kenna başıyla onayladı ve onu dans pistine götürmeden önce elini savaşçının koluna koydu. Kıskançlık Xaan'ı sert ve hızlı bir şekilde vurdu, durduramadan göğsünün ortasında hırıltı başladı. kendini imparatorun

Küçük bir selam vererek balo salonuna doğru ilerledi ve dans pistine varmadan önce onları durdurdu.

"Sanırım benim dansım," diye homurdandı, kendi sesini zar zor tanıyordu. Bakışları diğer erkeğin üzerindeydi, bir an için Kenna'yı görmezden gelerek yaklaştı ve iri cüssesini gözdağı vermek için kullandı. Pis bir hareketti ama umurunda değildi. Diğer erkeğin... *herhangi bir* erkeğin ona dokunmasını istemiyordu. Nefes aldığı sürece istemiyordu.

"General," diğer savaşçı mantıklı bir şekilde geri çekilmenin cesaretin daha iyi bir parçası olduğuna karar verdi ve Kenna'ya başını sallayarak alanı terk etti. "Belki başka bir zaman leydim."

Cesedimi çiğnemedim. Xaan erkeği takip etme ve onu bir meydan okuma çemberinin içine atma dürtüsünü zorlukla dizginlemeyi başardı ve Kenna'nın meraklı bir ifadeyle onu izlediğini görmek için yarım döndü. Konuşmak için kendine güvenmiyordu, bu yüzden sadece elini uzattı. Kız onundu ama onu hiçbir şey yapmaya zorlamayacaktı. Onunla birlikte olmak istiyorsa, kararı kendisi vermeliydi.

Kızın bakışları adamın yüzünden eline ve oradan tekrar eline kayarken gerçeklik sadece ikisine daraldı. Gözlerinin arkasında adını koyamadığı bir duygu parıldadı, o daha tanımlayamadan kayboldu ve elini uzattı. Sert bir nefes aldı, narin parmaklarının ellerine ilk dokunuşunda vücudunda bir ürperti hissetti.

Kendi halkının bir savaşçısıydı, korkutucu ve yetenekliydi. Onu ilk gördüğünde, arkadaşını tehdit ettiği için bir savaşçının kafasına tabancanın namlusunu dayamıştı. Ama o anda tüm içgüdülerini ona onun narin ve dişili olduğunu, koruması gerektiğini söylemişti.

Parmaklarını onunkilere dolayarak onu dans pistine götürdü. Adam dönerken aralarında farkındalıkla dolu bir sessizlik oluştu

ve onu kendine çekti. Mükemmel bir şekilde uyuyordu, ince vücudu sanki kadın tanrıça tarafından orada olması için yaratılmış gibi onun iri vücuduna yaslanmıştı. Onun olmak için.

Adamın eli kızın belinde gezinirken aynı nefesi aldılar, bu dokunuş daha önce ona yaptıklarından çok daha okşamaya yakındı. Hiç dans etmediklerini fark etti. Birlikte antrenman yapmışlardı, evet, sakatlanana kadar... ama onu hiç şimdi olduğu gibi kollarına almamıştı. Göğüs göğüse, eli onu kendine esir etmişti. Diğer eli de onunkini tutuyordu, parmakları onunkilere karşı çok ince ve narindi.

Kadının ona güvenle yaslanışından bir ürperti omurgasından aşağı yuvarlandı. Kız çok güçlüydü ama adam terlemeden onu ikiye ayırabilirdi. Bu durum kendisini açgözlü bir canavar gibi hissetmesine neden oluyordu, özellikle de kız söz konusu olduğunda. Kızın kendisine çıplak haldeyken nasıl hissedeceğini aklından çıkarmaya çalışarak onları dansın ilk adımlarına dönüştürdü.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu, kalp şeklindeki güzel yüzünde merak vardı. "O savaşçıyı kaçırdım. Sadece dans etmek istiyordu."

Cevabı basitti. "Dans etmek başka şeyler düşünmeye yol açar. Yani dans ediyorsan, benimle dans ediyorsun demektir."

İşte, ortaya çıkmıştı. Uzun zamandır kalbinin derinliklerinde sakladığı sahiplenme duygusu, onun sadece kendisine ait olduğu hissi.

Yüzü okunmaz haldeydi. "Kararını verdin yani? Ya başka biriyle dans etmek istersem?"

"O zaman kan dökülmesinden sen sorumlu olacaksın. Bunu ister misin?"

"Ya Daaynal ile dans etmek istersem?" Bir kaşını kaldırdı ve soruya soruyla cevap verdi, dudaklarında tartışmayı kazandığını düşündüğünü gösteren bir kıvrım vardı.

Onu kendine doğru çekerken hırıltısını durdurmaya çalışmadı, elini kalçalarının arkasına doğru uzattı. "Neden? Gözün

şimdi imparatoriçe olmak? Çünkü iş size gelirse, bu maç sadece bir şekilde biter."

Onun için herkesi karşısına alırdı... en eski arkadaşını bile.

Kızın gözleri bu hırıltılı açıklamayla irileşti ve nefesi en keyifli şekilde kesildi. Küçük bir gülümsemeyi gizleyerek, onu bir sonraki dönüşte balo salonundan dışarı ve onu çevreleyen karanlık koridorlardan birine sürükledi.

"İçerisi çok kalabalık," diye mırıldandı onun şaşkın bakışları karşısında. Bu bariz bir bahaneydi. Onu bir süreliğine yalnız bırakmak istiyordu. Adımları yavaşladığında yüzünde beliren küçük gülümseme onun içini gördüğünü gösteriyordu.

Koridorun en karanlık kısmında, balo salonundan süzülen yumuşak müzik eşliğinde birlikte sallanmaktan biraz daha fazlasını yapana kadar yavaşladı.

"Görünüyorsun..."

Draanth. Bir kadınla konuşmak ne zaman bu kadar zorlaşmıştı? Kur yapmanın bu kadar sinir bozucu olduğunu hatırlamıyordu. Sanki beyni kısa devre yapmış gibiydi ve tek yapabildiği huşu içinde ona bakmaktı. Onun gibi yaralı ve yaşlı bir savaşçıyla neden burada olduğunu bilmiyordu ama kaçmak için mücadele etmiyordu, o yüzden bunu kabul etti.

Ve ona vermek başka ne varsa.

"Neye benziyorum?" diye sordu, ona bakarken sesi yumuşak bir mırıltı halindeydi. Parmaklarının omzuna değen yumuşak dokunuşuyla dikkati dağıldı ve bir an için üniformalı olmamayı diledi. Onun dokunuşunu teninde hissetmek .

"Çok güzel."

Sonunda düşüncelerini düzene sokmayı başardı ve yumuşak bir gülümsemeyle birlikte kadının koyu renk gözlerinde bir zevk patlamasıyla ödüllendirildi. Normalde sert ve , ona yanaklarını göstererek

Hırladığında hemen geri çekildi, bu yüzden kızın daha yumuşak bir tarafının olduğunu ima etmesi onu beklemediği bir seviyede etkiledi.

Ayak parmaklarının üzerinde yükselirken eli boynunun kenarına kayd, dudakları davetkar bir şekilde ayrıldı. Düşünce süreçleri kesildi, serbest eli yanağını okşayıp saçlarına gömülürken vücudu saf bir içgüdüyle tepki verdi. Aşağı doğru eğildi.

Birinin boğazını temizleme sesi ikisini de oldukları yerde dondurdu.

"Eee... General? İmparator huzurunuzda çıkmanızı rica ediyor."

Xaan bir an için gözlerini kapatarak iç çekti.

İmparatorun kendisi tarafından engellendi.

Harika. Sadece harika bir şey çiziyorum.

"HEMEN ."

Kenna'nın tüm kadınsı içgüdüleri bu kesinti karşısında hayal kırıklığı içinde uludu. Xaan neredeyse onu öpüyordu. Öyle az kalsın öpüyordu ki neredeyse dudaklarının değdiğini hissedecekti. O kadar az kalmıştı ki fiziksel olarak acı çekmiş ve Xaan geri çekildiğinde iniltisini bastırmak zorunda kalmıştı.

Bakışları birbirini yakaladı ve tuttu. Adamın gözlerindeki sıcaklık karşısında kalbi küt küt atmaya başladı. Tüm Lathar'lar gibi onun gözleri de kediye benziyordu ama şu anda göz bebekleri o kadar büyümüşü ki neredeyse insan gibi görünüyordu.

Gitmesine izin vermemişti, beline doladığı sert kolu onu kendine doğru çekiyordu. Onun fit, hatta kaslı olduğunu biliyordu... ama bunu bilmek ve görmek, ona yakın ve kişisel olarak bastırılmaktan çok farklıydı.

"Gitmeliyiz," mırıldandı, sesi daha önce hiç duymadığı kadar derindi. Bu ona ilkel bir düzeyde, kanını ısıtan ve yasadışı olması gereken şeyler yaptı. , onu şaşırttı

Yumuşak, seksi bir hareketle burnunu onunkine sürttü. "Ama bu düşünceni unutma."

Adam onu bıraktı. Onun vücudunun sıcaklığını anında özlemiş ve hayal kırıklığıyla dudaklarını ısırarak zorunda kalmıştı. Adam sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi gülümsedi ve elini kolundan aşağı kaydırarak onun elini kendi elinin içine aldı.

Savaşçıyı koridorlardan geçip savaş odasına doğru takip ederlerken beklenmedik sahiplenici jest onu susturdu. Alışılmadık bir şekilde, çoğunlukla boştu. Sadece Daaynal büyük masada oturmuş, muhtemelen geminin veri tabanına bağlı olan ince bir plastik levhaya benzeyen bir şeyi okurken kaşlarını çatmıştı.

Odaya girdiklerinde başını kaldırdı ve onlara selam verdi. "General. Leydi Kenna." Bakışları onların birbirine bağlı ellerine kaydı ama yorum yapmadı, sadece masayı işaret etti. "Lütfen oturun. Oturun."

"Bu da ne demek oluyor?" Xaan, Kenna için bir koltuk çekip yerleştiğinden emin olduktan sonra yanındaki koltuğa otururken sordu. Ses tonu düzdü ama Kenna orada saklı olan kızgınlık ve hayal kırıklığını yakaladı. Çoğunlukla bunları paylaştığı için. İmparatorun onu resmi bir törenden çağırmasını gerektirecek kadar önemli ne olabilirdi?

Daaynal, "Köprü mürettebatı bazı garip okumalar hakkında beni bilgilendirdi," dedi ve masanın üzerine bir değil iki ped itti.

"Ne tür okumalar?" Xaan defterini eline alıp ilgiyle inceleyerek sordu. "Eminim köprü mürettebatı bunu halledebilir?"

Kenna önünde duranı eline aldı. Bir tarafında bir yıldız haritası, diğer tarafında da sayılar gösterecek şekilde yanıp sönüyordu. Latharian dilindeydi, geometrik yazılar ona pek bir anlam ifade etmiyordu. Sayfayı hızlıca taradığında üst köşede küçük bir sembol gördü.

Bir kadın figürünün üzerine yerleştirilmiş Latharian tehlike sembolünü tanıyarak sırtmasını bastırdı. Birilerinin espri anlayışı varmış. O da aynı fikirdeydi. İnsan kadınlar tehlikeliydi. Latharianların hazır olduklarından çok daha fazla.

Sembolün üzerine basarak bir saniye bekledi ve ped kendini İngilizce görüntüleyecek şekilde yeniden yapılandırdı. Sonra kaşlarını çattı ve Daaynal'a baktı.

"Burası dış koloni sistemlerinden biri, Delta Orellius... Alışılmışın biraz dışında. Sadece daha uç kolonistler o tarafa gider."

Kendisi doğmadan yıllar önce evlenmek istediği kadın Delta Orellius'a yapılan bir keşif gezisine katıldıktan sonra amcasının bölge hakkında anlatıp durmasını dinlemişti. Anlattığına göre, bölge aşırı kıyamet günü hazırlayıcıları ve hayatta kalma delileriyle doluymuş.

Daaynal başını salladı ve bilginin dosyalandığını anladı. Latharian imparatorunun bu yönünü seviyordu. Kendini beğenmiş ve kibirli biri olabilirdi ama hiç de öyle değildi. En yüksek rütbeli generalden en düşük rütbeli savaşıya kadar herkesi dinlerdi ve hiçbir şey, en küçük ayrıntı bile onu geçemezdi.

"Bunun bir Terran sistemi olduğunu biliyorduk, bu yüzden köprü mürettebatı onu işaretledi. Değerler bu tür bir sistem için tipik değil ve Terran kökenli de değiller."

"Ah?" Kenna ilgiyle öne doğru oturdu. "Ne tür okumalar bunlar o zaman?"

"Emin değiller." Xaan kaşlarını çattı ve data-pad'deki bilgileri okudu. "Sonuçlar veri tabanımızdaki hiçbir şeyle . bir bilim subayıydı," ekledi.

ve sonra onun şaşkın bakışlarına gülümsedi. "Savaşın benim mesleğim olduğunu fark etmeden önce."

"Ah. Elbette." Kenna şaşkınlıkla arkasına yaslandı. Onu savaş gazisi bir general, halkının kahramanı olarak düşündüğü o kadar uzun zaman olmuştu ki, Daaynal'ın şampiyonu önce bir savaşçı olduğunu hiç düşünmemişti. Ama öyle olmalıydı. Bir yerlerde bir gemide görev yapmış olmalıydı ve son kontrol ettiğinde, "geleceğin generali" bir iş ilanı değildi.

"Çok yetenekli bir adam," diye yorumladı gülümseyerek.

"Bunu ona söyleme. Kafası şişer ve onu kapıdan içeri sokamayız," diye kıkırdadı Daaynal. "Ama çok haklı. *Aratak* ve *evistron* seviyeleri alışılmışın dışında, ki bu *Treaniis* sınıfı bir yıldıza sahip bir sistem için alışılmadık bir durum. Seviyeleri açıklayabilecek ışıktan hızlı motorlara dair bir kanıt yok, yani bunlar Terran olmayan gemiler değil."

Başını iki yana salladı. "Hayır, olmaz... Delta Orellius eski bir sistem, kolonileşmenin ilk günlerinde haritası çizilmiş. O zamanlar uyuyan gemiler kullanırlardı. Şimdi bile oraya yeni kan ve malzeme götürmek aylar sürüyor."

"Olağandışı frekanslar da yok mu?"

Daaynal başını sallarken Xaan dudaklarını büzdü. "Taramaları iki kez tekrarlattım. Sonuçlar aynı."

Büyük şampiyon homurdandı ve sandalyesine geri oturdu. "Araştırması için bir gemi gönderin. Güvende olmak üzmekten iyidir."

Daaynal kalemini bir sokak sihirbazının bozuk parayla oynadığı gibi parmaklarının arasında döndürdü. "Ben de öyle düşünmüştüm. Ancak, Terralılarla olan mevcut durum göz önüne alındığında, filoyu bölmek istemiyorum."

Xaan omuz silkti. "Uzun menzilli bir keşif aracı gönderin. Gözlemek için savaş gemisi olmasına gerek yok."

Kenna birinden diğetine baktı, kendisinin bilmediğı bir konuşma geçtiğinden emindi.

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum. *Jerri'tial*'ı alacaksın. Bu gece yola çıkarsan yetmiş iki saat içinde sistemde olabilirsin."

"Bekle... Ne? Ben mi? Ben gidemem."

Kenna sırtışını gizlerken Xaan masanın öbür ucuna baktı. İkisinin arkadaş olduğu kolayca anlaşılıyordu. Başka hiç kimse savaşçı imparatorla bu şekilde konuşmaya cesaret edemezdi.

"Tabii ki yapabilirsin. Öylesin." Daaynal'ın sesi sertti, Kenna'ya bir bakış atarken gözlerinde bir eğlence vardı. "Hanımefendiyi buraya götürün. Burası Terran uzayı, bu yüzden yanınızda bir temsilciniz olmalı."

"Haklı olduğu bir nokta var." Kenna Xaan'a döndü. "Sistemdekilere çok benzeyen bir kolonide doğdum. Nasıl çalıştıklarını biliyorum. Sistemlerinin nasıl çalıştığını... bir sorunumuz olursa diye. Sorun yaşayacağımızdan değil," diye hızla ekledi.

"Gördün mü?" Daaynal sırttı ve sandalyesinde arkasına yaslanırken saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Mükemmel çözüm. *Jerri'tial*'i alın ve bulduklarınızı rapor edin."

T Bir uzay gemisinde süper gizli bir görevde seyahat etmek kulağa çok heyecan verici geliyordu. Gerçekte, berbattı. Koca eşek taşakları

emdi. Kenna iç çekerek başını koltuğa yasladı ve pilot konsolundaki Xaan'ı izledi.

"Yorulduysan," dedi gözlerini önündeki ekrandan ayırmadan, "gidip biraz uyumalısın. Önümüzde hâlâ uzun bir yolculuk var."

"Yorgun değilim," dedi hızla, yana döndü ve yardımcı pilot koltuğuna kıvrılmak için dizlerini yukarı kaldırdı.

Onu sonsuza kadar izleyebilirdi. Bu kadar iri bir adam için hareketleri büyüleyici bulduğu bir ekonomik zarafetle doluydu. Kol askısını takmayı bir süre önce bırakmıştı ama omzunun hâlâ onu rahatsız ettiğini biliyordu. Rahatsızlığından hiç bahsetmezdi, özellikle de ona. Tanıdığı türler arasında en az konuşan adamdı. Ama Lathar'la birlikte geçirdiği aylar boyunca onun ruh halini okumayı öğrenmişti. Bir bakıma.

"Ayrıca," diye ekledi geminin ana kamarasına dönüp bakarak. "Burası boş."

Daha önce hep büyük Latharian gemileriyle seyahat etmişti. Savaş gemileri büyüktü, küçük savaşçı ordularını taşımak için tasarlanmıştı ve

kendisini çocuk gibi hissettiren çizgiler üzerine inşa edilmişti. Bu yüzden, keşif gemisinin küçük sınırlarına adım atmak bir değişiklik olmuştu. Tuhaflık hissi, içerisinin tamamen çıplak olmasıyla daha da pekişmişti. Mürettebat koltukları, ranzalar gibi iç donanımlar görmeyi beklediği yerde çıplak metal duvarlardan başka bir şey yoktu.

Xaan ona yan gözle baktı ve dudaklarının köşelerini kıvrarak .

"Bu sihir." Göz kırptı ve konsolda bir düğmeye bastı.

Kulübenin arka kısmı canlanırken nefesi kesildi. Mobilya duvarlardan açılıp kendini monte ederken, panellerin bazı bölümleri çöktü ve yoldan çekildi. Saniyeler içinde çıplak bir oda tamamen döşenmiş bir yatak odasına dönüştü.

Tek yataklı.

Ona bir kaşını kaldırdı. "Şanslı olduğunu mu düşünüyorsun, yakışıklı?"

Gülümsemesi genişledi. "Ben zaten şanslıyım. Önümüzdeki birkaç gün boyunca galaksideki en güzel kadın benim olacak."

Gözlerini kırptırdı, şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. Aylardır birbirlerinin etrafında hassas bir dansın içindeydiler. Onu en kötü halinde, ölümün kıyısında görmüştü ve o da kendisinininkine hiç benzemeyen yabancı bir toplumda yol bulmasına yardım etmişti. Çoğu zaman adamın gözlerindeki erkek ilgisini görerek onun üzerinde hak iddia etmek üzere olduğuna ikna olmuştu ama dansa kadar bir kez bile ona bir şey söylememiş ya da onunla flört etmemişti.

Şu ana kadar. Bu flört etmektir. değil miydi?

Gözleri kısıldı. "Pekâlâ. Kimsin sen? Ve arkadaşım Xaan'a ne yaptın?"

Güldü, derin ve zengin sesi küçük geminin içini dolduruyordu. Ses onu adamın yüzündeki ifade kadar etkilememişti. Gözlerinin köşelerindeki küçük çizgiler kırıştı. Hatta

Yüzündeki büyük yara izi, ilk başta çok korkutucu bulduğu yara izi, dudaklarından yukarı doğru kıvrılmıştı.

"Sana *iltifat* ediyorum ve senin ilk düşüncen benim bir *kinatash* olduğum *mu*?"

"Ne, nerede?" diye sordu, bir an için dikkati dağılmıştı. Aylar önce standart nöro-çevirici yerleştirilmiş olmasına rağmen, bazı Latharca kelimelerin doğrudan çevirisi yoktu.

"Ermmm..." Bir an için düşündü. "Bir yüz yalancısı mı? Başka bir varlığın görünüşünü kullanan biri mi?"

Farkına vardı. "Oh, şekil değiştiren gibi mi?" Anında kulak kesildi. Eğer böyle varlıklar varsa bu çok mantıklı olurdu. "Şekil mi değiştiriyor?"

"Evet, kesinlikle. Terra'da böyle şeyler var mı?"

Kenna başını salladı. "Hayır, pek sayılmaz. Onlar sadece hikâye. Mitler ve efsaneler."

Önündeki konsolda bir dizi komutu tuşlamak için dönerken, "Tüm hikâyelerin bir yerlerde gerçeklere dayanan bir temeli vardır," dedi. Bilgisayarın alçak sesi "otopilot devrede" diye anons etti ve kabinin arkasına doğru yürümek için kendini kaldırdı. "*Kinatash*'lar artık nadir, ama arada sırada bir tanesine rastlıyoruz."

"Oh? Neden nadirler?"

Onu takip etti, aniden durduğunda neredeyse sırtına çarpacaktı. Anında bir şey bulduğunu anladı, elini saçlarında gezdirirken geniş omuzları gerilmişti.

"*Ovverta*," dedi sessizce.

Dondu kaldı, sadece bu isim bile tüylerini diken diken ediyordu. Xaan'ın erken dönem hayatı hakkında pek bir şey bilmiyordu ama bir kısmını bir araya getirebilmişti. Ailesi *Ovverta* adı verilen bir tür tarafından öldürülmüştü ve o da intikam almak için onları yok edene kadar avlamıştı. Yine de onlar hakkında pek bir şey bilmiyordu. Sormuştu ama onlar

Lathar'ın öcü versiyonu gibiydiler. Kimse onlar hakkında konuşmak istemiyordu.

Dikkatlice hareket ederek elini adamın sırtının ortasına koydu. "Sorun yok. Bana başka bir şey söylemek zorunda değilsin."

"Kabin komut üzerine kendini yeniden yapılandırıyor," dedi, sanki kadın hiçbir şey söylememiş gibi. Kadın elini kaldırarak ona yer açtı. Hazır olduğunda konuşacaktı. Xaan'ın bazen az konuşan bir adam olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti.

"Tesisler arka tarafta, sol kapı. Sağ kapı kargo bölümüne açılıyor. Oraya girmeyin," diye uyardı. "Kabinden daha az yalıtımı var, bu yüzden soğuk olur."

"Emredersiniz efendim." Hızlı bir selam verdi ve her zamanki neşeli, hafif alaycı tavrına geri döndü. Çantasını yardımcı pilot koltuğunun arkasına bıraktığı yerden aldı. "Duş ilk benim."

Yıkanma setini ve havlusunu kaptığı gibi banyoya girdi. Birkaç saniye boyunca, tam fonksiyonlu bir duş da dahil olmak üzere her şeyi bu küçük alana sığdırabildiklerine hayret ettikten sonra soyundu ve duşa girdi.

Sıcak suyun ve Xaan'ın kendisinden sonra duş alması gerektiğinin bilincinde olarak olabildiğince hızlı bir şekilde duş aldı. Genellikle uyuduğu şortu ve atleti giyip çıkması uzun sürmedi.

"Hepsi senin olsun," dedi gülümseyerek, adamın beline kadar soyunmuş bir halde yatağın kendisine en yakın tarafında oturduğunu fark etmemeye çalışarak. Kesin olan bir şey vardı... Çoğu Latharian savaşçısı gibi, o da *çok* güzel yapılıydı. Çoğu kişinin aksine, dirseklerinden omuzlarına kadar kolları çapraz, garip renkli dövmelele kaplıydı. Ama onlar

gerçek dövmeleer değildi. Onlar yara iziydi. Onları bir tür uzaylı yılanın asidik kanıyla kendi derisine yakmıştı.

Bu fikir bile onu ürpertmişti. Dövmeler yeterince kötüydü, iğneler deriye mürekkep sürüyordu ama bunun yerine asitle desen kazınırken çekeceğı acıyı hayal bile edemiyordu.

"Teşekkürler," diye kendini topladı ve banyoya yöneldi. Bir saniye sonra suyun tekrar açıldığını duydu. Umarım ona yeterince sıcak su bırakmıştır. Kolordudan gelen su kısıtlamasına alışkın olduğu için hızlıca duş almaya alışkındı, o yüzden almalıydı.

Hâlâ nemli olan havlusunu kuruması için yardımcı pilot koltuğunun arkasına sardıktan sonra yatağı yöneldi. Yatak büyüktü, Latharianlar için tasarlanmıştı, yani bir kraliçe boydan daha büyüktü. Dudağını ısırarak hangi tarafı alacağını düşündü.

Kendi kendine bunun sadece bir kışla durumu olduğunu söyledi. Daha önce baloda neredeyse öpüşmelerine ve "o düşünceyi tut" demesine rağmen, başka bir şey söylememiş ya da onu tekrar öpmeye çalışmamıştı.

Ki bu da Xaandril'in ta kendisiydi.

Hayal kırıklığının kendisini ele geçirmesine izin vermemeye çalışarak yatağın kendisine en yakın tarafını seçti ve yorganın altına girdi. Sıcak teni serin çarşafarla buluştuğunda ayak parmakları kıvrıldı. Yatak ısınana kadar küçük bir topun içine kıvrıldı.

Kıpırdanarak rahatladı, yatağın Xaan'ın tarafına geçmemeye dikkat ediyordu. Sadece bir baraka durumu, dedi kendi kendine tekrar. Umarım bu sefer kafasına dank ederdi. Ranzalar üst üste olmak yerine, ayırıcı bir duvar olmadan yan yanaydılar.

Yattığında içini çekti. Çoğu Latharian yatağı gibi, tüm vücudunu saran bir bulutun içinde uyumak gibiydi. Battaniye hafif ve ipeksiydi ama herhangi bir Terran uyku tulumu kadar rahattı.

yorgan. Kesin olan bir şey vardı... Bir daha *asla* bir Terran yatağında uyumak istemiyordu.

Banyodan gelen bir ses gözlerini açmasına neden oldu ve Xaan'ın kapıyı düzgün bir şekilde kilitlemediğini fark etti. Duş sırasında bir noktada kapı biraz açılmış ve Xaan'ın lavaboda durmuş dişlerini temizlerken sırtını net bir şekilde görmesini sağlamıştı. Bakışları aşağıya indiğinde gözleri büyüdü ve adamın havlu giymediğini fark . Çıplak poposunun sert ve gergin kalçaları tümüyle görünüyordu.

Vay canına, kadınsı bir iniltiyi bastırdı. Kıyafetleri olmadan da ağzının suyu akıyordu.

Yine de anında gözlerini kapattı. Onu izlediğinin farkında değildi ve bilgisi olmadan gözetlenmeyi istemezdi. Yani sırf erkek olduğu için bunun sorun olmadığını varsaymak adil değildi.

Onun *casusluk yapmasına aldırılmazdım...* diye fısıldadı zihninin gerisindeki küçük bir ses, ama o an için bunu görmezden geldi ve arkasını döndü. Böylesi daha az baştan çıkarıcı.

Vücudunu gevşeterek uykuya dalmaya odaklandı. Zihnini temizlerken kaslarının gevşemesine izin verdi ve kendini yıldızlarla aydınlanmış bir gökyüzünün altında bir hamakta hayal etti. Bu, savaş alanının ortasındaki bir siperde bile olsa, tüm denizcilere çabucak uykuya dalmaları için öğretilen bir numaraydı. Hamak, kişinin hayalinde canlandırmayı tercih ettiği şeye göre değişebilirdi ama konsept aynıydı.

Doğru etkiyi yaratmıştı. Bir dakika içinde kaslarının gevşediğini ve vücudunun yatağın kucağına daha da yerleştiğini hissetti. Nefes aldı, yumuşak bir memnuniyet iç çekişi ancak Xaandril yatağa tırmandığında şiltenin kaymasıyla bozuldu.

Onun da kendisi gibi yan yatıp sırtını dönerek uykuya dalmasını . Neyle karşılaşacakları hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Hedeflerine ulaştıklarında, iyi dinlenmiş olmaları onlara en iyi avantajı sağlayacaktı. Yorgun insanlar saçma kararlar verir.

Güçlü bir kolun beline dolanmasını ya da onun iri bedeninin koruyucu kollarına çekilmeyi kesinlikle beklemiyordu. Adam kıkırdadı, derin sesi kulağına yumuşak bir şekilde gelirken kız biraz irkildi. "İnsanların bu kadar çabuk uykuya dalabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Alıştırma," diye mırıldanarak ona sarılmak için kıvrıldı. Bu fırsatı kaçırmasına imkân yoktu. Demek konuşkan biri değildi... Eğer sarılmayı seviyorsa bunu çözebilirlerdi. İkisi de yeterince isterse her şeyi çözebilirlerdi, Lathar ve insan arasındaki farkları bile.

"Çok tatlısın." Dudakları kızın şakağını sıyırdı. "Ve o kadar narinsin ki beni korkutuyorsun."

Vücudunu rahat ve gözlerini kapalı tutmaya dikkat ediyordu. Eğer adam yarı uykulu olduğunu düşündüğü için konuşuyorsa, tamamen uyanıp onu korkutmak istemiyordu. Konuşmasını kes.

"Hassas değil," dedi ona, esnedi ve başını onun güçlü koluna yasladı. "Denizciyim, hatırladın mı?"

Onun tarafından tutulmak güzel bir histi ve büyük elinin kalçasına hafifçe dokunması uygunsuz değildi. Zaten öyle olsaydı rahatsız olmazdı. Uzun zaman önce tüm yakışıklı Latharian savaşçıları arasında kabul edebileceği tek kişinin Xaandril olduğuna karar vermişti. Kendisini bir ömür boyu birlikte görebileceği tek kişi.

"Evet, ama sen insansın. Seni hiç terlemeden ikiye bölebilirim."

"Çok mu ürkütücü?" Homurdandı.

Sertleşti. "Sana asla zarar vermem."

Kolunu okşadı, dudakları biraz eğlenerek kıvrıldı. "Biliyorum. Sadece takılıyordum."

Sırtına bastırđıđı geniş göğsünden yayılan sesle nefesinin altında homurdandı. Uzun süre sessizlik oldu, ama sonra, tam onun uykuya dalmaya başladđđını düşündüğü anda, adam tekrar konuştu.

"Laryssa da narindi. Senden daha uzun boylu ve çok güzeldi," diye yavaşça başladı, sesi alçak ve neredeyse yok gibiydi... sanki yüksek sesle konuştuğunun farkında değilmış gibi. Bir an için içinden bir kıskançlık dalgası geçti ama hemen bastırdı. Laryssa onun eşinin adıydı. Ölmüş olanın.

"Ama narin. Çok narin. Ona sağlayabildiğim korumalı yaşam tarzıyla bile başa çıkmakta zorlanıyordu. Kızımızı doğurmak onun için neredeyse çok fazlaydı ve bazen..." Omuz silkti, onu tutuşu hafifçe hareket etti.

"Bilmiyorum... Kendimi onun eşinden çok bir koruyucu gibi hissettim. Sanki benim için fazla iyi ve narindi. Ama sonra *Overta* gezegenimize saldırdı. Dış halka gezegenlerinden birine yerleşmiştik, onun sevdiği leylak rengi denizlere sahip güzel bir yerdı," diye ekledi. "Ben uzaklardaydım, hizmetteydim. O zamanlar kendime ait bir savaş grubum olan bir komutandım."

Kolunun iç kısmını hafifçe okşadı. Çoğu savaşçı saçlarını uzun ve örgülü savaş onurlarıyla taşıırken onun neden kısa saçlı olduğunu merak etmişti. Kısa saçlı tek Lathar, Latharian ordusunun generalleri gibi, kişisel sayma ihtiyacını aşacak kadar yükselen ve bunun yerine çabalarını imparatorluğun zaferi için harcayan komutanlardı.

"Geri döndüğümde hepsi ölmüştü." Sesi düzdü, derin tınılarda hiçbir duygu yoktu. Gözlerini kapadı, eli uzun zaman önce çektiği acıyı hafifletmek için onun kolunu biraz sıktı.

"Önce kızımız Daanae öldü," dedi uzun bir aradan sonra ve bu kez sesinde duygu vardı. Öfke. "Yıllarca kendime bunun Laryssa'nın alarmları duymamasından kaynaklandığını söyledim. Uyuyordu ve *Ovverta* onu şaşırtmıştı, ama içten içe gerçeği hep biliyordum. O kaçtı. Kaçtı ve kızımızı o canavarlara bıraktı."

Gözyaşları Kenna'nın gözlerinin arkasına sıcak iğneler gibi battı. "Çok üzgünüm," diye mırıldandı. Bu fikir bile korkunçtu. Ölümünün acısının yanı sıra bu bilgiyle de yaşamıştı.

Homurdandı ve çenesini başının üstüne dayamak için onu kendine doğru çekti. "Sen kaçmazdın," dedi aniden. "Ne kadar korkmuş olursan ol, bir çocuğu bununla yüzleşmesi için yalnız bırakmazdın. Senin olmasa bile herhangi bir çocuğu korumaya çalışırken ölürdün."

Nefesi boğazında düğümlendi ve ona doğru uzanmak için kıpırdandı. Onun bakışlarını aradı, sözleri karşısında alçakgönüllüydü. Ona olan inancı karşısında.

"Hayır, bir çocuğu asla tehlikede bırakmam. Vücudumda nefesim kaldığı sürece olmaz."

Sanki kadının sözleri onun için bir soruyu yanıtlamış gibi memnun görünüyordu. "Ben de öyle düşünmüştüm."

Öne doğru eğildi, gözlerinde niyet vardı ve zaman durdu. İşte bu kadar. Onu öpecekti. Sonunda öpecekti. Ve... dondu kaldı. Adam nihayet hamlesini yaptığında ne yapacağına dair tüm planları bir anda oldu. Yapabildiği tek şey, onu çeken adamın kaslı üst kollarına tutunmak oldu.

Dudakları onunkilerin üzerinde fısıldadı. Onun acımasız bir savaşçı olduğunu bildiğinden tamamen farklı, yumuşak bir okşayıştı, sadece ağzını onunkine bastırmıştı. Dudaklarının sıcak pürüzsüzlüğünü fark edecek zamanı ancak bulabilmişti ki, dudaklar kayboldu. İçinden inledi

hayal kırıklığı, onu öpmek için yaklaştı. Adam kıkırdadı, onu tekrar öperken dudakları onunkilere gülümsedi.

Bu sefer yumuşak bir fırça değildi. Geçici de değildi. Bu kez, güçlü bir kolla belinin arkasından dolanarak onu kendine çekti ve dudaklarına sahipmiş gibi yapıştı. Kız mırıldandı, boğazının arkasından gelen yumuşak bir sestti bu. Öpücüğü sert ve baskındı ama sert değildi... sadece ikisini de daha fazla zevke götürüyordu. Acımasızlık ve deneyimle dolu bu öpüşme, kadının omurgasında lezzetli bir ürperti yarattı.

Daha fazlası için hevesle dudaklarını araladı. Adam, kadının duymaktan çok hissettiği, göğsünün ortasından gelen derin bir gürültüyle teklifini kabul etmekte gecikmedi. İri bir el kalçalarının arkasına uzandı ve onu kendisine doğru çekti. Kızın nefesi kesildi. Adam sertleşmişti, sikinin sert çubuğu ona baskı yapıyordu. Bundan da öte, *kocaman bir şeydi*.

Adamın dili dudaklarının arasından geçerken boğazının arkasında kaybolan küçük sese engel olamadı. Ağzını işgal etti ve beklemediği bir duygusallıkla diliyle alay etti.

Onu yatağa bastırırken, yarı yuvarlanırken ve büyük bir elini saçlarına sokarken öpüşme hararetlendi, tutkuyla doldu. Kadın inledi ve ona karşı kıvrandı. Yüksek beyin fonksiyonları kapanmıştı. Sadece o vardı, onlar, yatakta... ve aralarındaki sıcaklık ve gerilim.

Adamın dizi kadının kalçalarının arasına bastırınca kadın kalçalarını ayırdı ve bir ayağını adamın bacağının arkasına doğru kaydırıldı. Adam dudaklarından ayrılıp boynunun kenarında bir dizi öpücük bıraktığında nefes nefese kaldı. Kabin onun yumuşak mırıltıları ve adamın daha derin, erkeksi zevk sesleriyle doldu ve yatakta hareket ettikçe çarşafar etraflarında kayıyordu.

Yüzündeki ifadeyi okuyamadığı adam, kendini ona doğru desteklemek için ayağa kalktı. Sessiz bir merakla başını yana eğerek, hafif parmaklarını yanağında gezdirmek için uzandı ve yara izinin çizgisini nazikçe takip etti.

"Endişelendim," diye itiraf etti huysuzca, gözlerini kapatıp yanağını onun dokunuşuna çevirerek, "yaralı ve sakat yaşlı bir savaşçıyı istemezsin diye."

"O zaman bu kim olacak?" diye usulca takıldı, yeterince iyi olmadığını düşündüğü için yüreği parçalanıyordu. "Seninle tanışır tanışmaz-"

Sözleri kabinin ön tarafından gelen gürültülü bir çığlıkla kesildi. Xaan'ın yataktan fırladığı gerçeği kadar gürültüyle de sıçradı. "Bu da ne böyle?"

"Yakınlık alarmı," diye geri aradı. "*Trall...* Burada olmaması gereken bir enkaz alanı var. Buraya gel ve kemerini bağla. Bunu atlatmamız gerek."

"T taramalarda herhangi bir enkaz alanından bahsedilmedi..."
Kenna, Xaan'ın yanındaki yardımcı pilot koltuğuna
kayarken kaşlarını çatı,

gözleri daralıyor. "Bu gemi enkazına benziyor ama bu tarafta herhangi bir savaş olduğunu hatırlamıyorum."

Xaan başını iki yana salladı, dikkati lazer ışığıyla önlerindeki alana odaklanmıştı. Büyük enkaz parçalarından kaçmak kolaydı ama daha küçük parçalar kalkanlar için ciddi sorunlara neden olabilirdi. Kalkanlar iyi hoş da, onlara sık sık ve yeterince sert vurulduğunda jeneratörler devre dışı kalırdı, özellikle de bunun gibi savaş için ağır kalkan ızgaralarıyla yapılandırılmamış küçük bir gemide.

"Hayır ve okumalar bunun bir Terran gemisi olmadığını söylüyor. Komik olmak gibi olmasın ama gemilerinizi bir mil öteden tanıyabiliriz. Hantal ve ham metallerden yapılmışlar, alışlagelmiş melez alaşımlardan değil."

Ona bakma riskini göze aldı. Kadın yine yardımcı pilot koltuğuna kıvrılmış, adamın ceketine sarınmıştı. Ceket onu sarmalamış, elbise giydirme oyunu oynayan bir çocuk gibi görünmesine neden olmuştu. Onu kendi giysileri içinde görmeye hazırlıklı değildi ve içinden öyle yoğun bir sahiplenme ve sıcaklık dalgası geçti ki neredeyse elindeki kumandaları kıracaktı.

Bir alarının ısrarlı bip sesi kafasını tekrar ön ekrana çevirdi. Bilgisayar destekli uçuş kontrolü iyiydi ama hiçbir şey durumu gerçek gözlerle görmekten daha iyi olamazdı.

"Eğer Terran değilse, kimin?" diye sordu ama onları bir askeri nakliye aracı büyüklüğünde bir enkaz yığınının etrafından güvenli bir şekilde geçirirken düşünebildiği tek şey, bacaklarının ipeksi uzunluğunun onunkilere doğru kaymasıydı.

"Şey... Sana ne olmadığını söyleyebilirim. Burada olmaması gerekiyordu," diye ekledi onun meraklı bakışını yakaladığında. "Bu Terran bölgesinde bulunan bir Terran gemisi değil. Ve ne tür olduğunu ya da kime ait olduğunu belirleyebileceğim kadar büyük bir parçası da yok."

"Sadece tarayamaz mısın? Alaşımlardaki küçük farklılıkları tespit edip nereden geldiğini söyleyemez misin?"

Homurdandı. "Hayır."

"Neden olmasın? Tüm bu yüksek teknoloji tarayıcı zimbirtalarına sahipsin." Önündeki konsolu incelemek için öne doğru eğildi. Şu anda enkaz alanıyla ilgili herhangi bir şey yerine motorlardan gelen enerji çıkışlarını gösteriyordu ama ekran Latharian'a ayarlı olduğu için bunu bilmiyordu.

"Yüksek teknoloji sc-" diye kıkırdadı ve başını salladı. "Türünüzün fantezilerini çok fazla izliyorsunuz... o 'filmleri'. Onlar tamamen saçmalık."

"Hey! Bilimkurgu filmlerini severim!" diye homurdandı ve ceketini daha sıkı bir şekilde katladı. "Yani hakkında şey söyleyemiyor musun? Terran olmadığını söyleyebilirdin."

"Çünkü sizler metali topraktan çıkarıp, çamuru hâlâ üzerindeyken şekil vermek zorundasınız," alay etti. "Tarayıcılar bana olası gövde bileşiminin bir listesini verebilir. Sorun şu ki, galaksideki çoğu tür benzer bileşimlere sahip metaller kullanıyor."

"Şey... lanet olsun." Yüzünde hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle koltuğuna geri oturdu.

Onun zihninin arkasındaki çarkların çalıştığını görebiliyordu ve bir gülümsemeyi gizledi. Onda en çok sevdiği şeylerden biri de buydu. Bir "homurtu" dan başka bir şey olmadığına dair tüm ısrarına rağmen, ki bu görünüşe göre onun ne tür bir savaşçı olduğunu anlatan bir isimdi, son derece zeki ve azimliydi. Bir sorunla karşılaştığında endişelenmeye devam ediyor, pes etmiyordu.

Ona bile. İlk tanıştıkları andan beri onun kendisine olan ilgisinin farkındaydı. İlk başta bunu basit bir merakla bağlamıştı. Lathar'ı en az onlar kadar merak ediyordu. Ancak çok geçmeden, sadece bir tür olarak Lathar'la değil, özellikle de onunla ilgilendiği ortaya çıkmıştı. Ve ona sahip çıkacaktı. Onu neredeyse öldürecek olan savaştan önce.

Usta şifacı Xaan'ın hayatını kurtarmıştı ama iyileşme yolu uzun zorlu olmuştu ve bazı noktalarda hasarlı kolu ve omzundaki tam gücü ve hareketi asla geri kazanamayacağını hissetmişti. Bu yüzden onu kendinden uzaklaştırmış, ona olan ilgisini kaybetmesini sağlamaya çalışmıştı. Ona acı çeken ve sakatlanmış yaşlı bir savaşçıyla geçireceği bir ömürden başka ne önerebilirdi ki?

"Bekle," dedi aniden. "Metallerden bir şey anlayamadığını söylemiştin. Değil mi?"

"Ben yaptım." Kızın sorusuyla nereye varmak istediğinden emin değildi.

Az önce bunu söylememiş miydi?

"Tamam. Ama genetik olarak akraba olmamıza rağmen sensörleriniz bir insan ile bir Lathar arasındaki farkı anlayabiliyor mu?"

"Elbette. Kolayca." Gemiye iki büyük enkaz parçasının arasından geçirip hızla daralan aralıktan geçerken homurdandı. Artık bir geminin parçaları oldukları anlaşılmıyordu,

metal eridi ve büküldü. Bir gemiyi erimiş metal yığınlarından oluşan dağınık bir enkazdan başka ne hale getirebilirdi?

"Organik madde arayın o zaman." Kadın konuşurken neredeyse koltuğunda zıplıyordu ve adam bir an için konsantrasyonunu kaybedip ona baktı. "Ne? Bu sana geminin kime ait olduğunu söyleyecek. Değil mi? Yani... bu büyüklükte bir gemi otomatik olmayacaktır."

"Sen..." dikkatini tekrar kontrollere çevirdi ve tam zamanında başka bir erimiş kayaya burun üstü çarpmalarını engelledi, "sen bir *çizim* dehasısın. Burada bir yerlerde bir tür organik madde olmalı."

Son kaya parçasının son büyük kaya parçası olduğu ortaya çıktı. Kalkanları rahatsız edecek başka bir şey görmeyince gemiyi tekrar otomatik pilota aldı ve tarayıcıları enkazdaki herhangi bir organik maddeyi analiz edecek şekilde yeniden yapılandırdı.

Sonuçlar düşündüğünden daha hızlı geldi. Değerler karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

"Ne?" diye sordu onun yüz ifadesini görünce. "Ne oldu?"

Adam ona döndü, kaşları çatılmıştı.

"Bu... şey, bu... bir Latharian gemisiydi."

Bir Latharian gemisine bunu NE YAPABİLİR?

Kenna muazzam enkaz alanından geçerken sessizliğe gömüldü. İlk kısım en kötüsüydü, metalik kayaya benzeyen devasa parçalar aralarındaki küçük gemiyi ezmeye yetecek büyüklükteydi ama geri kalanının büyüklüğü nefesini kesti.

Saatler sonra hâlâ enkazın ortasındaydılar. Enkaz burada daha küçüktü ama o bile görebildiği kadar uzandığını görebiliyordu. Kalıntıları etrafa saçacak kadar büyük bir yıkıma ne sebep olabilirdi?

bir geminin bu kadar geniş bir alana yayılması? Ayrıca, Latharian gemileri ağır silahlı ve zırhlıydı.

"Hiç ceset yoktu," diye aniden fark etti.

Ve olmamıştı. Şehir blokları büyüklüğünde kayalar vardı ama ceset yoktu. Bir tane bile yoktu. O anda fark etmemişti ama koca bir gemi parçalara ayrıldıysa cesetler de olmalıydı. Kesinlikle mi?

"Yıkımın seviyesi... Kalıntıların durumu... Bunun yakınına gelebilecek tek şey bir *queshekall*. Ama-" Xaan başını salladı. "Bir *queshekall* bile bu seviyede bir yıkıma neden olamaz."

Daha rahat edebilmek için kıpırdandı. Pantolon giyme zahmetine katlanmamıştı, bu yüzden şimdi kış yanağı deriye yapışmıştı. Talihsiz bir ses çıkarmadan kendini kurtarmak için dikkatlice yana doğru eğildi. Etkilemeye çalıştığın bir adamın önünde osuruk sesi çıkarmak mı? Hiç iyi değil.

"*Queshekall* nedir?" diye sordu, bilmediği kelimeyi dikkatle telaffuz ederek.

"Bir bomba. Kullandıklarımızın en güçlülerinden biri. Sizin insanların bu gezegen katili derdi. Ama bu çok geniş... hiçbir *queshekall* bu kadar büyük bir verime sahip değil. Dört Yedi Alfa Sistemine giriyoruz... Terran tanımını Delta Orellius."

Ön ekrandan bakarken gözlerini kırıştırdı. Daaynal onlara görevden bahsettiğinde, sorunun kaynağının bir şey *olduğunu* hayal etmişti. Fiziksel ya da elle tutulur bir şey. Belki de yasadışı minerallerle çalışan yüksek verimli jeneratörleri olan bir korsan karakolu. Ya da olmaması gereken enerji tabanlı teknolojiyle oynayan çılgın bir bilim adamı.

Ama...

"Burada hiçbir şey yok. En azından bundan başka bir şey yok," etraflarındaki enkazı işaret etti.

Xaan sessizdi, dikkatini önlerindeki konsola vermişti. Anlama şansı olmayan şekiller ve semboller ekranlarda hızla geçiyordu. Göz ucuyla büyük Latharian'baktı. Taş gibi soğuk general haline geri dönmüştü, tamamen göreve .

Ama o zırhın ötesini görmüştü. Onu kollarına almış ve rahmetli karısı hakkında konuşmuştu. İlgilendiği bir adamla yapmak için garip bir konuşma gibi görünüyordu, ama aslında rahmetli karısı için bir meşale tutmadığı konusunda ona güven vermişti... dostum.

Eski sevgilisiyle başa çıkabilirdi ama bir hayaletle o kadar da değil. Ve eski eşi onun tenindeki çiftleşme izlerini hiç aramamıştı. Yani ruh eşi olamazlardı.

"Burası ve burası..." Bilgi akışını durdurdu ve iki alanı işaret etti. "Bunlar mantıklı değil. Bunlar uzun menzilli taramalarda tespit ettiğimiz iki seviye. Bu bölgede kayıtlara bile geçmeyecek kadar düşük olmaları gerekirdi, ama burada grafiklerin dışındalar. Bunun enkazla bir ilgisi olmalı."

"Bu bölgede bile olmaması gereken yok edilmiş bir geminin," diye düşündü. "Sadece, bilmiyorum, kaybolmuş olabilir mi?"

Yüzünde bir eğlence ifadesiyle homurdandı. "Burada mı? Pek mümkün değil. Uzayın bu bölgesi *vilarion* olarak kabul edilir... hmmm, nasıl derdiniz? İşe yaramaz bir alan... sadece toprak ve çirkin bitki örtüsünden oluşan bir arazi gibi mi? İstenmeyen şeylerin konulduğu yer mi?"

"Çorak topraklar mı?" Güldü. "Bana Terran uzayının çorak topraklar olarak kabul edildiğini mi söylüyorsun?"

Başını salladı, dudaklarında bir kıpırtı vardı. "Evet. Bu yüzden sizi daha önce bulamadık. Kimse buraya bakma zahmetine girmedi ve iş uzay yolculuğuna gelince? Siz daha çocuksunuz. Bahçenizin sonuna kadar gitmeyi başardınız ve heyecanlanacak birkaç taş buldunuz."

Eğer bir içki içmiş olsaydı, önlerindeki ekranların üzerine tükürürdü. "Yeni yürümeye başlayan çocuklar mı? Gerçekten mi?"

Başını salladı, gözlerinde bir pırıltı vardı ve bir şey söylemek için ağzını açtı ama konsolun bip sesiyle kesildi ve kabini parazitten biraz bozulmuş yeni bir ses doldurdu.

"...Lütfen... eğer bunu duyabiliyorsanız... saldırıya uğradık. Uzaylı gemileri... yardıma ihtiyacımız var."

Ses kadındı, telaşlıydı ve İngilizce konuşuyordu. Bakışları Xaan'inkilerle çarpıştı.

"Burada koloniler var. Ya bunu her ne yaptıysa..." Enkaz alanına el salladı. "Onlara da mı saldırdılar? bakmamız gerek. İyi olup olmadıklarını kontrol etmeliyiz."

Başını salladı, elleri konsolun üzerinde gezinirken yüz ifadesi asıktı. "Sinyal buradan çok olmayan daha küçük bir sistemden geliyor. Uzun sürmez." Ona alaycı bir şekilde gülümsedi. "Korkarım bir başka 'bu düşünceyi tut' daha."

"Sorun değil." Bunu tahmin etmişti ve başı dertte olan insanlar kesinlikle öncelikliydi. Dudaklarının kenarlarında derinleşen çizgiler ve gözlerindeki ifade dikkatini çekti. "Bu konuda seni rahatsız eden bir şey var. Öyle değil mi? Konuş benimle."

Başını iki yana salladı. "Ne olduğunu bilmiyorum ama bu akla yatkın değil. Olmaması gereken bir bölgede bulunan bir Lathar gemisiydi. Bir imparatorluk gemisi değildi, yani geriye sadece Puristler kalıyor ya da..."

Bu kelimeyi duyunca nefesi kesildi. Latharian toplumu içindeki Pürist grup fanatik ve şiddet yanlısıydı. İnsanlığın keşfinden bu yana, ulaşabildikleri insan kadınlara saldırmak ya da onları öldürmek için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı. Arkadaşı Cat'in düğününe saldırmışlar, diğer arkadaşı Jess'i hamileyken öldürmeye çalışmışlar ve çocuğu kurban etmek için almışlardı... İyi insanlar değillerdi. Fikir

İnsan uzamına *yakın* bir yerde bulunmaları tüylerini diken diken etti.

Eğer saf bir gemi olsaydı, yok edilmiş olacağı düşüncesiyle kendini teselli etti. Hayatta kalan yok.

"Yoksa?" diye sordu, onun ikinci bir seçenek sunmak üzere olduğunu fark ederek.

"Ya da korsanlar."

Gözlerini kırptırdı ve düşündüğü şeyi söylediğinden emin olmak için kelimeyi tekrar kafasından geçirdi.

"Korsanlar mı?" Güldü. Bu gittikçe daha bir hal alıyordu. "Ciddi misin?

Uzay korsanları gibi mi?"

"Evet... bunun neresi komik?" Xaan işin komik tarafını görmüyor gibiydi, o da vazgeçti. Gösterişli bir uzay korsanı fikrini açıklamak şu anda onu aşırıyordu. "C'Vaall'lar son derece tehlikeli ve yetenekli savaşçılardır. Liderleri bir imparatorluk prensiydi ama Daaynal'ın babasıyla fikir ayrılığına düştüler, bu yüzden kendilerine Denair genişliğinde bir bölge verildi. Eğer topraklarını genişletmeye karar verirlerse, insanlığın başı gerçekten belaya girebilir."

Başını iki yana salladı. "Bu parazit aracılığıyla filoya bir mesaj iletmem gerekiyor. Onları olası bir C'Vaall varlığına karşı uyarmalıyım. Git giyin. Çok geçmeden o imdat çağrısının kaynağında olacağız."

Yardımcı pilot koltuğundan kaydı, ancak adam onu kalçasında büyük bir el ile durdurdu. Kalçasına kadar kayan sahiplenici dokunuş, teninde karıncalanmalar yarattı. Adamın fırtınalı ve karanlık mavi gözlerine bakarken nefesi kesildi.

"Ama hata yapma *Kelarris*, bu düşünceleri yakında toplamak niyetindeyim."

E Aylarca aralarında yaşadktan sonra bile Latharian teknolojisi Kenna'yı zaman zaman şaşırtabiliyordu.

"Tıpkı bir Terran tüccar gemisine benziyor," diye hayretle haykırarak Xaan'a döndü. Yüzeye kazasız belasız ulaşmışlar, gezegendeki tek yerleşim yerinden kısa bir mesafe uzağa inmişlerdi ve şimdi yakındaki küçük bir yükselti üzerinden gemiye bakıyorlardı. Gemi bir şekilde Terran kökenli olmadığını o kadar iyi gizlemeyi başarmıştı ki, o bile buna kanabilirdi.

Xaan da farklı görünüyordu, gözleri bir şekilde insan gibi görünecek şekilde değişmişti. Terran giysileri içinde kaba saba bir tüccarın arketipi gibi görünüyordu, dış sistemlerde geçimini sağlayacak kadar deli olan birkaç kişiden biriydi. Herhangi bir bürokratik gözetimin kontrolünden uzakta, bilinen uzayın sınırlarını "keşfederek" ve bulduklarını satarak toplumun sınırlarında yaşıyorlardı. Bazen bu, bilim dünyasının hayran kaldığı yararlı bir şey oluyordu. Bazen de gemilerini havaya uçuruyordu. Anlamadığınız şeylere karışmanın doğası böyleydi.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordu, hem gözlerini hem de gemiyi göstererek.

"Sihir."

Sırttı, gözlerinde bir eğlence pırıltısı vardı. Onunki gibi yuvarlak gözbebekleriyle tuhaf göründüklerini fark etti. Onun dik gözbebeklerine alışmıştı.

"Sihirmiş, hadi oradan," diye homurdandı. "Sana tüm o eski filmlere erişim izni vermemem gerektiğini biliyordum. Bir dahaki sefere kendine Merlin diyeceksin."

Ona garip bir şekilde baktı. "Anne tarafımda M'rlin kanı var. Çok eskilere dayanıyor."

"Oh, *şaka* yapıyorsun. Merlin gerçek miydi?"

Yürümeyi bırakmış, şaşkınlıkla ona bakıyordu. "O sadece bir efsane. Bir efsane. Onun ve sihrinin gerçek olduğuna dair *hiçbir* kanıt bulamadılar."

Kız ona yetişmek için acele ederken omuz silkti, uzun bacakları uzaydan taradıkları yerleşime doğru olan mesafeyi tüketiyordu.

"Belki değil, ama teknolojinizle zamanda geriye , atalarınıza bir tanrı gibi görünürdünüz. Öyle değil mi?"

"Huh. Evet, sanırım öyle. Ya da en azından büyücüler."

Yürürlerken aralarına sessizlik çöktü, funda renkli otlar ayak bileklerini okşuyordu. Derin bir nefes alarak mis gibi kokan havanın tadını çıkardı. Lathar Prime kadar hoş ve güzel kokulu değildi ama bir yıldız gemisinde haftalarca yolculuk ettikten sonra yine de hoş bir rahatlamaydı. Geri dönüştürülmüş hava tamamen güvenliydi ama düz ve ölüydü. Ciğerleri farkı anlayabiliyordu.

Xaan'ın giyindiği gibi giyinmişti, bir tüccar gibi, ki evli bir çift oldukları düşünüldüğünde bu hiç de şaşırtıcı değildi. Adam bunu önerdiğinde itiraz etmemişti, fantezi fikri hoşuna gitmişti... onun karısı olma fikri. Bu yüzden yürürken elini onun elinin içine soktu, onun şaşkın bakışına gülümsedi ve sonra eridi

Elini kaldırıp parmak eklemlerinin arkasına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Başka, daha yüksek bir tepeye ulaştılar ve yerleşim yeri altlarında belirdi. Bir an durdu ve manzarayı seyretti. Kuzeyde bulutlarla kaplı dağlar, onu çevreleyen inişli çıkışlı tepeler ve güneyde ılık bir denize benzeyen şeyle pastoral bir manzaraydı.

"Ben bir kolonide büyüdüm. Ama buradaki gibi değil," diye yorum yaptı. "Burası geldiğim yerden çok daha güzel. Ben Epsilon çeyreğindenim. *Orası* çorak bir arazi. Ötesinin kış ucu. Oraya neden koloni kurduklarına dair hiçbir fikrim yok. Toprak ve kayalardan başka bir şey yok. Ve Anarin Kökü, koloninin ana ihraç maddesi."

Yokuştan aşağı inmeye başladılar, adımlarına dikkat ediyorlardı. Arada sırada Xaan elini sıkıca kavrayarak daha dik bir yerden inmesine yardım ediyordu. Güzergâh yürüyüşlerine ve engebeli arazide savaşmaya alışkın olduğu için yardıma ihtiyacı yoktu ama Xaan'ın ona göz kulak olması güzeldi.

"Anarin Kökü mü? Hiç duymadım."

Omuz silkti. "Yemek meraklısı değilseniz, yapmazsınız. Onu lüks restoranlarda kullanıyorlar. Yine de hasat etmesi zordur. Kalın kabukları var ve kökleri dikenli. Kızartıp şekere batırıyoruz. Tadı bu şekilde harika oluyor."

İleriden gelen bağırışlar onları görüldükleri konusunda uyardı ve birkaç dakika içinde bir grup yerleşimin ön kapılarından onlara doğru yöneldi. Çoğu koloni gibi, burası da potansiyel olarak düşmanca bir ortamda kolonistleri korumak için tahkim edilmiş bir duvarın içine inşa edilmişti.

"Silahlanmışlar." Xaan'ın sesi alçaktı, sadece onun duyabileceği şekilde tizleşmişti. "Biraz tedirgin görünüyorlar."

Adamın gözleri onunkilerden daha iyi görüyordu, bu yüzden yüzlerindeki gergin ifadeleri seçmesi bir otuz saniye kadar daha sürdü

ve parmakların tetikleyicilere çok yakın olması hoşuna gitmiyordu. "Sakin ol," diye öğüt verdi, vücut dili rahatlamıştı.

Xaan homurdandı. "Bundan hoşlanmadım. Çok düşmanca davranıyorlar."

"Hayır, sorun yok." Güven vermek için ona doğru eğildi ama elini tutmak için tekrar uzanmadı. Yapacağı herhangi bir hareket yaklaşan grup tarafından başka bir şey zannedilebilirdi. "Bu tamamen normal. Saldırıya uğramışlarsa ziyaretçilere karşı biraz temkinli davranmaları normal."

Adam sadece homurdandı ama kadın onun üzerindeki gerginlik ve hoşnutsuzluğun dalga dalga yayıldığını hissedebiliyordu.

Koloninin kendisinde herhangi bir hasar belirtisi olmadığını fark etti ve silahlı grup onlara yaklaşırken dudaklarına geniş bir gülümseme yerleştirdi. Altı kişiydiler, dört erkek ve iki kadın. İki doğrudan onlara doğru yürürken, kalan dördü geride kalarak dağıldı. Mantıklı. Kenna onların bu davranışını onaylarcasına başını salladı. Birileri, bir yerlerde, bu insanlara sahada hareket etmenin temellerini öğretmişti ve bunu gösteriyordu.

"Merhaba!" diye seslendi, otomatik olarak yerlilerle uğraşırken benimsemesi öğretilen hoş kişiliğe büründü. Güneş gözlüğü yok, kocaman bir gülümseme. Tüm bunlar insanların onu nasıl gördüğü ve nasıl tepki verdiği konusunda bir fark yaratıyordu. "Yardım çağrınızı aldık ve uğrayıp iyi olduğunuzdan emin olmak istedik."

Ayrıca doğma büyüme bir kolonistin tembel konuşma tarzına da geri dönmüştü. Bu, hizmeti sırasında konuşmasında yok etmeye çalıştığı bir şeydi, ancak onu geri çağırması bir an bile sürmedi.

"Hey siz." Sözcü kadınlardan ; uzun boylu, seyrek yapılı, griye çalan sarı saçları omzunun üzerinden ince bir örgüyle yüzüne dökülmüştü. "İndiğinizi görmedik ya da cevabınızı duymadık."

Kenna omuz silkti ve kadının parmağının tetik korkuluğundan ayrılmadığını fark etmemiş gibi yaptı.

"Üst atmosferde bazı gariplikler var, bu yüzden biraz geriye inmek zorunda kaldık." Arkalarından belli belirsiz el salladı. "Sonra bizi buraya getirmek için eski deri personel taşıyıcıları kullanıldı. İhtiyacınız olursa gemide tıbbi malzemelerimiz var," diye ekledi, sesi endişeyle doluydu.

Kadın biraz rahatladı ve bakışları onların üzerinde gezinirken onlara küçük bir gülümseme verdi. Bu gülümseme Xaan'a baktıkça daha da genişledi. Kenna kadının iri yarı, yakışıklı tüccar kılığındaki adama duyduğu bariz ilgi karşısında içgüdüsel hırıltısını bastırdı.

"Ben Helen," dedi aniden ve ardından ekibinin diğer beş üyesine başıyla işaret etti. "Chloe, James, Korric, Geoff ve Trent."

"Hepinizle tanıştığım memnun oldum," dedi Xaan, ilk cevap vererek onu şaşırttı, mükemmel bir İngilizceyle ve onunkine uygun bir tonla. "Ben Steve Renner. Eşim Suzie."

Kenna şaşkınlığını gizlemek için yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. İsimlerini bile konuşmamışlardı ve belli ki kendi ismini kullanamazdı. Ama... Steve mi? Daha önce Xaan'dan *daha az* Steve'e benzeyen biriyle karşılaştığını sanmıyordu. Peki bu koloni köylüsü aksanını nereden öğrenmişti?

Helen'in gülümsemesi Kenna ve Xaan arasındaki ilişkinin ortaya çıkmasıyla biraz soğudu ve keskin bir ısıklık çaldı.

"Hadi o zaman çocuklar, gece çökmeden misafirlerimizi surların içine geri götürelim. Hava karardıktan sonra burada olmak istemezsiniz," dedi yerleşim yerine doğru yürümeye başladıklarında. "Siz daha omurganızı vücudunuzdan kopardıklarını fark edemediğiniz omurganızı kemirecek çok kötü yerel yaratıklar var."

Kenna ürperdi ve adımlarını yavaşlattı. Tüm askeri eğitime ve dünyanın en tehlikeli yaratıklarından birine rağmen

Evren onun yanındayken, böyle bir uyarıyla, gece karanlığından sonra duvarların dışında olmak istemediğini iyi biliyordu.

"HOŞ GELDİNİZ, HOŞ GELDİNİZ!"

Ana yerleşkeye henüz girmişlerdi ki, ağır metal kapılar arkalarından gıcırdayarak kapandı ve bir adam yüzünde geniş bir gülümsemeyle onlara doğru ilerledi. Uzun boylu ve sıırım gibiydi, giysileri Helen'in grubu gibi güneşten yıpranmış ve yamalıydı.

"Bu Dex, liderimiz," diye bilgilendirdi Helen onları. "Dex, bunlar Steve ve Suzie Renner. İmdat çağrımızı duydular ve bize yardım etmeye geldiler."

"Öyle mi?" Dex coşkuyla ellerini sıktı, geniş gülümsemesi hâlâ yerindeydi. "Bu harika. Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Bazı sorunlar yaşıyorduk..."

"Evet. Birkaç sistem ötedeydik ve sinyalinizi aldık," diye yanıtladı Xaan, adamın elini hızla bırakarak. Güvensizliğini iyi gizliyordu ama Kenna onu *tanıyordu*. Kendisinden olmayan bir türle çevrili olmaktan rahatsız olmakla kalmıyordu, ki bu gayet anlaşılabilir bir şeydi, kolonicilere de güvenmiyordu. Hem de hiç. "Gerçi biraz düzensizdi. Ne kadar eski olduğundan emin değildik... ya da buraya geldiğimizde ne durumda olacağınızdan..."

Etrafına bakındı, belli ki Kenna gibi o yerleşim yerinin iyi görüldüğünü fark etmişti. Yapıların hiçbirinde hasar yoktu. Sonuç olarak, saldırıya uğramış bir koloni gibi görünmüyordu. Aksine, geliyor gibi görünüyordu.

"Evet, sinyali göndermekte bazı sorunlar yaşıyoruz. Üst atmosferde parazit..." Dex açıkladı, kaşlarını çatarak yukarıya baktı, sanki üstlerindeki berrak gökyüzü

Suçlu. Soluk mavi gözleri tekrar onlara kilitlendi. "Bir hafta kadar önce bir dizi saldırı oldu. Daha önce benzerini hiç görmediğimiz gemiler tarlalarda vızıldıyordu. Belli ki son zamanlarda haberlere konu olan Lathar uzaylılarının saldırı dronları. Üslere saldırıyor ve insanları kaçııyorlar."

Kenna kaşlarını çatı. Bu kadar uzakta, aldıkları haberler aylar öncesine ait olmalıydı. Yani Lathar'ın şu anda Terran hükümetiyle görüşmeler yaptığını bilmiyorlardı. Onları hâlâ düşman olarak görüyorlardı.

"Saldırı dronları mı?" Xaan kaşlarını çatı. "Ve sen bir ana gemi görmedin, sadece dronları mı gördün?"

Dex başını sallayarak kendisini takip etmelerini işaret etti. Onlar dönerken Kenna Xaan'ın gözüne takıldı. Büyük Latharian başını hafifçe salladı.

Lathar saldırı dronları kullanmazdı. Askerleri ve savaş botlarını yere bırakırlar ya da daha büyük savaş uçakları kullanırlardı. Uçan saldırı robotlarını hiç duymamış ya da görmemişti. Bu her kimse, Lathar değildi. Bunu zaten tahmin etmişti. Teknolojileri ve savaş kabiliyetleriyle, eğer buraya saldırmış olsalardı, burası hâlâ ayakta olamazdı.

"Hayır. Sadece şu lanet dronlar. Başlangıçta sadece gezegende ne tür varlıklarımız olduğunu görmek için bizi araştırdıklarını ve daha sonra tam ölçekli bir saldırı göndereceklerini düşündük. Ama biz küçük bir koloniyiz. Burada ilgilenecekleri hiçbir şeyimiz yok, bu yüzden büyük saldırı hiç gelmedi."

Güneşten çıkıp ana koloni binasının serin iç kısmına girdiklerinde Kenna, "Şanslı bir kaçış yapmışsınız gibi görünüyor," diye yorum yaptı.

Çoğu koloni gibi burası da standart bir tasarıma göre inşa edilmişti. Altıgen şeklindeki ekstrüde plastrete merkezi bina, diğer küçük binalara açılan tünel benzeri koridorlarla tüm ana tesisleri barındırıyordu. As

Koloninin boyutu büyüdükçe, devasa bir tavşan kovanına benzeyene kadar daha fazla koridor ve bina eklenebiliyordu.

Mekânın büyüklüğüne ve karmaşıklığına bakılırsa, yerleşim o kadar da eski değildi. En fazla birkaç yıl. Tuhaf. Bu kadar uzaktaki koloninin en azından altıncı on yılında olmasını beklerdi.

Ana binanın içini hızlı bir gözle tarayarak, "O zaman hiç zarar vermemişler?" diye sordu.

Baktığı şey hakkında bir şey bildiğini belli etmemek için ifadesini nötr tuttu. Ama... ana binanın iç yapısı beklediği gibiydi, birinci aşama oda bölmelerinden bazıları hâlâ yerinde duruyordu.

Koloniler ana binanın etrafında tasarlanmıştı. İlk yıllarında herkes bir arada yaşamış, büyük alan bölücülerle ayrılmış ve kenarlarda yaşam ve depolama alanı sağlamak için alçak güverteler kullanılmıştı. Orta bölüm ortak kullanım için bırakılmış, tuvalet ve tesisler arka tarafa yerleştirilmişti.

Kişisel alanların çoğu yok olmuştu. Bazıları ofise dönüştürülmüş gibi görünüyordu, ancak ortak mutfak ve tuvaletler gibi birkaç tanesi kalmıştı. Hepsi de henüz ikinci aşamaya geçmemiş bir koloni için beklediği gibiydi.

"Binalara değil. Ama..." Dex derin bir iç çekerek elini kırpılmış saçlarında gezdirdi. "İki saha çalışanını kaybettik. Dronlar tarafından katledildiler."

Kenna şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Katledilmiş mi?"

"Ne demek... katledildim?" Xaan bir kolunu onun beline dolayarak ve onu koruyucu bir şekilde kendine çekerek sordu.

"En iyisi sana göstereyim."

Dex onları ana salondaki birçok kapıdan birine doğru götürürken yüzü asıktı. Kısa bir koridorda yürüdüler.

plastik çatı, ışığın geçmesine izin vermek için bölümler halinde saydamlaştırılmıştır. Şerit aydınlatma, ayak bileği yüksekliğindeki duvarlar boyunca boncuklar halinde uzanıyordu.

Keskin bir sağa dönüşten sonra, steril metal yüzeyleri ve sert ışıkları olan bir tıbbi bölüme girdiler. Jeneratörlerin alçak uğultusu odayı dolduruyor, bir duvarın karşısında, birkaç morg dolabının hemen yanında duran iki soğutma ünitesine güç veriyordu. Her birinin dört kapısı vardı.

Dex kapıya en yakın olana doğru yürüdü ve alttan ikinci kapının koluna uzanırken durdu. Omzunun üzerinden Xaan'a baktı. "Karınızın odadan çıkmasını isteyebilirsiniz," diye uyardı. "Bu... kalbi zayıf olanlar için değil."

Xaan başını salladı ve ona hızlı bir bakış attı. "Benim Suzie'm çetin cevizdir. Ona bir şey olmaz. Söz veriyorum."

"Doğru," diye omuz silkti Dex. "Ama seni uyarmadığımı söyleme."

Kapıyı çekip açtı ve çekmeceyi dışarı kaydırды. Tüm askeri eğitimine rağmen Kenna nefesini tuttu ve ağzını kapattı. Metal tepsinin üzerinde bir adam yatıyordu. En azından boynundan ve omuzlarından yukarısı erkek gibi görünüyordu. Ondan aşağısı...

Bakışları adamın vücudunda gezinirken gözleri genişledi. Ya da ondan geriye kalanları. Sanki bir iş kazası geçirmiş gibiydi. Bir bacağının dizden aşağısı yoktu ve kütüğü çiğnenmiş gibi görünüyordu. Uyluktaki derin kesikler gövdeye doğru devam ediyordu. Bazıları birbirine o kadar yakındı ki, etler biraz daha yumuşaktı. Göğsün sol tarafında büyük bir kısmın eksik olduğu büyük bir girinti vardı.

"Diğeri daha kötü. Sana onu göstermeyeceğim," dedi Dex sessizce ve Xaan'ın cesedi incelemesine izin vermek için geri çekildi. Kenna güvenli bir şekilde geride kaldı. Güçlü bir midesi vardı, evet, her denizcinin vardı. Ama hiç kimsenin bir cesedi görmek istemeyeceği bazı durumlar vardı. Bu kâbusların bir şeydi. Gözlerini kırptırdı, gözlerini temizledi.

Gördüğü patlama ve savaş yaralanmalarını aklından geçiriyor ve rahatlamak için derin nefes alıyordu. Kendi kendine, buradaki ışıkların çok parlak olduğunu söyledi.

İşe yaramadı. Derin nefes ciğerlerine ölüm kokusu getirdi ve vücudu isyan ederek bugün yediğı az geri getirmekle tehdit etti.

"Özür dilerim. Biraz hava almam lazım," diye mırıldandı ve kaçtı.

DEx ve Xaan birkaç dakika sonra onu dışarıda topuklarını tekmelerken buldular. Kenna, büyük Latharian adım atarken yukarı baktı

Ana salondan çıkarken etrafını tararken yüz ifadesi asıktı. Sonra omuzlarındaki gerginlik azaldı, ona doğru yürürken mavi gözleri sıcaklıkla doldu.

"İyi misin, aşkım?" diye sordu, bir elini beline dolayarak onu kendine çekti.

"Evet. Olacağım. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Onun iri bedenine yaslandı, alnını omzuna dayadı ve bir anlığına gözlerini kapattı. Adam başının üstüne bir öpücük bıraktı.

"İstediğin kadar kalabilirsin. Ben hiçbir yere gitmiyorum."

Başını salladı ve o anın tadını çıkardı. Onun yanında olmak bile onu sakinleştirmiş ve ona güç vermişti. Endişelenmiş olması ve bu kadar kısa bir süre için bile olsa ayrı kalmalarından hoşlanmadığı gerçeği kalbini ısıttı. Mantıklı yanı, denizci yanı, bunun düşman hatlarının gerisinde sadece iki kişilik de olsa bir birlik olmalarından kaynaklandığını söylemek istiyordu. Ayrılmak mantıklı değildi. Ama o daha iyi biliyordu. Adamın endişesi kişiseldi ve ona sarılma şeklinden anlaşıldığı kadarıyla sahipleniciydi.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, Dex'in kapı aralığından onları izlediğinin farkındaydı. "Bunu halledebileceğimi düşünmüştüm. Ama..." Sözü nü kesti ve yüzünü onun göğsüne gömdü. "Bu çok fazlaydı."

"Hey, hey, benden özür dilemene gerek yok."

Boynunun arkasındaki güçlü parmaklar başını yukarı kaldırdı ve Xaan'ın endişeli gözleriyle karşılaştı. Tanrı onu korusun, onun için gerçekten endişeleniyordu. Gözlerinin derinliklerinde gömülü olan eğlenceyi fark edene kadar geçen iki nokta dört saniyelik süre boyunca gördüklerinden dolayı aşırı etkilenmiş olmasından endişe ediyordu. Dudaklarının kenarındaki küçük kaslar kıpırdadı ve onun rolünü anladığını anladı. Dışarıdan sert ve acımasız, içeriden hassas bir lokum gibi görünen tüccar kadın, dış sistemlerin sert gerçekliğinde hayatta kalmak için kendi kişiliğini geliştirmişti.

"Her şey yolunda. Söz veriyorum," diye mırıldandı, onun güçlü, düşünceli ama güvenilir kocası rolünü oynuyordu. Sonra eğilip dudaklarını onunkilerin üzerinde ve gizli hikâyelerine dair tüm düşünceler ufukta kaybolup gitti.

Küçük bir davet mırıltısıyla dudaklarını araladı ve adamın dili alt dudağına değdiğinde titredi. Bir kez. İki kez. Sonra ağzını işgal etti, öpücüğü derinleştirirken ona olan tutuşu sıkılaştı. Ceketinin önünü kavradı, onu öperken kendisine tuttu. Aralarında sıcaklık yükseldi, kalbini hızlandıran ve damarlarında dolaşan ihtiyacı belirleyen anlık bir cehennem.

"Tanrı aşkına, bir oda bulun," diye bağırdı bir kadın sesi onlara iyi huylu bir şekilde ve dağıldılar. Kenna, ana salona doğru ilerleyen bir grup kolonistten biri olan ve seslenen kadına sırtıttı.

"Hava kararmaya başlıyor," diye yorumladı Dex yaklaşırken, kararan gökyüzüne başını sallayarak. "Evinize dönmek istemeyeceksiniz."

sabaha kadar gemi, orada ne ile değil. Geceyi burada geçirebilirsiniz. Senin için bir oda hazırlatacağım." Xaan sertleştiğinde parmakları ceketinin yakalarında sıkıştı ve onun bunu yapabileceklerini iddia etmek üzere olduğunu biliyordu. Uyarı için ona yaslandı. Bir Latharian savaşçısı düşman topraklarına doğru hızla geri dönmeyi aklından bile geçirmezdi, gibi davrandıkları tüccarlar bunu asla riske atmazlardı.

"Teşekkür ederim," diye başını sallayarak cevap verdi. "Çok nazıksınız." "Hiç sorun değil. Bizim için bir zevk. İstedığınız zaman Salon. Akşam yemeği yakında servis edilmeye başlanacak." Dex bir an durakladı ve doğrudan Kenna'ya bakarken kaşlarını çatı. "Daha önce tanışmadığımıza emin misin? Çok tanıdık geliyorsun."

"Bunu çok duyuyorum." Küçük bir gülümseme verdi. "Sanırım o yüzlerden birine sahibim. Hayır, biz hiç tanışmadık. Steve ve ben daha önce hiç bu kadar uzağa gitmemiştik."

"Huh. Tuhaf. Neyse, bana müsaade etmeniz gerekecek. Gece nöbetçilerine bilgi vermem gerekiyor." O konuşurken, çevre duvarının etrafındaki spot ışıkları yandı, her birine muhafızlar yerleştirildi ve yüksek podyumlarda devriye gezmeye başladılar.

"Elbette. Sizi böylesine önemli bir görevden alıkoymak istemeyiz." Xaan gülümsedi ama bu ifade gözlerine ulaşmadı ve koloni liderinin uzaklaşmasını izlediler.

"Ne oldu sana böyle?" Ana salona doğru dönerlerken Kenna alttan alta tısladı. Böyle devam ederse Dex bir sıçanın kokusunu alacaktı.

Xaan'ın eli kızın elinin etrafında uyarıcı bir şekilde sıkıldı. "Burada olmaz. Daha sonra." Küçük bir baş hareketiyle Xaan'ın kendisini ana salona götürmesine izin verdi.

Ana mekân masa ve sandalyelerle doldurulmuştu. Bir dizi bölmedeki açık kapaklardan görülebilen mutfaklardan havaya güzel kokular yayılıyordu.

"Hey! Hoş geldiniz! İstedığınız yere oturabilirsiniz," diye seslendi biri odanın diğer tarafından. Odanın yarısı dolmuştu bile, onlar revirdeyken işçiler içeri girmişti. Kenna onlara şöyle bir göz attı. Kesinlikle saha çalışanlarıydı ve Dex'in saldırı hakkındaki hikâyesini doğruluyorlardı.

"Teşekkürler, yapacağım!" diye seslendi cevap olarak.

Odanın arka tarafındaki boş bir masaya doğru ilerlerken meraklı bakışlara maruz kaldılar. Bir kadın servis kapağından ayrılarak önlerine güveç dolu iki tabak koydu.

"Hey, nasıl oluyor da bana masa servisi yapılmıyor Maggie?" diye seslendi bir erkek sesi. "Bu düpedüz iltimas!"

"Sen kapa çeneni Jeremiah!" Maggie gülerek karşılık verdi. "Onlar misafir. Sen değilsin. Şimdi Elias o koca burnunun altından kapmadan önce yemeğini yemeye geri dön!"

Masaya kalın kesilmiş ekmeklerle dolu bir sepet ekledi. "Kocalar," diye sırttı Kenna'ya. "Onlarla birlikte yaşayamazsın, onları marul tarlasının altına gömemezsin... haksız mıyım?"

Kenna kıkırdadı ve Xaan'a bir bakış fırlattı. Xaan onu zaman zaman o kadar sinirlendiriyordu ki, seve seve onu marulların altına gömebilirdi. Elbette tamamen sevecen bir şekilde.

Yine de onda kesinlikle bir şeyler vardı. Ağzının kenarlarındaki çizgiler gerginliğini ele veriyordu. Bunun sebebinin insanların ortasında tek başına bir Lathar olması olduğunu düşünemiyordu. Buradaki hiç kimse, hatta o bile, tam eğitilmiş ve deneyimli bir savaşçı için tehdit oluşturmuyordu. Demek ki başka bir şeydi.

Onun görmediği neyi görmüştü? Koloninin yaşıyla ilgili tutarsızlıklar dışında, ki bu da karaya çıkmadan önce daha uzun bir rota izlemiş olmaları ya da teknik zorluklarla açıklanabilirdi, bu tür bir yerleşim için olağandışı hiçbir şey yoktu.

Yemeklerini sessizlik içinde yediler ama bu Kenna'nın zihninin boş olduğu anlamına gelmiyordu. Etraflarındaki insanları göz ucuyla izliyor, gelen, yiyen ve giden herkesi not ediyordu. Bazıları uyumaya çalışırken, diğlerleri gece vardiyasında çalışıyormuş gibi görünüyordu. Hâlâ sıcak yatakları var mıydı? Bir barınak ya da oda iki ya da üç vardiya tarafından paylaşılıyor, biri uyurken diğler ikisi işte ya da eğlencede oluyordu. Gerçi bunu çoktan aşmışlardır, değil mi?

Xaan bir süre sonra öne doğru eğildi ve alçak sesle konuştu: "Bu aile grupları sizin türünüz için normalden farklı görünüyor."

"Ha? Ne demek istiyorsun?" Sorusu onu şaşırtmış ve mutfakta bir kızı gözlemlemesini engellemişti. Diğlerlerinin aksine, somurtkan ve sessiz görünüyordu, kimseyle konuşmuyor ya da göz teması kurmuyordu.

Xaan birkaç masa ötedeki bir gruba başıyla işaret etti. İri yarı bir adam gülüyor, etrafında oturan kadınlarla bir şakayı paylaşıyordu, birkaç çocuk ya kucakta ya da grubun etrafında koşup oynuyordu. Yüz hatlarındaki benzerliklerden, yakın akraba oldukları anlaşılıyordu.

"Ah. Burada çoklu evlilik yaygındır," dedi ona sessizce. "Çocuklara bakmak için daha büyük bir grup. Herkesin işini . Genellikle bir adamın birden fazla karısı olur ama bazen tam tersi de olabilir."

Kapıya yakın bir yerde, bir kadının etrafında üç erkeğin oturduğu sessiz gruba doğru bir bakış fırlattı. Vücut dilleri inanılmaz derecede sahipleniciydi, bu yüzden parmaklarındaki yüzüklerin parıltısının ona ipucu vermesine gerek yoktu. Etraflarında dönen gerilime bakılırsa yeni evlenmiş olmalıydılar.

"Erkekleriniz kadınları mı paylaşıyor?" Xaan şaşkınlıkla sordu. "bizde de zaman zaman oluyor ama nadiren. Bilmiyorum

Birden fazla kadını eş olarak kabul edecek kadar bencil bir erkek olamaz. Biri ihmal edilmeden bu kadar çok kadının ihtiyaçlarıyla nasıl başa çıkabilir?" Bu düşünce bile onu rahatsız etmişti. "Bu hiç de doğru olmaz."

Alaycı bir homurtuyu bastırdı. "İşte insan erkeklerinin sorunu özetle bu. Bazıları kendilerinin kadınlara Tanrı'nın bir armağanı olduğuna inanıyor. Bu yüzden sık fotoğrafı icat edildi."

"Bir tanrının hediyesi mi?" kafası karışmış görünüyordu. "Dişileriniz bir tanrıyı gücendirecek ne yaptı ki onlara böyle... şüpheli bir hediye verdi? "Çük resmi" nedir? Erkekleriniz genital organlarına..." Sözünü kesti, dehşete düşmüş görünüyordu. "Bu-Düşündüğüm şeyi mi kastediyorsun?"

"Evet. Aletlerinin fotoğrafını gönderiyorlar ve bunun baştan çıkarıcı olduğunu düşünüyorlar." Kendini tutamadı. Bir kahkaha patlattı. "Oh, sen tam bir komedi altınısın. Ama hayır, haklısın. Bunu hak etmek için çok eskiden bir şeyler yapmış olmalıyız."

Xaan boğazının arkasından guruldadı ve yahnisine yumuldu. "Bana sorarsanız erkekleriniz aptal. Her şeyi yanlış anlıyorlar."

"Bu konuda benimle tartışmaya girme," diye mırıldandı Kenna, hâlâ tezgâhın arkasında yemek yiyen sessiz kızı izliyordu. Genç bir kıza benziyordu, zayıftı, sırık gibiydi, siyah saçları vardı. Kız ellerini silip önlüğünü çıkardığında Kenna oturduğu yerden kalktı ve Xaan'a, "Birazdan dönerim," diye mırıldandı.

Mutfaklara en yakın kapıdan içeri daldı, yolda Maggie'ye "bayanlar" diye seslendi ve başparmağıyla onay aldı. Güzel, o zaman tuvaletlerin yerini doğru tahmin etmişti. Doğru tuvaleti bulmak bir anlık bir işti ve evet, diğer kabin doluydu.

Hızla işine devam eden Kenna, daha sonra kızın ellerini yıkadığını görmek için tezgâhından geri adım attı. Kız gülümserken

lavabonun yanına gitti ve suyu açtı. "Hey. Nasıl gidiyor?"

Kız ona gergin bir bakış fırlattı ve cevap olarak küçük bir ses çıkardı. Bu bir genç kızın merhaba demesi ya da homurdanması olabilirdi. Kenna hangisi olduğundan emin değildi.

"Güzel bir gezegeniniz var. Uzun zamandır mı buradasın?" diye sordu ellerini yıkarken. "Burayı seviyor musun?"

"Çok hoşuna gidiyor. Değil mi Ava?" diye sordu sert bir ses kapı aralığından. "İnsanları rahatsız etme konusunda sana ne söylendi?"

Mutfakta çalışan yaşlı kadındı. Gülümseyen Maggie değil, daha uzun boylu, sıırım gibi bir kadındı ve yüzü eşek arısı çiğneyen bir buldog gibiydi. Kenna'nın ensesindeki tüyler anında diken diken oldu, içgüdülerini onu bu kadının yanında dikkatli olması için uyarıyordu.

Ava dönüp baktı, yüzü solgun ve savunmacı bir ifadeye bürünmüştü. "Ben onunla konuşmuyordum. Konuşan oydu!" diye bağırdı ve yaşlı kadının durduğu kapıya çarparak kaçtı.

"Ben olsam onun söylediklerine kulak asmazdım," dedi Buldog suratlı, kollarını düz göğsünün üzerinde kavuşturup Kenna'ya dik dik bakarak. "Kafası uydurma saçmalıklarla dolu nankör bir velet, dinleyen herkese pedal çevirmeyi seviyor."

"Sorun değil. Ben de kibarlık olsun diye merhaba diyordum zaten."

Kenna ellerini kuruladı ve geçmek için hamle yaptı. Diğer kadın yolunu kesmeyi düşünüyormuş gibi görüldüğünde yüz ifadesini yumuşak ve kibar tuttu ama tüm vücudu tetikteydi. Eğer tehditkâr görünen bir hareket yaparsa, Kenna buna hazırды.

Askeri eğitimini ve geçmişini gizlemesine rağmen, hareketlerinden ya da gözlerindeki ifadeden bir şey Bulldog-face'i uyarmış olmalı ki bakışlarını kaçırdı ve

kenara çekildi. Kenna teşekkürlerini mırıldandı ve arkasına bile bakmadan tuvaletten çıktı.

"Ne oldu?" Xaan son ekmek dilimini de iterek tekrar oturdu. "Mutfaktan gelen genç kadın bıçaklanmış *bir sukazin* gibi çıktı oradan."

Kenna alçak sesle, "Sanırım cennette sorun var," diye düşündü ve Maggie'nin onları izlediğini fark edince omuz silkti. "Belki de sadece ergenlik sorunu. O yaştaki kızların nasıl olduğunu bilirsin."

"Pek bir şey değil ama en iyi odalardan biri." Maggie önlerinde koloninin ana yapısının savaş alanına benzeyen koridorlarından birine doğru koştu ve alçak bir kapı açtı. Kapının ardında küçük bir yatak odası vardı ve çoğunlukla gökyüzü penceresinin altındaki yatak tarafından domine ediliyordu. "Yatak takımları temizleyiciden yeni çıktı, bu yüzden kokuyu mazur görün. Sabah olmadan geçer ve..." sırttı ve Kenna'ya göz kırptı. "Böyle görünen bir adamı fark edemeyecek kadar meşgul olacağını düşündüm... ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Kenna kıkırdadı, yanakları kızarmıştı. "Kokuyu fark etmeyeceğimizden eminim. Uzun bir gün oldu..."

"Evet, evet..." İri yarı, neşeli kadın belli ki söylediği tek kelimeye bile inanmıyordu ve Xaan'a minnettar bir sırtışıyla bakıyordu. "Sen nasıl istersen, tatlım."

Başka bir kapıyı açmak için hareket etti. Yarıya sıkıştı ve alt köşesine pratik bir tekme attı. Kenna'nın sırtışı evi hatırlatan bu küçük şeyle biraz daha genişledi. Plastik kaplama sıcakta sık sık kabarırdı, bu yüzden kişisel alanlardaki kapılar çok sıkıştırdı.

"Tuvalet bu tarafta. Duşta kişi başı üç dakika sınırı var. Misafir olsanız bile daha fazla sıcak su alamazsınız."

Korkarım ki. Kahvaltı saat yedide. Eğer beslenmek istiyorsanız erkenden orada olun çünkü bunlar beni bir sıçan sürüsünden daha hızlı temizler. O zaman siz iki genci yalnız bırakayım! Benim yapmayacağım bir şey yapmayın!" Göz kırptı ve kapıya yöneldi.

"Misafirperverliğin için çok teşekkür ederim Maggie. İyi geceler," dedi Kenna ve çıkarken kapıyı arkasından kapattı. Xaan'a bakmak için kapıya yaslandı.

"Sana ne oldu böyle?" diye sordu. Karakterinin çok dışında davranıyordu. Kızgın teneke çatıdaki bir kedi gibi.

Başını salladı, cebinden bir şey çıkardı ve yatağın başucundaki dolabın üzerine koydu. Standart bir kişisel iletişim cihazına benziyordu ve bir an için bunu kimden aldığını merak etti. Ama sonra yan tarafındaki bir düğmeye bastı. Cihazın tepesinden ışıklar fişkırdı, tavanı kaplayan bir ızgaraya yayıldı, pencere ve kapıların dış hatlarını çizmek için duvarlardan aşağı aktı ve sonra bir satranç tahtası zemini oluşturdu. İki tavanın köşelerinde ve yatağın yanındaki lambada olmak üzere üç nokta parlak bir şekilde parladı.

Xaan aygıtla oynadı. Noktalar ve ızgara bir çırpıda kayboldu.

Xaan tüccar aksanını bırakarak doğruldu ve "Tamam, sorun yok," dedi. "Buradaki mikrofonları engelledi."

"Bizi *dinlediler* mi?" Gözlerini kırptırdı ama sonra gülerek başını salladı. "Xaan, burası geri kalmış bir koloni. Yüksek riskli casusluklarıyla tanınmazlar."

Kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, yüzünde yasaklayıcı bir ifade vardı. Konuşmadan önce eliyle ağzını kapattı, sesini bastırmak için değil ama dudaklarını gizlemek için. "Kapının yanında kal, kameraların görüş alanından çıkarsın. Belki değil ama bizi dinliyorlardı ve ben onlara güvenmiyorum."

Kollarını kavuşturarak onun duruşunu taklit etti. "Belki de öyledirler. Belki de burada zayıflıklarımızı araştırdığımızı düşünüyorlardır. Bu bölgede korsanlar biliniyor ve böyle bir koloni? Bir çöpçü grubu için kolay lokma."

Başını iki yana salladı. "Ondan olduğunu sanmıyorum. Burada bir şeyler ters gidiyor."

Kaşını kaldırdı. "Bunun sadece insan oldukları için olmadığına emin misin? Daha önce sadece insan dişilerle uğraştıydın. Erkeklerle değil."

Yüz ifadesi değişmedi. "Duygularım tarafından bu kadar kolay yönlendirildiğimi mi düşünüyorsun?"

Odadaki sıcaklık birkaç derece düştü.

"Hayır." Kenna sesini yükseltmedi, göğsünün ortası ağrıyordu. İnsanlara güvenmiyordu. Bu açıkça görülüyordu. Peki bu onları nereye götürüyordu? "Sanırım yeni bir durumdasınız ve bundan hoşlanmıyorsunuz. Birkaçımız mı? Bu, tek başına kaldığın koca bir koloniyle uğraşmaktan farklı bir mesele."

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun Kenna," dedi alçak sesle, yarı hırıltılı, gözleri tehlikeli bir şekilde parlayarak. "Sana ne söylendiğini ya da ne . Bu, kendi türünden olmayanların arasında ilk kez tek başıma kalışım değil."

"Öyle mi? Sen de mi onlardan hemen hoşlanmadın?" Sözleri sertti, ama sadede geliyordu. "Çünkü bana öyle geliyor. Aylardır kendi türünden pek fazla insanla birlikte olmadım... ve sen biz olur olmaz bir pislik gibi davranmaya başlıyorsun."

O hareketi fark edene kadar odanın öbür ucundaydı ve elini başının yanındaki kapıya çarptı. Öfkeyle gözlerini ısırdı, "Demek öyle, öyle mi? Kendi türünü mü tercih ediyorsun? Muhtemelen bir insan erkeğini de tercih edersin. Muhtemelen Dex."

Adamın öfkesi ve varsayımı karşısında gözlerini kırıştırdı. "Dex? Hayır! *Tanrım* hayır," diye haykırdı ve sonra ona doğru uzandı. "Xaan... dur, sadece dur. Bir insan erkeği istemiyorum. Ben seni istiyorum. Tamam mı?"

İçini çekti ve onu güçlü kollarıyla sararak kendine çekti. "Özür dilerim," diye fısıldadı, dudaklarını saçlarına bastırarak. "Onlara baktığını, gülümsediğini görüyorum... ve onları öldürmek istiyorum, her birini, böylece tüm gülümsemelerini kendime saklayabilirim."

Hırıltısı onun kıkırdamasına neden oldu. "Lütfen sırf onlara gülümsedim diye tüm kolonistleri öldürmeyin. Bu Lathar hakkında hiç de doğru bir izlenim vermez. Değil mi?"

Boğazının arkasından homurdandı ama onu kapıdan çekip tuvalete doğru götürürken gülümsüyordu. "Git yatmak için hazırlan. Kapıyı da kapalı tut," diye uyardı onu. "Kimsenin seni gözetlemesini istemiyorum."

"Baş üstüne, Kaptan Renner, efendim!" Ona göz kırptı ve şık bir selam verdi, ardından banyoya girdi ve emredildiği gibi kapıyı arkasından kapattı.

S Kenna'yı kollarına alıp ağlamak Xaan'ı daha fazla etkilemişti. Hem ruhunu rahatlatmış hem de Uyurken onu kendine yakın tutmuş ve ince, kıvrımlı vücudunun cazibesi yüzünden gecenin yarısını uyanık geçirmişti. Ama uyumadan önce acımasızca kontrol altında tuttuğu ateşli bir öpücük dışında uslu durmuştu.

Onu ters çevirip altına almak, inleyip altında kıvranana kadar öpmekten başka bir şey istemediği halde bunu yapmamıştı. Ellerini yatak odasının dışındaki küçük lavabonun lavabosuna dayayarak vücudunun bu fikre verdiği içgüdüsel tepkiyle savaştı. Yatak odasına geri dönüp onu yatağa yatırma ve böylece ona sahip olma isteğiyle savaştı.

Hayır. Hayatta olmaz.

Diğerleri onları izlerken eşini aceleyle almayacaktı. O daha iyisini hak ediyordu. Romantizmi ve birbirlerini fiziksel olarak tanımaları için zamanı hak ediyordu. Onun nelerden hoşlandığını, nelerin onu kıvrandırdığını ve nelerin onu zevkten çığlık attırdığını keşfederken tüm ilgiyi hak ediyordu. Ve onu boşaltırken ve ona zevk verirken tekrar tekrar çığlık atmasını *sağlayacaktı*.

"Sabahları bu manzaraya ."

Kadının sesi yatak odasından ona ulaştı ve omzunun üzerinden gülümsemek için döndü. Kenna hâlâ yataktaydı ve battaniyelere sarınmış bir şekilde yan yatmış onu izliyordu.

"Güzel," diye karşılık verdi, onun gözlerindeki sahiplenici parıltıya bayılmıştı. Bir kadında aradığı her şey onda vardı; ateşli ve sadık. Gemiye dönmek için sabırsızlanıyordu, böylece sonunda onu kendi kızı olarak sahiplenebilecekti. "Çünkü buna mecbur kalacaksın."

Kenna kaşlarını çattı ve , ana odada bir şey dikkatini çekmişti.

"Ne oldu?" diye sordu kadın yorganın altından çıkarken. "Biri az önce kapının altından bir şey itti."

Tuvaletten çıktığında onu elinde bir kâğıt parçasıyla buldu. Başını kaldırdı ve sessizce ona uzattı. Kirli krem rengi yüzeyine keçeli kalemle bir mesaj karalanmıştı.

Kimseye güvenme.

MESAJ kahvaltı boyunca Xaan'a takılı kaldı ve Kenna ona insanlara ters bakmamasını ve gizliliklerini bozmamasını hatırlatmak için tıslamak zorunda kaldı. Kendini toparlamak ve göreve odaklanmak zorunda kaldı. Tek yapmak istediğı Kenna'yı yakalayıp oradan savaşarak çıkmakken bu bir görevdi.

Bu dikkat dağınlığı yeniydi ve hiç de hoş karşılanmamıştı. Daha önce çiftleşmiş olmasına rağmen hiç böyle tepki vermemiş, bir göreve bu kadar odaklanamamıştı. Ama sonra, Laryssa Kenna gibi bir savaşçı olmamıştı. Her zaman evde, güvenli bir şekilde kalmıştı. O son sefer dışında.

Zihnini o anıdan uzaklaştırdı ama onu incitecek bir güce sahip olduğı için değil, sadece onların anısına odaklanması gerektiğı için.

görev. Yani kendisini ve Kenna'yı buradan çıkarmak. Artık koloninin tehlikede olmadığını kontrol etmişlerdi ve öyle görünmüyordu, kalmalarına gerek yoktu.

Yine de bu cesetlerde onu rahatsız eden bir şeyler vardı. Yaralanma şekilleri bir şekilde tanıdık geliyordu. Ama... koloniciler bölgedeki yırtıcı hayvanlardan bahsedip duruyordu, yani onlardan biri de olabilir. Silkindi ve Kenna'nın "yumurta" dediği bir şeyi kürekle attı. ağzına. Tadı yapay olan garip, lastik gibi bir şeydi. Bir savaşçının o günkü tüm besin ihtiyacını karşılayan ve metabolizmasını yüksek vitesine geçiren standart Latharian tercih ederdi.

Yapış yapış, yapışkan bir şekerlemeyi afiyetle mideye indiren Kenna'ya bir bakış fırlattı. Eğer tarla pastası yerse, onu yiyenin kendisi olmayacağından şüpheleniyordu. İnsan kadınların "çikolatalı kek" dedikleri şeye aşırı düşkün oldukları kimsenin gözünden kaçmamıştı.

"Selam çocuklar," dedi Dex ve Xaan'ın yanındaki koltuğa oturdu. "İyi uyudunuz mu?"

Kenna adama gülümsedi ve Xaan dirseğini Dex'in boğazına sokup nefes borusunu ezmek isteyerek bir an için öfkeyle baktı. Ya da belki burnunu kırıp tüm yüzüne yaymak. *Draanthic* o zaman gülümsemesini alamayacaktı.

"Evet. İyi uyuduk, teşekkürler," diye gürledi, öldürücü dürtülerini kontrol altına alarak. Dex onu ölçülemeyecek kadar sinirlendiriyordu. Kendine bunun adamla ilgili bir şeylerin yolunda gitmemesinden kaynaklandığını söylemeye çalıştı ama Kenna haklı olabilir miydi? Adama sırf insan olduğu ve kendi sevgisi için bir rakip olarak gördüğü için güvenmiyor olabilir miydi? Hiçbirinin kendi türünden erkeklerle fazla etkileşimi olmadığı konusunda haklı bir noktası vardı. Kendi kendine homurdandı.

Ve bu olaydan önce birlikte olduğu kişilerin tamamen *saçmalıktan* ibaret olduğu ortaya çıkmıştı.

Ama odalarında casus kameralar vardı. Bu sadece röntgencilikle ilgili bir şey olabilir ve dürüst olmak gerekirse Kenna'ya daha yakından bakmak isteyen hiçbir erkeği suçlayamazdı. Ama Kenna *onun kızıldı*. Çabucak öfkesini tekrar bastırdı.

"Oda ve yemek için size minnettarım ama madem tehlikede değilsiniz," dedi Kenna ve diğerlerinin kullandığı lehçeye sadık kalarak. "O halde bugün yola çıkıyoruz. Uygur uzaya taşımamız gereken bazı yükler var."

"Tabii, tabii... Tamamen anlıyorum." Dex başını salladı, ellerinde dumanı tüten bir fincan kahve vardı. Elleri Xaan'ınki gibi ince ve nasırlıydı. Bir işçinin elleri. "Bize uğradığın için teşekkürler. Yine de sormak zorundayım. Mühendis olduğunu mu söylemiştin?"

Yapmamıştı ama Kenna'nın masanın altına attığı uyarı tekmesi başını sallamasına neden oldu. "Bir çeşit, evet. Neden? Ne oldu?"

"şu telsizi çalıştırmak için bir el atsanız iyi olur. O uzaylılar tekrar gelirse diye."

Kenna ile bakiştılar. Mantıksız bir istek değildi ve cidden, bu ne kadar zamanını alacaktı? Yıllardır bilim subayı değildi ama eğitimini ve ana disiplininini asla unutmamıştı. Ve koloni hakkında gördüklerine bakılırsa, merkezi sistem Terralılarının yıllarca gerisindeydiler, bu yüzden ilkel teknolojilerini düzeltmek kolay olmalıydı.

"Evet. Elbette." Başını salladı ve yumurtaları bitirdi. O kadar da kötü değillerdi. Özellikle de üzerlerindeki baharatlı sosla. "Bir göz atacağım."

"Harika, bu harika olur! Burada işiniz bittiğinde bizimle ön tarafta buluşun ve güçlendirici kulelere doğru yola çıkalım. Sorunu onlardan birinde tespit ettik."

YİRMİ DAKİKA SONRA, çalışma ekipleri toplanmaya başlarken Xaan ve Kenna dışarıda, ana meydanda duruyordu. Çoğu tarlaya gitmeye hazırdı ve Xaan ne tür ürünler yetiştirdiklerini merak etti. Bu soru bir an sonra Kenna'nın soluk soluğa yanlarından geçen bir kadını durdurmasıyla kısmen de olsa yanıt buldu.

"Bu bir *goojan* dut sepeti mi?" diye sordu, güzel yüzünde heves okunuyordu.

"Eee, evet," diye yanıtladı kadın, ikisine hızlı bakışlar fırlatarak. "Vadinin diğer tarafında, küçük bir derenin yakınında bir yerimiz var."

Kenna'nın yüzü gülüyordu. "*Goojan* meyvelerine *bayılırım*."

"Liz ve grubuyla birlikte yola çıkmak gerekecek," diye araya girdi Dex, Xaan'ın yanında belirerek. "Öğle yemeğinde dönecekler, bu da Steve'e telsiz meselesine bakmak için bolca zaman kazandırır."

Ayrılmalarını istemiyordu ama müstakbel eşinin yüzündeki sevinç ve beklenti ifadesine bakınca ona hayır diyecek cesareti bulamadı. Dex'le birlikte kulelere doğru yürümesi, sorun neyse onu düzeltmesi ve geri dönmesi biraz zaman alacaktı. İsteddiği kadar çilek toplaması için yeterince zaman vardı. "Sen çık aşkım," dedi ve eğilip onu öptü. Alnına. "Yine de seçtiğinden fazlasını yememeye dikkat et."

Kıkırdadı ve başını salladı. "Söz veriyorum. Öğle yemeğinde görüşürüz."

"Siz ikiniz uzun zamandır mı evlisiniz?" Xaan, Kenna'nın dut toplayan gruba katılmak üzere uzaklaşmasını izlerken Dex sordu. Kendisine bunun tamamen profesyonelce olduğunu, ekibinden birinin iyi olduğundan emin olmak istediğini söylemişti ama o bile buna inanmıyordu. Hayır, Kenna uzaklaşırken onun ince vücudunu ve giydiği kargo pantolonun vurguladığı düzgün kalçalarını düpedüz süzdü.

"Birkaç yıl oldu," diye yanıtladı diğer adama bakarak. "Neden?"

Dex kıkırdadı. "O kadar uzun olduğunu düşünmemiştim. Ona hâlâ kıyafetlerini yırtıp onu hemen becermek istiyormuş gibi bakıyorsun."

Xaan homurdandı, insanın Kenna ile sevişmeyi aynı düşüncede birleştirmesinden hoşlanmamıştı. "Bu radyoya bakmamı mı istedin?"

BİRKAÇ DAKİKA İÇİNDE XAAN, Dex ve diğer iki kişi yerleşkeden ayrıldı. Xaan iki adamın elindeki yüksek güçlü tüfeklere kaşlarını kaldırdı, bir koloninin avlanmak için kullanmasını bekleyeceği bir şeyden çok savaş silahlarıydı. Dex onun bakışını fark etti.

"Bölgede bazı kötü yırtıcılar var. Hazırlıklı olmakta ," dedi tabancasını sıvazlayarak. "Bunlar Billy ve Rob. Bizimle gelecekler."

Mantıklı bir önlemdi, bu yüzden Xaan, Dex kişisel iletişim cihazını sanki hayatın sırlarını barındırıyormuş gibi kontrol ederken, muhafızların etraftan çok kendisine göz kulak olduğunu hissetmesine rağmen buna izin verdi.

Gezegenin kendisi hoştu; Kenna'yı romantik bir kaçamak için getirebileceği türden bir yerdi. Kuzeydoğuya doğru gidiyorlardı, bu yüzden önlerindeki manzara inişli çıkışlı tepeler ve ormanlarla doluydu. Gökyüzü açıktı ve mavi spektruma daha yakındı, hava hoştu. Gördüğü resimlere bakılırsa, mor çimenleri ve faunayı saymazsak, burası Dünya'ya benziyordu. Yine de, insanların evleri gibi gezegenleri araması mantıklıydı... ki bu da Lathar Prime'a benziyordu. Her şeyin dönüp dolaşıp aynı yere gelmesi garipti.

Yürürken aklının yine Kenna'yla ilgili düşüncelerle dolmasına izin verdi. Dün gece onu istediğini yumuşak bir dille itiraf etmişti,

İnsan bir eş değil, içinde var olduğunu bilmediği bir düğümü hafifletmişti. Kendi türünün arasına döndüğünde ayrılmak istemeyeceğinden endişelendiğini fark etti. Artık onu, yetişkin bir oğlu olan başka bir ırktan yaralı bir gazi savaşçıyı istemeyecekti.

Kenna ve arkadaşlarını götürdükleri üstün topladıkları dosyaları incelemek için zaman harcamıştı. Eğlence dosyalarını görmüştü. Sanat hayatı taklit ediyordu ve romantik ilişkilerinin çoğunda insan dişiler çoğunlukla genç erkekleri tercih ediyor gibi görünüyordu. Gördükleri tipikse genç, fit ve aptal.

Bu "romantik komedilerdeki" erkekler dişiler bilgisiz görünüyordu, mükemmel dişinin tam orada olduğunu ancak olaylar onları buna zorladıktan sonra fark ediyorlardı. Ona sadece insan erkeklerinin üremeye uygun olmadığını kanıtlamışlardı. Herhangi bir Latharian savaşçısı dişiye şöyle bir bakar ve onu sahiplenmek için elinden geleni yapardı. Neredeyse dişinin sonsuza dek uzaklaşmasına neden olan bu bağıllık fobik davranışların hiçbirisi.

Genç değildi ama formdaydı, ağır kaslıydı ve fiziksel gereklilikleri fazlasıyla karşılıyordu. Ve aptal da değildi. Artık Kenna'nın onu istediğini biliyordu, gitmesine izin vermesine imkân yoktu. Şimdi olmazdı. Hiçbir zaman.

Onun kızıydı.

"Uzun zamandır mı tüccarsın Steve?" Soru Dex'ten gelmişti ve Xaan'ın kendini Kenna'nın bağlama elbisesi içinde, mücevherli yakası boğazında olduğu hoş düşüncelerden uzaklaştırması bir anını aldı.

"Yaklaşık yirmi yıl kadar," diye cevap verdi, kulelerden birine doğru yükselirken adamın biraz nefes nefese kaldığını fark etti. İnsan erkeklerinin neden aşağılık olduğuna bir neden daha ekledi. İnsan dişiler kendi türünden erkeklerle çok daha iyi olurdu.

"Ondan önce kariyer mi?" Dex bilmek istedi.

Xaan cevap veremeden hemen ilerideki alıllıklardan gelen bir ses üç insanın da ürkeke dönmesine neden oldu.

Büyük Latharian savaşıısı, daha çocukken savaş için genişletilmiş ve geliştirilmiş duyularını genişletti. Onlar yaklaşırken alıllıkların arasında küçük bir memeli havalanmıştı; hızla uzaklaşan bir av türüydü. Endişelenecek bir şey yoktu ama sınırlı duyuları olan insanlar bunu bilmiyordu, bu yüzden yüzünü kayıtsız tuttu. Onlar için üzülüyordu. Çevrelerine karşı bu kadar kör olmak korkunç bir şey olmalıydı. Fel edici. Ama başka hiçbir şey bilmiyorlardı. Hiç bilmemiş olmak, bilip de kaybetmenin yasını tutmaktan daha mı iyiydi?

Dex'e geri döndü.

"Denizci," dedi, hareketlerinden muhtemelen bir tür askeri geçmişten şüphelendiklerini biliyordu. Bunu inkâr etmek sadece zihinlerine şüphe tohumları ekecekti ve kendisine daha yakından bakmalarını istemiyordu. Elbette insan gibi konuşup yürüyebilirdi ama insan değildi. Er ya da geç çatlaklar ortaya çıkacaktı.

Dex sırtıttı ve yumruğunu havaya kaldırdı. ". Bana on şerit borçlusun Rob," diye diğer adama çıkıştı.

"Senin bir çeşit asker olduğuna dair iddiaya girmiştik. Rob çok genç olduğun için olamayacağını söyledi ama ben senin *bir şey* olduğunu biliyordum. Ciddi bir savaş deneyimi olmadan kimse senin gibi hareket edemez."

Oh, küçük insan, hiçbir fikrin yok, diye Xaan, ifadesini nötr tutarak.

"Hadi o zaman, dökül. Ne ? Keşif mi? Zırhlı mı?"

"Savaş Mühendisi," diye yanıtladı Xaan, gerçeğe olabildiğince yakın durarak. Evet, geçmişi bilimle ilgiliydi ama Latharian bilimi insanların mühendislik olarak kabul ettiğİ alanları kapsıyor gibiydi ve imparatorun şampiyonu olarak geçirdiğİ on yıllardan sonra bilmediğİ şey

savaş hakkında bilmeye değmezdi. Bu Dex'i tatmin etmiş görünüyordu, o da başını salladı ve dikkatini yürüdükleri yola verdi.

Bir kez daha iletişim cihazını kontrol etti. Belki de adamın bir sevgilisi vardı ve bir mesaj bekliyordu? Kesinlikle birinden bir şey bekliyordu.

Vadiden ayrılmaları uzun sürmedi, adımları sürekli yukarı doğru kıvrılıyordu. İlerleyişleri yaban hayatını daha da rahatsız ediyordu, etrafındaki insanlar çalılıklardaki her hışırtıda daha da ürkekleşiyordu. Sol tarafındaki çalılıkları kontrol etmek için on yedinci kez döndüğünde kendi kendine başını salladı.

Sonunda vadiyi çevreleyen en yüksek tepelerden birinin üzerindeki yükseltici kuleye ulaştılar. Xaan durdu ve yukarıdan aşağıya baktı. Ana koloni binasının üç katı yüksekliğindeki bu kule, vadinin kenarlarında görebildiği diğer üç kuleye benziyordu. Ancak, tepedeki pırıl pırıl metal işçiliğinin sadece üçte birini görebiliyordu. Geri kalanı kalın sarmaşıklarla kaplıydı. Tabanı yeşil yapraklardan ve Xaan'ın ön kolunun yarısı uzunluğunda, vahşi görünümlü dikenlerden oluşan kalın bir kütleydi. İğne gibi keskin olan bu dikenler Billy'nin inlemelerine neden oluyordu.

"Şeytan bitkisi," diye mırıldanarak kemerindeki palaya uzandı. "Harika amına koyayım. Bu şeyden *nefret ediyorum*."

Dex, iletişim cihazını tekrar kontrol ederken ikisine de ilerlemelerini işaret ederek, "Temizleyin," diye emretti. "O kontrol kutusuna ulaşmamız gerekiyor."

İki adam tüfeklerini sırtlarına asarak kalın bitki örtüsünü kesmeye başladılar. Xaan kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kayıtsızca onları izliyordu. Ondan yardım istememişlerdi ve o da kendi silahını getirmemişti. Lazer kesici ve ağır eldivenler olmadan o fabrikaya yaklaşmasının imkânı yoktu. Görünüşe göre

Yarı-duyarlı sarmaşıklar, ağır palaların ısırığından kaçmaya çalışıyormuş gibi kıvrılıp uzaklaşıyordu.

Kararı birkaç dakika sonra onaylandı. Sol taraftaki Rob'un sert bir darbesiyle kökünden kopan bir sarmaşık yere düştü. Acımasız dikenler, özellikle inatçı bir sarmaşık yumağıyla uğraşırken bir an için arkası dönük olan Billy'nin kolunu kesti. Öldürücü keskinlikteki dikenler derisini kesip geçerken acıyla homurdandı. Kan yere ve alttaki sarmaşıklardan birine sıçradı.

Anında bir tepkiye neden oldu. Bitkinin üzerindeki her diken kana doğru döndü, altındaki toprak sanki köklerin kendisi de farkındaymış gibi kıvrandı.

"*Lanet olsun!*" İki adam bitkilerden uzaklaşmaya çalışırken tökezleyerek geri çekildi. Rob aceleyle kışının üzerine düştü. Tüfeğini çalıştı, çekiştirirken neredeyse düşürüyordu.

"HAYIR!" Dex ve Xaan aynı anda bağırarak silahı elinden almaya çalışmak için öne atıldılar ama artık çok geçti. Parmağı tetiği çekti ve tuttu, mermilerin keskin karşılığı bir yıkım yağmuru içinde sarmaşıkları parçaladı. Bitki parçaları etrafa saçılırken havayı özsu kokusu doldurdu. Tüm bunların altında, mermiler telsiz tekrarlayıcı kutusunu delip geçerken metalik *bir ping-ping-ping* sesi duyuluyordu. Bir kıvılcım yağmuruyla patladı.

Kurşunlar durdu, insan parmağını tetikte tutarken tüfek hâlâ tıkırdıyordu ve bakışları artık yok olmuş sarmaşıklara ve radyoya dikilmişti. Arkadaşı uzandı ve tüfeği onun elinden aldı.

Dex telsizin dumanı tüten kalıntılarına bakarak, "*Lanet olsun,*" diye mırıldandı. Tamamen yok olmuştu. "*Görünüşe göre uzun bir yolumuz var.*"

T o sabah, ilk başta keskin olsa da, kısa sürede . Kenna gözlerini kapattı ve diğer ile yürüdü. kadınlar, vadiden kendilerine doğru esen tatlı meltemin tadını çıkarıyorlardı. Vadinin kenarlarını süpüren fundalık otların kokusunu da beraberinde getiriyordu. Belli ki sömürgeciler ekinleri için vadiyi temizlemeden önce bu otlar vadiye hâkim olmuştu.

Bazılarını tanıdı. Yüksek verimli proteinli buğdaylar, Terran dünyalarında yaygın olan seri üretim yiyeceklerin çoğunda temel olarak kullanılırdı. Çoğu yavan ve tatsızdı ama doyurucuydu ve damak ya da ruh için olmasa da beden için yeterli besin sağlıyordu. Bu şeyleri iyi tanıyordu. Sahada ya da dış üslerde görev yaparken deniz piyadelerinin diyetinin temelini oluşturuyordu ama geri dönüştürülmüş hava gibi o da bundan nefret ediyordu.

Bazı insanlar o kadar fakirdi ki, sahip oldukları tek şey paraydı. Duvardan duvara lüksler ve en nadir süpernovaları ya da uzay borealislerini gören yörünge platformlarındaki en iyi kamaralar. Dış bölgelerden ithal edilen buz kayalarından süzülen havayı soluyorlardı ve suları en nadide tri-platin ile aşılanmıştı. Ve her şeye sahip olduklarını düşünüyorlardı.

Yanılmışlardı. Bu... güneşin altında tarlalarda yürüme şansı, botları gerçek toprakta ve ciğerlerinde temiz hava... bunlar gerçek zenginliklerdi. Ve o her anın tadını çıkarmaya niyetliydi.

Etrafındaki kadınların konuşmaları her zamanki dedikodulardı; çocuklar, diş çıkaranlar... çocuklar etraflarında koşuşturup dururken kolonide kimler arasında ne aşklar yaşanıyordu. Filo hizmetine girmeden önceki çocukluğundan bir sahne gibiydi ve bir süreliğine bunu özümsemişti.

Kadınlardan birkaçı silahlıydı ama o bunu önemsemedi. Bir gezegende gerçekten şanslı , her zaman dikkatli olmanız gereken yırtıcılar vardı. Koloni hayatı böyleydi.

"Ee... Suzie." Grubun ön tarafındaki genç kadınlardan biri omzunun üzerinden gülümsemek için döndü. "Şu yakışıklı kocanla nasıl tanıştın?"

Kenna küçük gülümsemesini gizledi. İşte geleceğini bildiği gibi gelmişti. Xaan'a ilgi duymayacak tek bir kırmızı kanlı kadın bile yoktu. Onunla ilgili bir şey, hareket tarzı ve rahat ve tehditkâr olmadığı zamanlarda bile üzerine sinen tanımlanamaz tehlike havası, bir kadının tepkilerinin ilkel kısmına takılıyor ve yumurtalıklarını aşırı hızlanmaya sevk ediyordu. En güçlü eş arayışıyla ilgili bir şey olmalı, diye düşündü. Bu yüzden bir insan kolonisindeki kadınların bir Lathar erkeğine yönelmesi mantıklıydı... tanıdıkları insan erkeklerinin daha büyük, daha güçlü ve daha hızlı bir versiyonuna.

"Her zamanki aşk hikayesiydi," diye sıırıttı. "Kalabalık bir odada göz göze gelmek. *Heleas Four* sistemindeki bir bar... Dumanlı, kalabalık, tüccarlarla dolu... Sonra paralı askerler mekânı darmadağın etti. Baldırımdan vurulduktan sonra Steve beni oradan çıkardı. Beni güvenli bir yere taşıdı... Çok romantikti." Gözleri parlayan aşık kadını oynayarak iç çekti.

Xaan'ın onu hiçbir zaman bir bar kavgasından yaralı olarak taşımadığı gerçeğini göz ardı ederseniz, aslında bu gerçekten çok da uzak değildi. Yine de ilk görevlerinden birinde paralı askerler tarafından baldırından vurulmuştu. Bunu kanıtlayacak yıldız patlaması izi hâlâ duruyordu. Ve gözleri ilk kez duman dolu, kalabalık bir barda karşılaşmamıştı. İmparatorluk sarayında bir avludaydı ve bir Latharian savaşçısının kafatasını havaya uçurmakla tehdit ettikten sonra ondan silahını almıştı. Gerçi adil olmak gerekirse, söz konusu savaşçı arkadaşının şimdiki kocasını tehdit ediyordu. Kenna buna ve o pisliğin insan kadınlardan herhangi birinin kendisine ait olduğunu itiraz etmişti.

"İlk görüşte aşk mıydı?"

"O zamandan beri birlikte misiniz?"

Sorular yoğun ve hızlı bir şekilde geliyor, gülümsemesinin genişlemesine neden oluyordu. Kolorduda kadın arkadaşları olmasına ve Lathar onları üstün aldığından beri bir grup arkadaşıyla birlikte olmasına rağmen, arkadaşları eşleştiği için bu grup artık çok azalmıştı. Koloni kadınlarının basit sohbetlerini ve endişelerini özlemişti.

"Evet. İlk görüşte aşktı," diye itiraf etti, bunun doğru olduğunu fark ederek. "Büyük ve iriydi ve ben ona bir anda vuruldum. Sadece onun da aynı şeyleri hissettiğini itiraf etmesi biraz zamanımı aldı."

"Erkekler," diye kıkırdadı arkadaki bir kadın. "Burunlarının dibinde ne olduğunu asla göremezler."

Grubun yumuşak kahkahaları Kenna, "Doğru değil mi?" diye cevap verdi. Grup, genç kadınlardan biriyle kolonideki bekâr erkeklerden birine aşık olduğu için nazikçe dalga geçerken, sohbet dut tarlalarına ulaşana kadar devam etti. Bölme kapalı içine Çiftler, onlar çalıştı aracılığıyla ve dağınık çalılar, olgun meyveleri dikenli sapsırlarından topluyorlardı. *Goojan* meyveleri tatlıydı, iyi saklanırdı ve harika konserveler yapardı, ancak

Bu yüzden böyle bir yama bulmak beklenmedik ama hoş bir bonus olmuş olmalı.

"Bunları donduruyor musun yoksa reçel mi yapıyorsun?" diye sordu birlikte çalıştığı kadın Sami'ye ve sonra ağzına bir tane daha meyve attı. Ekşimsi ve tatlı tadı dilinde patlarken küçük bir zevk iniltisi duydu. Zaten yemesi gerekenden fazlasını yemişti ama bu lanet şeyler bağımlılık yapıyordu.

"İkisi de," dedi Sami bir ağız dolusu çilek yerken. "Maggie de harika turtalar yapar. Şanslıysanız bu akşam bir tane yapabilir."

"Ah." Bu haber Kenna'nın içini hayal kırıklığıyla doldurdu. *Goojan* meyveli turtası nadir bulunan bir ikramdı. "Sanırım Steve o zamana kadar gitmek istiyordu. Bakalım onu biraz daha geç gitmeye ikna edebilecek miyim. Şunu benim için alır mısın? Biraz uzaklaşmam gerekiyor..." Başını böğürtlen tarlasının arkasındaki daha kalın çalılara doğru salladı ve bacak bacak üstüne atma gösterisi yaptı.

"Elbette. Sadece bir sopa kullandığınızdan ve uzun otları dövdüğünüzden emin olun," diye uyardı Sami, Kenna'nın sepetine uzanarak. "Bu tarafta yılanlar var ve kadın bahçenizin yılanlara yem olmasını istemezsiniz."

Kenna uzaklaşırken ona başıyla onay verdi. Daha sık çalıların arasına sol yerine sağa döndü ve hızla arkadan dolandı.

Tırısa geçerek, tarlaların kenarlarını çevreleyen sırt çizgisinin hemen altında kaldı. Gözden kaybolmadan önce fazla zamanı yoktu, bu yüzden her saniyeyi değerlendirmeliydi. Koloninin tam olarak görüldüğü gibi olduğuna güvenmediğinden değil -seçtiği gezegene vuran yeni bir koloni- ama o bir denizciydi ve her şeye burnunu sokuyordu. Eğitiminin başlarında bir çavuş

Ona güvenmesini ama bir şeyin onu kıcıktan ısırması için doğrulamasını tembihlemişti. Bir yılan dışında.

Böylece koştu, bacakları mesafeyi hızla tüketti. Lathar'la geçirdiği süre boyunca formunu korumaya özen göstermişti ki savaşçı temelli kültürde bu hiç de zor değildi. Hayal bile edemeyeceği dövüş tekniklerini öğrenmiş ve onlara, özellikle de genç olanlara birkaç numara öğretmişti. Hayatı boyunca kendinden daha iri rakiplerle dövüşmeye alışkın olan Dani Black'le birlikte - efsanevi generalle tanıştığı için hâlâ çok heyecanlıydı - onlara oyun alanını nasıl dengeleyeceklerini gösterebilmişti.

Tarlalar normal ve sıkıcı görünüyordu, bu yüzden onları göz ardı etti. Orada yapacak bir şey yoktu. Ama dağ eteklerine yaklaştıkça işler ilginçleşmeye başladı. İleriden gelen sesler onu görüş alanından uzak durması için uyarıyordu. İçgüdüğü ve eğitimi, yaklaşırken sırt çizgisine yakın ve alçakta kalmasını sağlıyordu. Yüzüstü yatarak, kendini gizlemek için bir ot kümesini kullanarak yükselişin tepesine doğru ilerledi. Üstü kalktı, toprak ve taşlar karnının yumuşak yüzeyine battı ama uzun çalılarının arasından bakmak için bu rahatsızlığı görmezden geldi.

"Ne oluyor lan?" diye nefes alırken çatıldı.

Yükseltinin arkasında, tarlalar ile koloni binalarının arkası arasında gizlenmiş bir hurdalık vardı. Ama sıradan bir hurdalık değildi. Bu büyüklükteki bir kolonide, bozulmuş bazı endüstriyel makinelerin olmasını beklerdi. Standart koloni malzemeleri sağladı, evet ve uzun yıllar bakım gerektirmeden çalışacak şekilde tasarlanmışlardı ama eninde sonunda biraz bakıma ve ilgiye ihtiyaç duyuyorlardı.

bu sadece endüstriyel ekipman değildi.

Bakışları makinelerin, küçük nakliye araçlarının, hatta Xaan'inkinden daha büyük bir geminin soyulmakta olan iskeletinin üzerinde gezinirken genişledi. Ama nefesinin kesilmesine neden olan şey

gemiler ya da makineler. Daha küçük bir koloninin parçalanmış kalıntıları ve yanındaki büyük höyüktü. Omurgasından aşağı bir ürperti indi.

Yok edilmiş bir koloni ve işaretlenmemiş mezarlar.

Xaan haklıydı. Bu insanlar onlara yalan söylüyordu.

Onu uyarması gerekiyordu. Ve bu gezegenden gitmeleri gerekiyordu.

Hızlı.

BİR ŞEY ONLARI TAKIP EDİYORDU.

Bir sonraki kuleye giden yolun yarısında Xaan'ın içgüdüleri alarma geçti. Bir an ve bir sonraki an arasında, ensesindeki tüm tüyler diken diken oldu. Normalde anında sakinleşir, etrafındakileri bir sorun olduğuna dair uyarmak için bir alan komutu verirdi ama bunu burada yaparsa... olduğu gibi davrandığı insan olmadığı gerçeğini ele verebilirdi.

Bu yüzden yürümeye devam etti ve etrafını kontrol etmek için ihtiyatlı bir şekilde etrafına bakındı. Parmakları normalde kalçasında kılıfında duran blastera gitmek için kaşınıyordu ama orada değildi. Buraya açıkça Latharian silahları taşıyarak geldiyse, insan taklidi yapmanın hiçbir önemi yoktu. En fazla botunda, Kenna ve arkadaşı Jane'in kullandıklarına çok yakın bir tasarıma sahip, küçük, tanımsız bir bıçak vardı. Yine de bu, etrafındaki insanların bilmesini istemediği, son çare olarak kullanacağı bir silahtı.

Yürüdükleri sırtın her iki yanındaki ağaçlarda hiçbir şey kıpırdamıyor, yapraklar ve çalılar kuşkulu bir sessizlik içindeydi. Sanki çevredeki tüm hayvanlar bir yırtıcının varlığını fark etmiş ve donup kalmış gibiydi. Bunun sebebi insanlar değildi,

olamaz. Sabahtan beri kuş sesleri duyuyorlardı, bu da yerel vahşi yaşamın kolonicilerin buradaki faaliyetlerine alışık olduğunu kanıtlıyordu. Hayır. Bu farklı bir şeydi. Sessizliğe başka bir şey neden olmuştu. Havadaki gerilimi neredeyse hissedebiliyordu. Beklerken etraflarındaki hayvanların bastırılmış korku ve adrenalini, gerekirse canlarını kurtarmak için kaçmaya hazırdı. Doğa, hangi gezegende olursa olsun, köpeklerin dört ayaklı olup olmadığına bakılmaksızın, en güçlü olanın hayatta kalması için köpekleri yedi.

Sekiz.

Etrafındaki insanlar yavaş yavaş sessizliğin ve üzerlerinde kötü niyetli bir bulut gibi asılı duran yaklaşan tehdidin farkına varmaya başladı. Etraflarına bakındılar, silahlarının ellerinin altında olduğundan emin olmakta geciktikleri için gölgelere atladılar.

Yukarıdaki kadın tanrıça. Xaan başını sallayarak kendini durdurmak zorunda kaldı. Hiçbir şeyden haberleri yoktu. Nasıl olmuştu da bu kadar uzun süre yok olmadan ya da kendilerini yok etmeden hayatta kalabilmişlerdi? Gölgede saklanan her neyse, bir *Ovverta* ya da hatta bir *Krin* olsaydı, boku yediklerini fark etmeden önce bile boku yemiş olurlardı.

Bu düşünceyle omurgasından aşağı soğuk bir ürperti yuvarlandı. Bu bir *Krin* olabilir *miydi*? Bir *Ovverta* olmasına imkân yoktu. Nesilleri neredeyse tükenmişti, üreyen bir avuç çiftten fazlası kalmamıştı. Evrenin tarihinde bir dipnottan biraz daha fazlasıydılar.

Ama *Krin*? Yırtıcı, etobur ırk canlı ve iyiydi. Ne yazık ki. *Ovverta* gibi soyları tükenmiş olsaydı pek çok ırk rahat bir nefes alırdı. Ama öyle değillerdi. Hâlâ galaksinin dış kısımlarındaki bölgelerinde avlanıyorlardı; bu bölge, diğer tüm duyarlı ırklar tarafından çizgiyi geçmenin ölüm cezası olduğuna dair büyük uyarılarla kordon altına alınmıştı.

Öylece bırakabilirlerdi ama sekiz kollu piçler kendi bölgelerinde kalmayı sevmiyorlardı. Hayır, onlar daha çok

iç sistemleri. Canlı canlı yutulurken çığlık atan akıllı, bilinçli bir av.

Ama tüm iç sistem türleri avlanmıyordu. Lathar, *Krin* tarafından nadir bir lezzet olarak görülse de, uzun zaman önce Lathar'ın sadece karşılık vermekle kalmadığını, aynı zamanda onlara karşı herhangi bir saldırının, başa çıkabileceklerinin ötesinde şiddetli bir tepkiye neden olduğunu ve genellikle her Latharian kurbanı için misilleme olarak birden fazla üreme kapsülünü kaybetmelerine neden olduğunu öğrendiler.

Hayır, bu bir *Krin* olamaz, dedi Xaan kendi kendine. Eğer öyle olsaydı, kolonistler çoktan ölmüş ya da *Krin*'in gemisinin kilerinde olurdu. Onlardan herhangi birinin kaçmasına izin vermesinin imkânı yoktu. Hele de savunmasız bir gezegen bulmuşken. Sanki tüm *draanthic* pod günleri bir anda gelmiş ve yiyebildiğin kadar ye büfesinin ortasına inmiş gibi olurdu.

Ayrıca, o iki cesetteki yaralar da bunu gösteriyordu. *Krin* yiyeceklerini bu şekilde parçalamazdı. Ya da bu kadar çok sulu parçayı çürümeye terk etmezlerdi. Bir cesedin kabuğunu, boş bir beslenme paketi gibi atılmış halde ama koloninin revirindeki cesetlerde durum böyle değildi.

Evet, gövdenin bir kısmı kesilmişti ama göğüs ve karın boşlukları büyük ölçüde sağlamdı. Bu da bir *Krin* saldırısının göstergesi değildi. Hiçbir *Krin* canlı, atan bir kalbin ve nefes alan bir çift ciğerin cazibesine karşı koyamazdı. Onları iç sistemlerde, diğer türler yanlarından geçerken neredeyse salyalarını akıtırken bizzat görmüştü. Sadece kibar toplumda takmaya zorlandıkları kontrol tasmaları ve Latharian ve hatta Krynassis misillemesi tehdidi onların öldürücü dürtülerini kontrol altında tutuyordu.

"Dikkatli ol," diye mırıldandı Dex. "Bu bölgede yırtıcı hayvanlar var," diye ekledi Xaan'a, normalde maço olan erkeklerin neden birdenbire gölgelere atladığını açıklamak istercesine.

Xaan kaşlarını çattı. "Vahşi yaşam bu kadar düşmancaysa neden bu gezegeni seçtiniz?"

Kendisi bir kolonist olmayabilirdi - sayısız nesildir evini yaptığı gezegenler hep Latharian'dı - ama herhangi bir gezegene koloni yerleştirmek için kaynak ayrılmadan önce pek çok test ve araştırma yapıldığını biliyordu. En azından kendi halkının kolonilerinde işler böyle yürüyordu. İnsanlarınkinin çok daha farklı işlediğini göremiyordu. Kolonistlerin ölme ya da bilinmeyen yaratıklar tarafından öldürölme olasılığının yüksek olduğu bir gezegene hayat ve kaynak adamak mantıksız olurdu.

"Fazla seçeneğim yoktu," diye homurdandı Billy acı acı. Dex'in sert bir bakışı onu hemen susturdu ve tüfeğıyle oynamaya başladı, kolundaki sargı hareketlerini sakarlaştırıyordu.

"Gezegene biz değıl, planlamacılar karar verdi," diye açıkladı Dex yumuşak bir şekilde. "Yırtıcıların kış uykusuna yattığı ortaya çıktı. Araştırmaları yaptıklarında onlara dair hiçbir kanıt yoktu."

Xaan'ın dudakları bir çizgi halinde sıkıştı. Bu makul görünüyordu. Terran teknolojisi çok daha az gelişmişti. Yerel hayvan kalıntılarındaki ölüm oranlarını ve nedenlerini takip edememeleri tamamen mümkündü. Kenna'ya şaka yollu söylediğı sözler tekrar aklına geldikçe hayal kırıklığı tekrar artıyordu. İnsanlar gerçekten *de* kendi güneş sistemlerinin dışına çıkmalarına izin verilmemesi gereken uzay bebekleriydi.

Sessizce yürüyerek bir sonraki kuleye ulaşmaları uzun sürmedi. İlkini aksine bu kule kana susamış sarmaşıklardan arınmıştı. Ancak, ilk kulenin aksine, fenerin gövdesi sert bir şey defalarca çarpmış gibi eğilmiş ve bükölmüşü. Bir menteşe kırılmış ve kapı çerçevenin içinde bükölmüşü. Kaşlarını çattı.

Lanet şey orada sıkışmış gibi görünüyordu. Yaklaşarak parmak uçlarını kapının kenarlarında gezdirdi ve bir şey olup olmadığını test etti.

tutunabileceği en ufak bir şey bile yoktu. Ama hayır, tutunabileceği kıl payı bir dudak bile yoktu.

Geri adım atarak kapıyı inceledi ve başını salladı. "Hayır, o Dr. piç kurusu oraya tamamen sıkışmış," dedi ve hızla kendini düzeltti.

"Açmak için bir kola ya da başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Dex'in sesi dikkatini dağıtmıştı ve yine iletişim cihazına bakıyordu. Xaan başını salladı ve kaşlarını çatarak tekrar kapıya baktı.

"Hmmm, hayır. Sanırım anladım."

Tekrar kasaya doğru adım atarak çizmeli ayağını kapıya vurdu. Alt köşeye sertçe çarptı ve kapı metalik bir şikayet cıglığıyla yerinden fırladı.

"Woah!" Rob ıslık çaldı. "Delikanlının bazı yetenekleri var."

"Vurmalı bakım," diye kıkırdadı Xaan diz çöküp muhafazayı tamamen açıp içine bakarken. Bir sorun aramaya o kadar odaklanmıştı ki, ilk başta işaretçinin tamamen çalışır durumda olduğunu fark etmedi. Ancak arızayı hemen tespit edemediğinde fark etti. Ve kaşlarını çatı. *Draanth* da ne?

Topuklarının üzerinde geriye yaslanarak Dex'e işaret rölelerinin nasıl kurulduğunu sormak üzereydi ki kafatasının arkasına sert ve metalik bir şeyin bastırmasıyla sözleri kesildi.

Dondu kaldı. Hangi tür teknolojiye ait olursa olsun, bir ağızlık hissi kusursuzdu. Hareket etmeden tüm duyularını açtı. Tam arkasında Dex'in olduğunu biliyordu, silah kafatasına dayanmıştı. Erkeğin terinin ve diğer iki erkeğin sürdüğünden farklı olan kolonyasının kokusunu alabiliyordu.

Dex'in çok yakın olduğunu da biliyordu. Bunun nedeni de Xaan'ın kim ya da *ne olduğuna* dair hiçbir fikirlerinin olmamasıydı. Onun Steve Renner olduğunu sanıyorlardı, eski bir denizci, dış sistemler tüccarı.

Şans. Onun gerçekte ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Eğer bilselerdi, diğer tarafa kaçarlardı. Bu küçük senaryoyu kesinlikle kurmazlardı.

Lathar ve savaşçıları hakkında bir şeyler bilen herkes bu şekilde menzile girilmeyeceğini bilirdi. Xaan'ın dönüp silahı Dex'in elinden çekmesi ve beynine bir kurşun sıkması bir kalp atışından daha kısa sürerdi.

Sorun diğer ikisiydi. Billy ve Rob'un insan olması onları bir tehdit olarak görmediği anlamına . Taşıdıkları tüfekleri nasıl kullandıklarını görmüştü. Panik halindeyken bile Billy çok iyi nişan alıyordu. Kımıldadığı anda onu vuracak kadar iyi olmadıklarından emin olamazdı.

Yine de bir plan oluşturmamadan, Dex'in bir sonraki sözleri karşılık vermeyeceğini garantiledi. "Uslu dur, yoksa küçük güzel karın ölür."

K

enna gruba ve dut toplayan ortağına olaysız bir şekilde geri dönmeyi başarmıştı. Hatta başarmıştı bile

Uzun süreli yokluğunu yüzünü buruşturarak ve iyi yemeğin "içinden geçip gittiğine" dair mırıldandığı bir yorumla açıkladı. Uzay tayınından gerçek yiyeceğe geçerken bu sık rastlanan bir durum olduğu için Sami anlayışla karşıladı ve meyveleri toplamaya devam edebilmeleri için sepetini geri verdi. Ama Kenna'nın gözlerinin feri kaçmıştı artık. Bir bakışıyla ya da yüz ifadesindeki bir değişiklikte belli etmese bile, etrafındaki her şeyin ve herkesin aşırı derecede farkındaydı.

Kimdi bu insanlar? Orijinal koloniciler olmadıkları, en azından hepsi olmadıkları çok açıktı. Asıl kolonicilerin o toplu mezarda gömülü olduğuna dair hayatı üzerine bahse girerdi. Ve şu yıkık binalar. Bu en azından birkaç yıllık bir koloniydi. Zamandaki ve hastane bölümündeki fazladan soğutucu dolapları açıklamak için fazlasıyla yeterliydi. Dünden beri bunu merak ediyordu.

Teknoloji pahalıydı, bu yüzden koloniler süslü oyuncaklar söz konusu olduğunda genellikle kısıtlı bir bütçeye sahipti. Çoğu şey bileşen parçaları ve madde yazıcılar ile birlikte gönderilirdi, böylece kolonistler ne yazdırabilirlerdi.

ihtiyaç duydukları her şeyi inşa etmek için gerekliydi. Bu şekilde yerden ve ağırlıktan tasarruf ediyorlardı. Ancak tıbbi ekipman gibi bazı ürünler hassastı ve belirli toleranslara göre özel olarak inşa edilmeleri gerekiyordu, bu nedenle önceden inşa edilmiş olarak gönderiliyorlardı. Soğutucu dolaplar gibi. Ama her kolonide genellikle sadece dört tane olurdu, sekiz değil. Sekiz bir koloni için çok fazlaydı. Çok fazla. Bunun bir tıbbi araştırma kolonisi olma ihtimaliyle açıklıyordu... ama yeterince doktor yoktu.

Hayır, diye düşündü grup dolu sepetlerle koloniye geri dönerken. Bir çöpçü kolonisi çok daha mantıklıydı. Özellikle de bir öncekinin kalıntılarını gördükten sonra. Yaygın değillerdi, sadece insan uzayının dış sınırlarında faaliyet gösteriyorlardı. Nasıl başladıklarından kimse emin değildi. Belki de aynı sistemdeki iki koloniden biri başarısız olmuş, diğeri de komşusunu ele geçirmeye karar vermişti.

Nasıl başlamış olurlarsa olsunlar, koloni topluluğunda onlar hakkında söylentiler dolaşıyordu. Gökten nasıl indikleri, koloni binalarını nasıl yerle bir ettikleri ve yönetimi ele geçirmeden önce insanları nasıl öldürdükleri. Genellikle erkekleri ve çocukları öldürüyor, sadece üremeleri için doğurgan kadınları hayatta bırakıyorlardı. Ve Lathar'ın üremek için kadınları aldığı şekilde de değil. Leş yiyiciler tarafından ele geçirilenler seks kölelerinden biraz daha fazlasıydı.

Xaan'a söylemesi gerekiyordu ve bu gezegenden defolup gitmeleri gerekiyordu. Yerleşim yeri görüldüğünde ifadesi sabitti, çenesi çalışıyordu. İletişim menziline ulaşır ulaşmaz yetkililere haber vermesi gerekiyordu. Çöpçü kolonileri aşağıların en aşağısıydı. Kurbanlarının canına okudukları kadar onların da canına okunması gerekiyordu. Mirax Ruas'a atılmalarına bile razıydı.

Yerleşkenin sınırına ulaştılar, tahkim edilmiş duvarlar boyunca ana kapıya doğru yürürken botları tozu dumana katıyordu. Tahkimatlar şimdi daha anlamlı geliyordu. Bunun yerli yırtıcılarla bir ilgisi olduğundan şüpheliydi ve daha çok

Birinin onlara saldırmasından endişe ettikleri gerçeği. Dışarıda birden fazla çöpçü grubu vardı ve bu dünya tam bir ödöldü.

Kapılar onlar için açıldı, tam olarak değil ama tek sıra halinde geçmelerine izin verecek kadar. Grup ağır metal levhalar arasındaki dar aralıktan itaatkâr bir şekilde geçti. Kenna içeri adımını atar atmaz tüm duyuları alarma geçti. Tüfekli iki adam arkadan kaçışını engelledi ve Dex ona doğru yürüdü, yüzü acımasız çizgilerle belirlenmişti.

"Üzgünüm, gitmem gerek," diye mırıldandı Sami, Kenna'nın sepetini kaptığı gibi kaçmaya başladı. Kenna itiraz etmedi. Belli ki durum bir anda cehenneme dönmüştü, bu yüzden iki elinin de serbest kalması gerekiyordu. Meyve dolu bir sepet pek de uygun bir silah sayılmazdı.

" oluyor?"

Nefes nefese bir sesle şaşkınlığını belli ederken, arkasındaki iki adamdan Dex'e doğru geniş gözlerle baktı. Şaşırmış ve onlardan daha az yetenekli olan kadın tüccarın hareketini beğenmelerine izin verdi. Tüccarlar genellikle saldırgan olmazdı. Korsanlara alışkın olduklarından, genellikle yüklerini savaşmadan teslim eder, gemilerini ve boyunlarını başka bir gün için sağlam tutmayı tercih ederlerdi.

"Lütfen benimle gelin Bayan Renner," dedi Dex, sesi alçak ve ölçülüydü, derin tonları ciddiye. "Korkarım kocanızla ilgili bir olay oldu."

"Aman Tanrım," diye Dex'in yanına ulaştı, yüz ifadesi endişeyle boyanmıştı, bir kısmı gerçektir. "O iyi mi? Yaralandı mı?"

Dex ona yandan bir bakış attı, solgun gözleri temkinliydi. "Biraz evet, ama nefsi müdafaaydı..."

"Nefsi müdafa mı? Ne demek istiyorsun?" Adam onları aceleyle ilerletirken kaşlarını çatı. Ana yerleşimin -artık buna koloni demeye bile dili varmıyordu- binalarının dışından geçtiler.

Onların arkasında bir grup daha vardı. Yaşlarına, tasarımlarına ve yerleşimlerine bakılırsa bunlar orijinal koloninin garajları ya da atölyeleri olmalıydı. Madde baskısı farklıydı, belli ki koloninin geri kalanından daha eski bir makinede yapılmıştı. Yani en azından iki koloniden araklamışlardı.

En büyük binaya girmeden önce Dex onu durdurdu, yüzündeki endişe ifadesi uzanıp kolunun üst kısmına dokunarak onu rahatlattı. "Size söylediğim için üzgünüm ama... işçilerimizden birine saldırdı. Neredeyse onu öldürüyordu. Rob onu sürükleyerek götürmek zorunda kaldı."

Kalkık kaşlarını şaşkın bir ifadenin arkasına saklamayı başardı. Adamın sözlerini duymuştu ama bir türlü beyninde bir araya getiremiyordu. Söylediklerinde iki sorun vardı. Birincisi, Xaan siperini bozup öylece birine saldırmazdı... ve ikincisi, eğer saldırmış olsaydı, bir insanın onu çekip çıkarması ve bu sırada onu yaralaması mümkün olmazdı.

Xaan'ı dövüşürken görmüştü. Son savaşında aldığı korkunç yaralar iyileşse bile, o hâlâ iki ayağı üzerinde gördüğü en ölümcül şeydi. Herhangi bir insanın onu yenmesine imkân yoktu. Bu da tek bir anlama geliyordu. Kendisini yenmelerine izin verecekti.

"Aman Tanrım," demeyi başardı ve eliyle ağzını kapattı. Hatta elinin küçük bir titremesini ve sesinin titremesini bile başardı. Bunun için sahnede olması gerekiyordu.

Dex'in ifadesi biraz yumuşadı ve uzanıp güven verici bir şekilde koluna dokundu. "Kötü yaralanmamış ama..."

Yüz ifadesi biraz buruştu. "Onu ne zamandır tanıyorsun? Üzgünüm ama sanırım Latharianlar için çalışan bir casus olabilir."

Gerçeğe o kadar yakındı ki Kenna neredeyse onun yüzüne gülecekti.

"Ne?"

Dex başını salladı, belli ki onun soluk soluğa haykırışını şok olarak algılamıştı. "Üzgünüm canım, ama tek açıklaması bu. Onarmamıza yardım etmek yerine telsiz işaretine zarar verdi ve bunu fark ettiğinde Billy'ye saldırdı. Şu Latharianlar... bu gezegeni ele geçirmek için adam öldürürler. Ve kadınlarımızı. Onlar cinsel sapkınlar. Üreme programları için kadınlara ihtiyaçları var. Onları koğuşlara dizmişler, hamile kalana kadar farklı uzaylı erkekler tarafından tekrar tekrar beceriliyorlar."

Başını sallayarak gözlerini kırptırdı. Keşke bilselerdi. Lathar'ın herhangi bir Terran gezegenini çalmasına gerek yoktu, hele de öte tarafın kış ucundaki küçük bir gezegeni. Peki ya *üreme programları*? Bu fikir o kadar gülünçtü ki bir kahkaha bile atamadı. Eğer bu adam herhangi bir Latharlı erkeğin dışisini sahiplendikten sonra bir başkasının ona yaklaşmasına izin vereceğini düşünüyorsa... Lathar'ın bir bütün olarak kadınlara bu şekilde saygısızlık edeceğini düşünüyorsa... Terran sistemlerinde Lathar hakkında gerçekmiş gibi yayılan saçmalık bu muydu?

"Aman Tanrım." Nefes nefese sesine geri dönerek Dex'e doğru küçük bir adım attı ve sanki Latharian savaşçılarının gölgelerden fırlayıp onu kaçırarak bu üreme programlarından birine dahil etmesini bekliyormuş gibi etrafına bakındı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Hı-hı, evet." Dex başını salladı, kızın onun masalına inanıyor gibi görünmesinden duyduğu memnuniyeti gözlerinden saklayacak kadar zeki değildi. "Şimdi kendini hazırla canım. Onunla konuşmanı istiyorum. Koordinat ve iletişim kayıtlarına bakabilmemiz için gemi sistemlerine erişmemiz gerekiyor. Yetkililere iletebilmemiz için onlarla ne kadar teması olduğunu görmeliyiz. Tabii geminin kilidini açacak kodları bilmiyorsan?"

Demek peşinde oldukları şey buydu. Xaan'ın gemisi bir Terran tüccarı gibi görünse de, kullanabilecekleri bileşen parçaları vardı. Anında o biliyordu ki o onun ve Xaan'ın geleceği içeriyordu bir

Yeni yerleşim yerinin arkasındaki vahşi doğada bir yerde işaretli bir mezar.

"Hayır," diye başını salladı, gözleri hâlâ iriydi. "Onları almama asla izin vermez. Sadece birkaç yıldır evliyiz. Ondan önce ne yaptığını bilmiyorum."

Dex'in gözleri kısıldı. "Onun bir denizci olduğunu sanıyordum. Savaş mühendisi mi?"

Onlara söylediği bu muydu? Xaan'ın denizci üniforması içindeki ani görüntüsü bir nefes almasına neden oldu ama görüntü hemen savaşçı derileri içindeki Xaan'a geri döndü. Başını yavaşça salladı.

"Ben öyle düşünmüyorum? Sanırım Aarborian Borealis'te büyümüş?" diye ekledi, uzayın barışçılığıyla ünlü bir bölgesinin adını vererek. Oradaki dünyalar başkalarına karşı şiddete inanmıyordu. Şahsen onların ağaçlara sarılan idealistler olduğunu düşünüyordu, ama herkesin düşüncesi kendine.

Dex'in sırtışı hızlı olduğu kadar gizliydi de. Gözlerinde zafer parlıyordu. "Hikâyesinde bir terslik olduğunu biliyordum. Hazır mısın, hayatım?"

Başını salladı ve yerleşim liderinin onu kapıdan geçirip binanın gölgeli iç kısmına götürmesine izin verdi. Adamın elinin sırtının alt kısmına hafifçe dokunması biraz donup kalmasına neden oldu. Erkeklerle temasa o kadar alışkın değildi ki, Latharian sarayının formalitelerine ve geleneklerine o kadar alışmıştı ki, samimi olmadığı bir erkek tarafından izni olmadan dokunulmak neredeyse dönüp Dex'in burnunu duvara dayamasına neden oluyordu. Hem de birkaç kez.

İçindeki dürtüyü kontrol altında tutarak onunla birlikte kısa bir koridordan geçip bir odaya girdi. Hızlı bir tarama, bir zamanlar garaj ve makine atölyesi olan bir yerde olduklarını doğruladı. Ancak, iç kısım soyulmuş ve temizlenmişti. Tezgahlar yerine,

Burada vinçler ve krikolar olmasını beklerdi, hücreler vardı. Gerçekten hücreler. Odanın her iki yanında iki tane. Karşıdaki ikisi doluydu.

Bakışları daraldı. Birinde Xaan oturmuş, arka duvara yaslanmıştı, diğesinde ise kaba bir paletin üzerinde yatan, üzerinde çok çalışılmış gibi görünen bir insan vardı. Bir tür robot da onunla birlikte hücrede, ipleri kesilmiş bir kukla gibi bir yığın halindeydi.

Bakışları hemen Xaan'a döndü. Xaan gözlerini onunkilere dikmiş, elinin küçük bir hareketi ona ihtiyacı olan tüm bilgiyi vermişti. Lathar'la geçirdiği süre boyunca ona saha sinyallerini öğretmişti.

Düşmanca. Kıcını kolla. Özgür kal.

Bir solukla ağzını kapattı, göz kapaklarının aşağıya doğru küçük hareketi mesajının alındığını ve anlaşıldığını gösteriyordu.

"Ve sen onun bir casus olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Dex'e fısıltıyla, insana doğru küçük bir yarım adım atarak. Adam tüylerini diken diken ediyordu ama gizliliğini korumak zorundaydı.

"Korkarım öyle canım," diye cevap verdi Dex, onu rahatlatmak için bir kolunu beline dolayarak.

Xaan'ın gözlerindeki ani parıltı ona özgür kaldığı anda Dex'in ölü bir adam olduğunu söylemişti. Vahşice ölmüştü. Bunun için üzülecek bir şey bulamadı. Hele bu adam bir çöpçüyse. İç çekerek ona doğru eğildi ve bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzülmesine izin verdi.

"Sanırım kodları çözebilirim," diye fısıldadı. "Biraz zaman verirsen. Onu burada tutacak mısın? Peki ya diğeri?"

"Evet," diye başını salladı Dex, onu odadan çıkarmaya başlarken. "Diğeri de bir casus. Onu uzaylı teknolojisine sahip bir kaçış kapsülünde bulduk.

İşledikleri suçlar nedeniyle halktan oluşan bir jüri tarafından yargılanacak ve idam edilecekler."

Kahkahalarını üzüntü çığlıkları olarak gizleyerek bir hıçkırık bıraktı ve onu ana binalara geri götürmesine izin verdi. Xaan'ı ve diğer adamı nasıl serbest bırakacağını henüz bilmiyordu ama bildiği bir şey vardı...

Bu çöpçü pislikler doğduklarına pişman olacaktı.

GURUR DOLU XAAN. Kenna göz açıp kapayıncaya kadar mesajı almıştı. Küçük dişisi becerikli olduğu kadar zekiydi de. Dex'e sarılırken sergilediği çaresiz tavra bir an bile aldanmamıştı ama insan olan erkek bunu yalayıp yuttu ve Kenna'nın koluna girip onu binadan kafasında bir zafer gülümsemesi belirdi. Kına yakan bir bakıştı bu. Xaan'ın her şeyini -özgürlüğünü, gemisini ve şimdi de kadını- aldığını söyleyen bir bakış.

Xaan'ın eğlenerek kıkırdamamak için yapabileceği tek şey buydu. Kendi türlerinin sunabileceği en iyi şey buysa, şimdiye kadar tanıştığı tüm insan dişilerin Latharian erkeklerini tercih etmesine şaşmamalıydı. Sert bakışları onlar kapıdan geçip binadan çıkana kadar Dex'i takip etti ve Kenna'nın belinin arkasındaki eli fark etti. Dex bunun bedelini ödeyecekti. Xaan, Xaan'ın kadınına dokunduğu için elini boynundan çekecekti.

Erkek ona dokunduğunda Kenna'nın bedeninin hafifçe sertleştiğini fark etmişti. İyi saklasa da belli ki rahatsız olmuştu ve kadınının başkaları tarafından dokunulmaktan hoşlanmadığının küçük bir kanıtı Xaan'ın göğsünü zevkle doldurdu. Olması gereken de buydu. Kız . Ve bu lanet hücreden çıkar çıkmaz ona sahip olacaktı.

Kelimenin tam anlamıyla, ona bu konuda hiçbir şüphe bırakmadı.

Gözlerini kapadı ve dış kapı kapanırken hücrenin duvarına yaslandı. Çürükler ve kesiklerle dolu vücudunun her yeri ağrıyordu. Üç adam onu neşeye benzer bir şeyle hırpalamış, gemisinin kodlarını istemiş, vermeyince de sürükleyerek buraya atmışlardı.

Kenna'nın güvenliğinden endişe ettiği için karşılık vermemiştir ama içgüdüleri Dex'in Kenna'yı tehdit ettiği gibi öldürmek istemediği konusunda haklıydı. Hayır, insan erkek onunla yatmakla ilgileniyordu. Beklendiği gibi, istediğini elde etmek için onu Xaan'a karşı kışkırtmaya çalışmıştı.

Aptal insan kendini oyuncu sanıyordu. Kendisiyle oynandığına dair hiçbir fikri yoktu.

Xaan homurdandı ve vücudunun durumunu değerlendirirken gerindi. Kesikler ve çürükler çok kötü değildi. Bir insanı bir süreliğine yere serecek olsalar da... O insan değildi. O Lathar'dı. Daha kötülerini, çok daha kötülerini yaşamıştı ve bunlar sadece eğitim sırasında olmuştu. Tamamen savaşa hazır ve bu pisliklerin başa çıkabileceğinden çok daha fazlasıydı.

Kesinlikle yanlış erkeğe bulaşmışlardı.

Özellikle de acımasızca sorgulamalarına ve dövmelelerine rağmen üstünü aramayı tamamen unuttukları için. Bıçak hâlâ botunun içinde güvenle saklanıyordu. Sırıttı, dudaklarından kaçan küçük eğlence sesine engel olamadı. Gerçekten de bu çocuk oyuncağı gibiydi. Belki de genç savaşçılar için bir eğitim alıştırması olarak böyle bir şey ayarlamalıydı? Bu kesinlikle yeni bir durumdu - daha önce tecrübe etmedikleri bir durum.

Ses, Xaan'ınkinin yanındaki hücrenin sakinlerini rahatsız etmiş gibi görünüyordu. Yan yatmış bir erkek insan, Xaan'inkinden çok daha kötü bir durumdaydı.

Xaan'ın kendisi. Bir savaş alanından ya da bir tür kazadan çıkarılmış gibi görünüyordu. Üniforması yırtık pırtıktı ve bazı yerleri yanmış, bazı yerleri de kan lekesi içindeydi. Xaan'ın Dex ve arkadaşları tarafından yapıldığından şüphelendiğı bir dizi yarası varmış gibi görünüyordu.

Xaan'ın ilgisini çeken şey üniformasıydı. Terran dosyalarında gördüğü resimlerde Kenna ve arkadaşı Jane'in giydiklerine benziyordu. Bu adam... Xaan göğüs cebindeki ismi okumak için başını eğdi. Stephens... Bu adam, Stephens, Terran ordusundandı. Kenna gibi bir denizci.

Adamın gözleri yavaşça açılırken, "Merhaba," dedi. En azından soldaki açılmıştı. Sağ göz neredeyse şişmişti. "Yaşayanlar diyarına geri mi döndün?"

Stephens yutkundu ve acı içinde yuvarlanarak duvara yaslanıp oturur pozisyona gelirken inledi. Xaan'a baktı, hızlı değerlendirme bakışları Latharian savaşçısına insanın zihninde ya da içgüdülerinde bir sorun olmadığını söylüyordu.

"Seni de mi yakaladılar?" Stephens sordu, sesi neredeyse Xaan'ınki kadar derindi. "Kötü şans, dostum."

Xaan küçük bir onaylama homurtusu çıkardı. "İmdat çağrısı numarasını yuttum. Ya sen?"

Kafasının arkasında, kafatası ile omurganın birleştiğı noktanın hemen üzerinde o ağzı hisseder hissetmez ne olduğunu anlamıştı. Koloni, avını getirmek için bir imdat çağrısı yayınlıyordu. Sonra av ağa girdiğinde, bir örümcek gibi saldırıp ziyafet çekiyorlardı. Bu onlara yeni teknoloji ve yedek parçaların yanı sıra şanslılarsa yeni kan da kazandıran zekice bir numaraydı.

"Hayır." Stephens başını salladı. "Tehlikede olan bendim. Gemim saldırıya uğradı ve yok edildi. Kendimi bir şekilde bir kaçış kapsülünde buldum." Boynunun arkasını ovuşturdu, kaşları çatıldı.

kaş. "Sonra buraya düştüm. Kapsülden fırladıktan sonra beni aldılar. O kısmı hatırlamıyorum. Onlar bana ulaşmadan kapsül yok oldu."

Adamın sesi düzdü ama olaylar zincirinin bir kısmını hatırlayamadığı için Xaan kafa karışıklığını kolayca anladı. Bu bir sürpriz değildi. Eğer gemisi yok edilmiş ve sonra da bir kaçış kapsülünden fırlatılmışsa... insan bedenleri Latharian bedenlerinden daha kırılgandı ve şakağındaki kızgın morluk Xaan'a erkeğin kafasına en az bir darbe aldığını söyledi. Hafıza kaybı beklenen bir şeydi.

Ama... Xaan'ın bakışları hücrenin köşesindeki bir robotun haline kaydı. "Bu seninle birlikte kapsülde mi?"

Stephens iyi gören gözüyle Xaan'ın bakışlarını tuttu. "Evet. Bu yeni bir deneysel birim. Görünüşe göre ben yokken kapsülü yok ettiği için onu uyandırmamı istiyorlar. Ama pili bitmiş."

Xaan erkeğin açıklamasını başıyla onayladı ama bunun tamamen *saçmalık* olduğunu biliyordu. Birim yeni ya da deneysel değildi. Sıradan bir Latharian işçi robotuydu, çoğu gemide bakım için kullanılan türden. Otomatik rutinlerle çalışırlar ve gemide konuşlanmış savaşçıları diğer görevler için serbest bırakmak için kirli işleri yaparlardı. Ama... yaşamı korumak için kodlanmışlardı. Etkisiz hale gelmiş bir savaşçıyı ya da Latharian olarak kaydettiği bir varlığı hasarlı bir gemiden çıkarıp bir kaçış kapsülüne bindirmekten daha fazlasını yapabilirdi.

İlginç olan Stephens'ı kapsülden çıkarıp yok etmiş olmasıydı. Neden zahmet etsin ki? İnsan gemilerinin şemalarını incelemişti ve Latharian gemileri gibi, kapsüller de tek yönlü yolculuklar için tasarlanmıştı. Bu şey bir daha uçmayacaktı, öyleyse neden yok etsin? Rastgele imha onların sinir ağlarına kodlanmamıştı.

"Geminiz deneysel miydi?" Xaan botu inceleyerek ilgiyle sordu. Bu bir savaş modeli değildi, yani üzerinde silah yoktu ama bu zararsız olduğu anlamına gelmiyordu. İşçi botlar savaş botlarıyla aynı şasi üzerine inşa edilirdi, sınırlayıcı faktör işçilerin yapay zeka olmayan bilgisayar "beyinleri" tarafından çalıştırılmasıydı.

Latharian gemileri sıklıkla yapay zekâlarla donatılmış olsa da, yıllar önce avatar bedenlerinde kullanılmalarını yasaklayan kanunlar çıkarılmıştı. Bir YZ, savaş alanı için zarar görmez birlikler yaratmak amacıyla fiziksel bir bedene yerleştirilmişti. Önceden stabil olan bu şey çılgına dönmüş ve düzinelerce insanı öldürdükten sonra etkisiz hale getirilmiş ve aynı gün yasalar kabul edilmişti. Artık, bir yapay zekanın Latharian formuna yaklaşan herhangi bir şeye indirildiği tespit edilirse, anında yok ediliyordu. Kimse aynı trajedinin tekrarlanmasını istemiyordu.

"Evet," diye yanıtladı Stephens ama Xaan onun yalan söylediğini anlayabiliyordu. Bu konuda iyiydi. Yalan söylediğini ele veren normal vücut dili ipuçlarını göstermiyordu. Onun yerine hareketsizdi, bakışları niyetliydi ve Xaan'a odaklanmıştı. Fazla odaklanmıştı. Sanki Xaan'ın kendisine inanmasını sağlamaya çalışıyordu. Nefes alışındaki küçük değişiklik Xaan'ın içgüdüsüyle birleşince... hepsi insanın yalan söylediğini gösteriyordu.

"Huh. Eğer alabilirsen güzel iş." Xaan omuz silkti.

Kendini daha rahat bir şekilde duvara yasladı ve hapishanelerinin etrafına baktı. Stephens robotun uzaylı teknolojisi olduğu gerçeğini saklıyordu ama bu erkeğe güvenemeyeceği anlamına mı geliyordu? Dışarıda olduğu kadar içeride de bir müttefike ihtiyacı vardı. Ve eğer botun aktif bir veri tabanı ve bağlantı noktası varsa, işaretlere erişebilir ve bunları yardım çağırmak için sinyali güçlendirmek için kullanabilirdi. Düşük bir ihtimaldi ama hiç yoktan iyiydi.

Robotu çalıştırabilirse daha da iyi olacaktı. Birkaç komut koduyla sadece kendisini, Kenna'yı ve Stephens'ı Latharian olarak kaydedecek şekilde ayarlayabilirdi. O zaman Dex ve küçük arkadaşlarının yapacağı her hareket

aşırı şiddetle karşılaştı. O ve robot arasında mı? Boku yemişlerdi, gerçekten.

Göz ucuyla Stephens'ı inceledi. Şimdiye kadar insan erkeklerden etkilenmemişti. Dex, burada gördüğü birkaç kişi... Terran yüksek komuta kademesinde muhatap olduğu ve sürekli olarak Lathar'a kazık atmaya çalışan kişiler. Hiçbiri güven vermemişti.

Ama Stephens'ın kendini tutuşunda, etrafındaki kabiliyet havasında ve gözlerindeki bakışta bir şeyler vardı. Xaan bilmeseydi erkeğin Lathar olduğuna yemin edebilirdi. Hatta biraz daha küçük olsa da aynı . Benzer kas kütlesine sahipti ama boyu aynı değildi. Belki de bazı Lathar özellikleri erkeklerde hayatta kalmıştı?

Doğrudan Stephens'a bakarak ani bir karar verdi. "Bunun Latharian olduğunun farkında mısın?"

Stephens tepki vermedi, göz kapağının titremesi kadar bile.

"Şimdi neden gidip böyle bir şey söylüyorsun?" diye sordu. "Bana Dex gibi her köşede uzaylılar gören paranoyak biri gibi gelmiyorsun."

Xaan'ın dudakları kıvrıldı. Evet, bu seferki bir savaş hançeri kadar keskindi. "Paranoyak değilim, hayır. Yine de yanlış soruyu soruyorsun."

"Ah?" Stephens'ın kaşları bir an için yukarı kalktı. "Hangi soruyu sormalıyım?"

Xaan sessizliğin uzun saniyeler boyunca uzamasına izin verdi. "Bunun Latharian teknolojisi olduğunu neden anladığımı soruyor olmalısınız. Özellikle de işçi modeli HC-yedi-dört-dokuz... Muhtemelen B sınıfı."

Stephens'ın gözleri biraz kısıldı. Köşelerde sadece bir parça. "Bu düzeyde bir bilgi mi?" Bakışları Xaan'ın az önce onu değerlendirdiği gibi Xaan'ın üzerinde gezindi. "Topladığın kaslar

Hem o kadar da yaralı olmadığınızı hem de o berbat tüccar aksanınızın ardına saklandığınız gerçeğini? Senin de Latharian olduğunu söyleyebilirim."

Xaan yavaşça sırtmanın yüzüne yayılmasına izin verdi. "Belki de insan erkekleri o kadar da aptal değildir."

Stephens'in gözleri şokla irileşti ve hızla kontrol altına alındı. "Kahretsin. Öyle misin? Bu çılgınca bir tahmindir."

Xaan başını eğdi. "Öyleyim. Çoğu kişiden daha anlayışlısın."

"Sen de kimsin?" Stephens soruyu sorar sormaz göreve geri döndü ve bu Xaan'ı memnun etti. Evet, insan erkeklerini çok erken gözden çıkarmıştı.

"Kim olduğum önemli değil, sadece burada olmam yeterli. Bu da hayatta kalma şansını büyük ölçüde artırıyor. Eğer benimleysen?"

”

Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm canım. Korkunç bir şok olmalı," dedi Dex, yüzünde bir maske vardı.

Ana binanın kantin bölümünde onun karşısında otururken sahte bir endişe ve anlayış gösterdi.

Kenna elindeki teneke kahve fincanıyla onu öldürme fantezilerini kendine sakladı ve omuz silkti. "Aşkın gözü bazen kördür," diye mırıldandı usulca, sesinde üzgün bir ton tutturarak. Şimdiye kadar şok olmuş eş numarasını yutmuşlardı.

"Teşekkür ," diye mırıldandı Maggie'ye, yaşlı kadın bu sabah topladıkları böğürtlenlerden bazılarının bulunduğu bir tabak yassı kek koyarken.

"Fırtınalı bir flört dönemi geçirdik ve bir hafta içinde evlendik," diye açıkladı bir pastaya uzanarak. Üzgün olması gerekiyordu ama yemek yemekte ve bir denizci olarak uzun zaman önce fırsat buldukça yemek yemeyi ve uyumayı öğrenmişti. "Özür dilerim," diye mırıldandı bir ağız dolusu kekin etrafında. "Rahatına düşkün biri."

"İstedığın kadar yiyebilirsin aşkım," dedi Maggie gülümseyerek ve mutfak alanının arkasındaki birine bağırarak için uzaklaşmadan önce omzunu sıkarak, "Hayır, onu oraya koyma! olsun, her şeyi kendim yapmak zorundayım!"

İri kadın telaşla uzaklaşırken Dex gülümsedi. "Tam mucize. Onsuz ne yapardım hiç bilmiyorum."

Kenna küçük bir tebessüm etti, bakışları bir an Maggie'yi takip etti. Herkesin en sevdiği büyükanne gibi görünüyordu ama belli ki Dex'in en güvendiği insanlardan biriydi. Hangi koloniden gelmişti ve neden çöpçülere katılmıştı? Kaç kişinin öldürülmesine yardım etmişti? O toplu mezarda kaç kişi onun yüzünden ölmüştü? Görünüşün aldatıcı olabileceğini gösteriyordu. Birinin ağzında tereyağı erimeyecekmiş gibi görünmesi onun iyi olduğu anlamına gelmiyordu. En masum ve saf görünüm, en kara kalpleri gizleyebilirdi.

Mesela onun gibi. Burada kalbi kırık bir gelin gibi davranırken, gerçekte bu insanları işledikleri suçlardan dolayı ne kadar çabuk bir hücreye tıkabileceğini planlıyordu. Ve fark etti ki, onları bir hücreye koyamazsa, pek çok kurbanını mahkum ettikleri toplu mezara seve seve koyabilirdi. Çünkü bunun ele geçirdikleri ilk koloni olduğundan şüpheliydi.

"Ee... nasıl hissediyorsun?" Dex yumuşak bir yorum ve koluna nazik bir dokunuşla kızın dikkatini tekrar kendisine çekti. Ona karşı gerçekten de elinden geleni yapıyordu. Ağlamak için klasik anlayışlı omuz. Oyunun bir sonraki bölümünü biliyordu... Ağlanacak bir omuz, binilecek bir alete dönüştü. Öyle derler, değil mi? Yakında bir noktada, Dex ona olan ilgisini belli edecekti. Elbette "hazır olduğunda", ama onun yanında ve yatağında onlara katılabileceğini bilmesini sağlayacaktı.

"Oraya gideceğim." Ona küçük, titrek bir gülümseme sundu. "Buna inanamıyorum, biliyor musun? Bir casus mu? *Onlar* için *mi*? Uzaylılar için mi?" Sanki Lathar onları duyacak ve gölgelerden fırlayacakmış gibi etrafına .

"Yani... onlarla nerede tanıştı? Ona nasıl ulaştılar? Tanrı aşkına, o bir *insan*! Onu kendi halkına ihanet etmeye ne ikna edebilir ki?" diye bağırdı. Belli ki Xaan'ın insan olmadığından şüphelenmiyorlardı ve o da bu yönde düşünmeye başlamalarını istemiyordu. Sonu morg dolaplarındaki cesetlerden biri gibi olabilirdi.

Omurgasından aşağı soğuk bir ürperti yuvarlandı. Dex o zavallı insanlara bunu yapmış mıydı? Nasıl öldükleri konusunda inanmamıştı. Hiçbir yırtıcı hayvan böyle yaralara neden olmazdı. Daha çok ağır bir çatışmada ya da endüstriyel bir kazada ölmüş gibi görünüyorlardı. Belki de öyleydi. Koloninin ele geçirildiği savaşta ölmüşlerdi ve Dex ile tayfası, kendisi ve Xaan gibi sahte imdat sinyaliyle tuzağa düşürülen zavallılara göstermek için cesetleri parçalamıştı.

"Bilmiyorum canım. İşte, işte... her şey girecek," diye mırıldandı ve yanındaki sandalyeye geçerek onu kemikli bir omzuna doğru güven verici bir kucaklamaya geçti. Neredeyse Xaan kadar uzun olmasına rağmen aynı kas kütlesine sahip değildi. Adam sırtını sıvazlarken sanki dokunuşundan kaçmaya çalışıyormuş gibi derisi ürperdi. Kendini irkilmekten alıkoymayı başardı ve hareketsiz kaldı.

Ensesindeki bir karıncalanma gözlerini açmasına neden oldu ve mutfağın yanında ona ters ters bakan bir kadın gördü. Bu yine Bulldog'du, dün gece genç kızın Kennayla konuşmasını engelleyen kadın.

Gülümseyen ve büyükannesinin endişesini taşıyan Maggie'nin aksine, Bulldog'un bakışları Kenna'dan hoşlanmadığı konusunda hiçbir numara yapmıyordu. Hem de zerre kadar. İnsanları toplu bir mezara attığına inanabileceği biriydi. Bakışları Dex'e doğru kaydı ve düşmanlığı anlam kazandı. Çöpçü lideriyle ilgileniyordu.

Kenna kendini Dex'in ahtapot gibi ellerinden kurtarmayı başarırken, "*Rica ederim tatlım,*" diye düşündü.

"Teşekkür ederim." Elinin tersiyle gözlerini sildi. Gözyaşlarını nereden bulduğunu bilmiyordu ama bulmuştu işte. Belki de Lathar Prime'a döndüğünde oyunculuk alanında yeni bir kariyer yapmalıydı... "Çoğu insan beni onunla aynı hücreye koyardı. Benim de bir hain olduğumu varsayardı."

"Seni asla bu şekilde düşünmem, canım. Seni çok düşündüğüm gözünden kaçmış olamaz..." Dex uzanıp ellerinden biriyle onun ellerini kapattı, yüz ifadesi ciddi ama yumuşaktı. *İşte geldi.* "Tabii ki böyle şeyler düşünmek için çok erken ama burada senin için her zaman bir yer olacağını bilmeni isterim. Benimle birlikte..."

Yüz ifadesini düzeltti. O pisliğin bir noktada ona hamle yapmaya çalışacağını *biliyordu.*

Dikkatle, ağlamaklı ama şaşkın bir ifadeyi çerçeveledi. "Ben... şey, gerçekten mi? Gururum okşandı." Gözlerini kaçırdı ama oyunculuk becerileri ne kadar iyi olursa olsun, şapkadan allık çıkaramadı. Solgun ve ilginç olmak zorundaydı.

Kirpiklerinin altından gizlice ona baktı, telaşlı ama gururlu... ne... casusun yabancılaşmış karısını oynarken kendini hasta hissediyordu? "Ben... Ben henüz yapamam. Bu kadar kısa süre sonra olmaz..." Sözüünü kesti ve gözlerini kaçırdı.

"Evet... evet. Hazır olduğunda tabii ki canım," dedi yardımsever bir şekilde, elini okşayarak. "Sadece endişelenmemen için bilmeni istedim. Geleceğin güvence altında."

Bu son cümle onu duraksattı ve bir anda, görüldüğü gibi, Dex tarafından haksız yere suçlanan bir tüccarın karısı olsaydı, kaderinin çoktan mühürlenmiş olduğunu fark etti. "Steve" hiç şüphesiz

bir kazayla karşılaştı ve Dex'e genç dulun yanına taşınması için izin verdi.

Xaan'ı oradan çıkarması gerekiyordu. Çünkü Xaan'ın seviyesindeki bir Latharian savaşçısını öldürmeye çalışmak sadece tek bir şekilde sona erecekti - Pazar gününe kadar altı şekilde gizlenmelerini sağlayacak acımasız ve kanlı bir şiddet.

"Çok teşekkür ederim." Önlerindeki masanın üzerinde duran veri konsoluna baktı. Eski bir modeldi, sağlam ve güvenilir olduğu için koloniler tarafından sıklıkla kullanılan bir türdü. Kendisine doğru sürükledi. "İzin ver kodlarını kırmaya çalışayım, böylece gemiyi açabiliriz. İnsanlığa ne kadar kazık attığını bilmek istiyorum... ve benim eşyalarım hâlâ gemisinde. Onu geri istiyorum."

ONU IZLIYORLARDI.

Kenna öğleden sonra ve akşam yemeği boyunca ihanete uğramış bir eş gibi davranmaya devam etti. Fazla sürmedi. Hepsi "Steve "in bir casus olduğuna inanmaya o kadar hazırды ki. Yemek boyunca konuşulanların ipuçlarını yakalamıştı. Hepsi ona acıyarak bakarken fısıldaşıyorlardı; "çok yakışıklı" olduğu ve "bir şeyler döndüğünü bildikleri" için onu yadırgıyorlardı. "Zavallı genç kadın şimdi yapayalnız" yorumları gözlerini kırıştırtmasına neden olmuştu. Ya hepsi onun kafasını karıştırmaya çalışan usta oyuncularды ya da en azından bazıları Dex'in saçmalıklarına inanmıştı.

Yerleşkenin duvarına oturup dışarıyı seyrederken karanlığa doğru iç çekti. Akşam yemeğinden sonra buraya gelmiş, muhafızlara kafasını boşaltmaya ihtiyacı olduğunu mırıldanmıştı. Başını sallayınca içeri girmişti ama son bir saattir onu dikkatle izliyorlardı.

Öyle olmalı. Buraya gelmesinin tek nedeni, diğer taraftaki duvardan aşağıya inip nereye ulaşabileceğini görmektir.

gemiye. Xaan'ın güvenlik sistemini gemiye erişebileceği şekilde ayarlamış olacağından emindi ve o hapishanenin duvarlarının Latharian gemi silahlarına karşı koyduğunu görmek isterdi. Onu dışarı çıkarmak için orayı havaya uçurabilirdi.

Ama lanet olası gardiyanlar onu şahin gibi izlerken bunların hiçbirini yapamazdı. Kendini mikroskop altında gibi hissediyordu. *Sıkılın. Uzaklaşın,* diye zihinsel olarak onları teşvik etti. *Burada göreceğiniz bir şey yok.* Onlara el sallamadan durmayı başardı. Bu kadar anlayışlı olmaması gerekiyordu.

Tam gölgelerin arasına kaçabileceğini düşündüğü anda arkasından gelen ayak sesleri dönmesine neden oldu. İçten içe bir iç çekişi bastırdı. Dex duvarın tepesindeki podyumdan ona doğru geliyordu ve onun baktığını görünce yüz ifadesi bir gülümsemeye dönüştü.

Ama sadece bir saniye geç kalmıştı. Adamın soğuk ve hesapçı bakışını görmüş ve hemen üstünü örtmüştü. Evet... eğer gerçekten Suzie Renner'sa ve onu geri çevirirse, kocasıyla aynı isimli mezara girecekti. Dex hayır cevabını kabul edecek bir tip değildi.

"Hey," diye gülümsedi adam yaklaşıırken. "Sen de mi uyuyamadın? Kafamı boşaltmak için buraya geldim." Etraflarındaki vadiyi işaret etti, tarlalar gri ve gece yarısı tonlarına boyanmıştı, yukarıdaki üçlü aydan gelen gümüş parıltılar ekinlerin üstünü aydınlatıyor ve batıdaki nehrin çizgisini çiziyordu. "Bu manzara, ha? Neden burayı seçtiğinizi anlayabiliyorum."

Dex onun yanındaki bloğa oturdu, belli ki buraya bilerek getirilmişti. "Evet..." Vadinin üzerinden dışarı baktı. "Burası tam bir cennet. Her gün kendimizi şanslı sayıyoruz."

Hah. Cennet çürümüş gibi.

Kenna adama yan gözle bakarken düşüncelerini kendine sakladı. Onların dikkatini çekmemek için bir şeyler vermesi gerektiğini biliyordu. Şimdiye kadar bütün gün Xaan'ın gemisindeki şifreleme kodlarını kırmaya çalışıyormuş gibi davranmış, gerçekte ise sadece rakamların yerini değiştirmişti.

"Kendimi buraya yerleşmiş olarak görebilirim," diye itiraf etti yumuşak bir sesle. "Çok güzel bir yer."

Dex uzanıp dizini okşadı, sesi zevk doluydu. "Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin. Açıkçası, bunların hepsi senin şartlarına bağlı... hazır *olduğunda*. Daha önce değil. Söz veriyorum."

Evet, sanki katil, psikopat bir çöpçünün sözüne güvenecekmiş gibi. Ama başını salladı ve gülümseyerek kirpiklerinin altından ona bir kez daha nazlı bir bakış attı.

"Şey," dedi, biraz fazla parlak bir sesle. "Biraz uyumalıyım. Yarın o kod için erken bir başlangıç yapalım ki gemiye girebilelim. Belki buradakini onarmak için telsizi bile kullanabiliriz?" ekledi gülümseyerek. "Ve gemide burada hayatı biraz daha kolaylaştıracağına emin olduğum başka şeyler de var."

"Elbette canım. Sen biraz dinlen." Dex uzandı ve o uzaklaşmadan elini yakaladı, parmak eklemlerinin arkasını öpmek için dudaklarına götürdü. Elini onun elinden çekip almak ve çenesine sağlam bir sağ kroşe indirmek için elinden gelen her şeyi yaptı. "İyi uykular."

"Teşekkür ," diye mırıldandı elini geri çekerken. "Sana da."

Hızlı adımlarla podyumdan geçerek en yakındaki aşağı merdivene doğru yürüdü ve planlarını hızla yeniden ayarladı. Dex'le yaptığı konuşmadan sonra bu gece duvarı aşmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Dex'in oraya sadece onunla sohbet etmek için geldiğinden şüpheliydi. Hayır, tam olarak yapmak üzere olduğu şeyi yapıp yapmadığını kontrol ediyordu.

B planına karar verdi, merdivenden pratik bir kolaylıkla indi. Bu onu ele verecek bir şey değildi. Bir tüccar olarak kargo ambarlarına her zaman merdivenlerden inip çıkmış olmalıydı.

Çizmeli ayaklarını yere vurdu ve yorgun bir şekilde ensesini ovuşturarak odasının binaya doğru yürüdü. Ancak ilk gölge kümesine ulaşır ulaşmaz sağa kaydı ve ana binanın etrafında daire çizdi. Gizlenerek hızla ilerledi ve Xaan'ın tutulduğu atölyelere doğru yöneldi. Öğrendiklerini ona bildirmesi gerekiyordu... bu pisliklerin masum koloniciler değil, kariyer katilleri olduğunu.

Gölgelerden uzaklaşıp yerleşke boyunca ilerlemeye başladığında nefesi kulaklarını tırmalıyordu. Yolun yarısında aniden durakladı, arkasındaki gölgelerden gelen bir ses donup kalmasına neden oldu. Tek dizinin üzerine çökerek dinledi ve en ufak sesi bile yakalamaya çalıştı. Sanki biri arkasından sürünerek yaklaşıyor gibiydi.

Kahretsin. Kalbi biraz hızlandı. Burada yakalanmayı göze alamazdı, bu saatte olmazdı. Dex hâlâ potansiyel bir yatak arkadaşı olarak onunla sohbet ederken, bazı konularda biraz hareket alanı vardı ama bu... Suzie Renner'ın o seviyede olmadığını anında anlayacak ve kendini Xaan'ınkinin yanındaki hücrede bulacaktı. Ya da imdat çağrısı dolandırıcılığına kanacak bir sonraki insanlar için tüyler ürpertici bir uyarı olarak bir soğutucu dolabında.

O kadar uzun süre hareketsiz kaldı ki üşümeye başladı, omurgasından aşağı bir ürperti aktı. Günün sıcağı çoktan kaybolmuş ve hava sıcaklığı aniden düşmüştü. Açık havada uzun süre kalmak istemezdi. Bu kesindi. Arkasında başka hiçbir ses yoktu. Alarm çığlıkları ve ayak şakırtıları yok. Spot ışıkları

Yerleşkenin duvarına monte edilmiş olan şey dönüp karanlığın içinden onu seçmedi.

Tamam... O zaman sadece bir şeyler duyuyordu. Güzel. Bu alternatiften daha iyiydi.

Kendini silkeleyerek tekrar hareket etti, bu sefer daha yavaştı. Hapishaneye kalan mesafenin ancak yarısını kat edebilmişti ki yakınlardaki bir kavganın sesi dikkatini çekti. Boğuk, kadınsı bir gıcırta ve yırtılan bir kumaşın sesi vardı... ete çarpan bir elin etli sesi.

"İçeri gir ve çeneni kapa, seni aptal küçük orospu," diye tısladı bir adam, sesi alçak ve tehdit doluydu. "İşe yaramaz olmak istemezsin. İstemiyorsun, değil mi? Burada işe yaramaz insanlara ne olduğunu biliyorsun... Aileni hatırlıyorsun, değil mi? Sonun öyle olsun ister misin?"

Kenna kendini duvara yasladı ve köşeye, sese doğru yaklaştı. Tuvalette konuşmaya çalıştığı gencin Dex'in adamlarından biri tarafından ana gruptan ayrı küçük bir binaya doğru sürüklendiğini görmek için etrafına baktı.

Adam onu kapıya doğru iterken kız dehşete düşmüş görünüyordu, yüzü karanlıkta solgundu. Kenna gölgelerin arasında saklanmak için her şeyini harcadı, öfkesi vücudundaki her hücreye yayılıyordu. Adamın sözleri zaten bildiği şeyi doğruluyordu. Bu pislikler orijinal kolonicilerin çoğunu öldürmüş olan leş yiyicilerdi. Belli ki onlu yaşlarının sonlarında görünen kız onlardan birinin dikkatini çekmiş ve kurtulmuştu.

Bunu düşünen Kenna döndü ve tekrar gölgelerin arasına karıştı. Kızı o pisliğin pençesinde bırakmak içini parçalıyordu ama Xaan'ın yanında bir hücrede kalırsa kimseye yardım edemezdi. Önce onları serbest bırakması gerekiyordu, sonra da kutsal olan her şey adına, kız için geri dönecekti.

Ancak bir dakikadan kısa bir süre sonra başı belaya girdi. Yerleşim yeri gelişigüzel bir şekilde düzenlenmişti, görebildiği hiçbir mantık ya da neden yoktu. Bu yüzden binalar ve kendini gizlemek için kullandığı gölgeler arasında boşluklar vardı. Bu boşluklar tepesindeki ay tarafından parlak bir şekilde aydınlatılıyordu. Gözlerini gökyüzüne dikti. Ve piçler çoğuldu, bu yüzden biri bir bulutun arkasına geçtiğinde diğerleri neşeyle parlıyor ve ona hiçbir fırsat penceresi bırakmıyordu.

Bir dizi gölgenin kenarında durdu ve karşıdaki binaya baktı. Başka bir yol yoktu -tüm yerleşkenin etrafını dolaşmadan olmazdı- ve burada ne kadar uzun kalırsa yakalanma ihtimali o kadar artacaktı. Ama bu, herhangi bir siper olmadan en az yirmi metrelik bir mesafeydi. Bu da gölgelerden dışarı adımını atsa ve köşeden biri geçse, onu far ışığındaki tavşan gibi fark edecekleri anlamına geliyordu.

"Sence mı?" Dex ve başka bir adam köşeyi dönmeden bir saniye önce derinden gelen bir ses onu uyardı.

Kenna olduğu yerde dondu kaldı ve nefes alış verişini ölçtü. Hâlâ bir duvarın arkasında yarı gizlenmiş durumdaydı ama gölgelere geri dönmeye cesaret edemiyordu. İnsanlar gececi değildi, gözleri bazı Lathar'lar gibi gece görüşüne adapte olmamıştı ama bu durumda bile insan gözleri harekete çekiliyordu.

Gölgelerin derinliklerindeki en ufak bir hareket bile arka beynini ve hayatta kalma içgüdülerini tetikleyebilirdi. Bu, bir denizci olarak güvenmeyi öğrendiği bir refleksti. Duruma göre ya bir fenerle gölgeleri tarar ya da onlara birkaç kurşun sıkardı.

Ama ne Dex ne de arkadaşı ona baktı.

Dex başıyla onayladı. "Evet, öyle olacak. Onu kesinlikle kancaya taktım. Kendisine söyleneni harfiyen yapacaktır. Özellikle de benim yatağımdayken."

Pislik herif. Nefesini kontrol ederek hırıltısını bastırmayı başardı. *Yürü git. Seninkini alacaksın. Söz veriyorum.*

Yan sokaklardan birine girmek için döndüklerinde, gölgelerin içine doğru geri çekildi. Botunun kenarı bir taşa takıldı ve ağırlığının altında çatırdadı. Çok küçük bir sestti ama ara sokağın sessizliğinde bir silah sesi gibi geliyordu. Hareketin ortasında donup .

"O da neydi öyle?" Dex hırladı, diğer adamı durdurmak için elini uzattı. "Burada başka biri daha var."

Kahretsin, onun peşindeydiler. Kenna'nın zihninde bir anda tüm olası kaçış yolları canlandı. Ama onu buradan görünmeden çıkarabilecek hiçbir yol yoktu. Elleri kenetlendi. Tek çıkış yolu ikisini de öldürmektir. Ama onlar silahlıydı ve o silahsızdı. Ayrıca sürpriz yapma şansı da yoktu.

Sikeyim. Boku yemişti.

"Kim var orada? Hemen dışarı çık!" Dex kemerinde bir meşale ararken emretti. Ancak daha onu çıkaramadan karşı duvardaki gölgelerden bir ses geldi. Kenna'yı şaşırtacak şekilde, içlerinden bir çift çıktı, giysileri darmadağınktı. Gözlerini kırıştırdı ve onları daha önce gördüğü tek eşli çok eşli gruptan tanıdı.

"Niall? Claire? Burada ne halt ediyorsun?" Dex'in omuzlarındaki gerginlik azaldı ve el fenerini geri kaydırıldı.

"Kusura bakma patron," dedi adam, kadını koruyucu bir şekilde yanına çekerek. "Sadece biraz yalnız kalmak istedim."

Dex kıkırdarak başını salladı. "Sana bir oda bulmanı söyledim ama sanırım seninki oldukça kalabalık olabilir. Sadece burada kal, tamam mı?"

"Anladım patron," dedi Niall, çift uzaklaşmak için döndü. Onlar uzaklaşırken Claire gölgelerin arasından doğrudan Kenna'ya baktı ve

göz kırptı.

Kenna o kadar afallamıştı ki, sokak temizlenirken kıpırdamadan durdu. Niall ve Claire bir yöne, Dex ve arkadaşı da diğer yöne gittiler. Kenna'nın orada olduğunu *biliyorlardı* ama tek kelime etmemişlerdi. , onu korumuşlardı. Neden?

Koloniyle ilgili gizemler giderek artıyor ve karmaşıklaşıyordu. Ama yalnız kaldığında bunları aklının bir köşesine koyup yoluna devam etti. Hapishane bloğuna giden yolun geri kalanını kazasız belasız atlattı, arkadan dolanıp bir varili yukarı çekti, böylece kendini yukarı kaldırıp yüksek, parmaklıklı pencereden bakabildi.

"Pssst," diye tısladı, hücrelerde yığılmış üç figür -iki adam ve garip bot şey- seçebiliyordu. "Pssst... uyan."

TDışarıdan gelen hareket sesi Xaan'ı hafif uykusundan anında uyandırdı. Stephens birkaç saat önce uykuya dalmıştı. önce, yaptıkları küçük sohbet Terran askerini yormuş gibi görünüyordu. Muhtemelen yaraları yüzünden. İnsan bedenleri de tıpkı Latharian bedenleri gibi iyileşme sürecine yardımcı olmak için dinlenmeye ihtiyaç duyuyordu. Bu da Kenna'nın türünün kendi türüne ne kadar benzediğinin bir başka göstergesiydi. Aslında kendi *türüydü*.

Lord Şifacı Laarn, insanlığın kayıp bir Latharian koloni keşif gezisinden geldiğini iddia ettiğinde buna gerçekten inanmamıştı. Bunun, insanlığı toplumlarının en kötü unsurlarının istilasından korumak için herkesi, hatta bağnazları bile tarafa çekmek için bir hile olduğunu düşünmüştü. Yeni bir tür adil bir oyundu. Bir Lathar kolonisi mi? O kadar da değil. Özellikle de imparatorun koruması altındaki bir koloni.

Ama... insanlarla ne kadar çok vakit geçirirse, Laarn'ın haklı olduğunu o kadar çok anlıyordu. İnsanlar Lathar'dı. Bazı açılardan birbirlerine o kadar benziyorlardı ki, öyle olmak zorundaydılar. Bunun başka bir açıklaması yoktu.

Seslerin nereden geldiğini tespit edebilmek için birkaç dakika karanlığa baktı. Sesler çok zayıftı. Orada her kim varsa sessiz olmak için çok çaba sarf ediyordu. Ayağa kalktı, hareket etti

Hücresinin duvarında yüksekte duran ve ön taraf gibi parmaklıklılı olan tek pencereye yaklaştı. Başını yana eğip dinlemeye başladı. Evet, sesler dışarıdaydı.

Pencerede bir yüz belirirken tanıdık bir ses "*Pssst,*" diye tısladı. "*Pssst... .*"

Parmaklıkların arkasındaki gölgelerde insan dişiyi -onun insan dişisini- görünce içinde bir zevk patlaması oldu. O karanlıkta rahatlıkla görebiliyordu ama kadın göremiyordu, tam altında durmasına rağmen. Üstün boyuna rağmen ona ulaşamıyordu ama yine de herhangi bir sıkıntı ya da yaralanma belirtisi arayarak onu seyre daldı.

Hiçbir şey bulamayınca rahatladı. Dex'in oyunlarını anlayıp ona zarar vereceğinden endişelenmişti.

"Hey," diye mırıldandı, yaklaşarak. Hareket onun dikkatini çekti ve ona odaklanmayı başardı, güzel yüzüne sabah gökyüzünü yaran güneş gibi bir gülümseme yayıldı. "İyi misin? Yaralanmadın mı?"

Başını hızla salladı. "Denizciyim, hatırladın mı? Çivi gibi sert."

Cevabı hızlıydı ama onun endişesinden duyduğu memnuniyeti yüz ifadesinden anladı. Kendi başının çaresine bakabilecek kapasitede olabilirdi ama onun koruyuculuğundan hoşlandığını biliyordu. Bir keresinde onun varlığının farkında olmadığı bir anda arkadaşıyla aralarında geçen özel bir konuşmaya kulak misafiri olmuş olabilirdi. Bu onun hatası değildi. Herkesin duyabileceği bir koridorda özel şeyler konuşmamalıydılar, öyle değil mi?

Ama yine de, bu bilgiye *nasıl ulaşmış* olursa olsun, onu kullanmayacak kadar asil değildi. Kur yaparken ve savaşırken herkes eşitti. Bu bir insan sözü değil miydi? En azından öyle bir şey.

"Evet, hatırlıyorum" diye mırıldandı, yaklaştı ve uzandı. Hâlâ ona tam olarak dokunamıyordu ama kadın bir elini uzatıp

ona yardım etmek için parmaklıklara uzandı ve parmak uçları birbirine değdi.

"Nasılsın? Yaralandın mı?" Sesi onun için duyduğu endişeyi yansıtıyor, göğsünün ortasında sıcak ve bulanık bir his yaratıyordu.

"Ben iyiyim. Denizci olmayabilirim ama yeterince güçlüyüm," diyerek ona küçük bir gülümseme sundu ve bakışlarının Stephens'a doğru kaydığını fark etti. Sonra onun konuşmalarını hafif tuttuğunu, insan olmayan kökenlerine işaret edebilecek hiçbir şeyi açığa vurmadığını fark etti.

Xaan basitçe, "O biliyor," dedi. "O bizimle birlikte."

Cevap olarak sadece bir kez başını salladı. Mesaj alındı ve anlaşıldı. Onunla ilgili hoşuna giden bir başka şey de açık sözlü olması ve nadiren zaman kaybetmesiydi. "Tamam, durum raporu o zaman. Bu avuç pislik kolonist değil. Onlar leş yiyiciler."

Tek kaşı havaya kalktı. "Çöpçüler mi?" Bu terimin bir grup insan için kullanıldığını daha önce hiç duymamıştı.

"Evet. Dış kolonileri avlıyorlar, orijinal yerleşimcileri kaçırıp öldürüyorlar ve işe yarar ne varsa alıyorlar. Daha önce orijinal grubun yerine bir gezegene yerleştiklerini hiç görmemiştim ama sanırım yaptıkları şey bu. Kısa bir yol ötede daha eski, yıkık bir yerleşke var." Durakladı ve doğrudan ona baktı. "Toplu mezarlar da var. Sadece kolonistlere ait olduğunu sanmıyorum. Burada gemileri var. Görünüşe göre onları parçalara ayırıyorlar..."

Boğazının arkasından guruldadı, çenesini ovuştururken kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Kirli sakallar parmaklarına batıyordu. "Bu mantıklı. Telsiz ve işaretçiler tamamen çalışır durumda. Demek ki bu mesajı bilerek gönderiyorlar."

Başını salladı. "Evet. Tedbirsizleri içeri çekmek için. Bütün gün geminizin kilidindeki şifrelemeyi kırıyormuş gibi yaptım."

Kıkırdadı. Tek yapması gereken gemiye doğru yürümekti ve gemi onu tanıyacaktı. Bunu ikisi de biliyordu. "Şimdi tanıdın mı, ?"

Ona karşı burnunu kırıştırdı. "Bir ekranda güzel ışıkların hareket etmesini sağladım. Eğlenceliydi. Eski holo-oyunları oynamak gibi. Başka bir şey daha var. Buraya gelirken neredeyse yakalanıyordum-"

İçinden korku geçti ve anında doğruldu ama kadının havaya kaldırdığı eli onu durdurdu. "Hayır. Ben iyiyim. Ama sanırım burada Dex ve ekibiyle birlikte olmayan başka bir grup daha var. Şu çoklu grubu hatırlıyor musun? Bir kadın ve daha fazla erkeğin olduğu grubu?"

Ana salonda tek başlarına oturduklarını hatırlayarak başını salladı. "Evet. Ne olmuş onlara?"

"Dex beni neredeyse yakaladığında ikisi buradaydı. Beni korudular ve yemin ederim kadın bana göz kırptı." Kenna alt dudağını kemirdi. "Kim olduklarını bilmiyorum ama içgüdülerim bana çöpçülerle birlikte olmadıklarını söylüyor."

"Başka bir grup mu?" İnsanların birbirlerini bu şekilde avlaması onu hasta ediyordu ama bu onların gerçeği idi, bu yüzden bununla başa çıkmak zorundaydı. En azından şimdilik.

Düşünerek dudaklarını birbirine bastırdı. "Emin değilim. Nöbete devam edeceğim. Gemiye ulaşmaya ya da en azından ana telsizden bir mesaj göndermeye çalışacağım."

Elini tekrar parmaklıkların arasından geçirerek parmaklarını onunkilere sürttü. "Sadece sıkı tutun. Bunu da atlatacağız. Hoşça kal."

XAAN pencereden arkasını döndüğünde, birinin Kenna'yla yaptığı konuşmayı izlediğini fark etti. Stephens uyanıktı, oturduğu yerden kalkarken yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"İkiniz çok tanıdık ," diye yorumladı ilgisini gizleyemeyerek. Bir an için Xaan'ın göğsünün ortasında öfke ve kıskançlık alevlendi. Kenna onun kızıydı. *Onun*. Hiçbir erkek, insan ya da

Aksi takdirde, onu elinden alacaktı. "Siz Latharların kendi dişileriniz olduğunu sanmıyordum. Bu yüzden bizimkini alıyorsunuz."

"O Lathar değil." Xaan başını salladı ve hücrenin enine boyuna dolaştı. Stephens'in aksine o yaralı değildi, bu yüzden zorunlu tembellik onu huzursuz ediyordu. "O da en az senin kadar insan."

"Gerçekten mi?" Stephens sırtını duvara yaslamış, bir kolunu yan tarafına dayamıştı. Xaan kolunun mu yoksa kaburgalarının mı yaralı olduğunu anlayamadı. Giysilerinin durumuna bakılırsa ikisi de olabilirdi. Ya da her ikisi de. "Ve seninle birlikte mi çalışıyor?"

Xaan başıyla küçük bir selam verdi. "Gezegene benimle birlikte geldi. Bu sektörde burada olmaması gereken garip okumaları araştırıyorduk."

Bu konuda bir teori geliştirmeye başlamıştı ama içinde bulundukları zor durumdan kurtulana kadar beklemesi gerekecekti. Her seferinde bir sorun, dedi kendi kendine. Bu gibi durumlarda hayatta kalmanın anahtarı buydu.

"Sadece iş arkadaşı o zaman?" Stephens'in sesi hafifti ama içinde Xaan'ın dönüp insana sert bir bakış fırlatmasına neden olan bir nota vardı. Onların diline alışmaya başlamıştı. İş arkadaşları ve dostlar farklı şeylerdi. İlki, bir insanın birlikte çalıştığı, belki de arkadaşlık kurduğu kişiler anlamına geliyordu... Lathar'ın bu kelimeyi ruh ve hayat arkadaşı olarak kullanmasıyla hiçbir ilgisi yoktu.

"Hayır, sadece iş arkadaşları değil," dedi, sesini sertleştirerek insanın Kenna'nın müsait olduğu fikrine kapılmasını engellemeye çalıştı. Artık solmuş ve yıpranmış olan mavi kurdeleleri göstermek için bileğini kaldırdı. "Onun iyiliklerini taşıyorum. O benim eşim."

Stephens'in gözleri büyüdü. "Siz çocuklar evli misiniz? Hey! Tebrikler!"

Xaan tam Kenna'nın erkek olmadığını ya da kelimenin tam anlamıyla bir erkek olmadığını iddia edecekti ki bunun başka bir tuhaflık olduğunu fark etti

insan dili. Cinsiyetleri veya tanımlayıcı özellikleri ne olursa olsun, insanları tuhaf terimler altında bir araya getirme eğilimindeydiler.

"Teşekkür ederim," diyerek başını eğdi. "Aramızdaki bağ çok yeni." Sanki onu henüz sahiplenmemişti ama *eminim* sahiplenecekti. Ve yakında. Zaten çok fazla zaman kaybetmişti.

"Yani, siz ve insanlar..." Stephens sözünü keserek Xaan'ı ilgiyle izledi.

"Cinsel organlarımız uyumlu, evet." Xaan'ın sesi bariz soruyu yanıtlarken sertti. "İnsanlar ve Lathar genetik olarak akrabadır."

İnsan erkeğin yüzünde bir an için şaşkınlık belirdi. Sonra başını salladı. "Bu çok mantıklı. Bize çok benziyorsunuz, en azından... öylesiniz. Bir Lathar için tipik misiniz?"

Xaan kıkırdadı. O imparatorun şampiyonuydu. Tipik olmaktan o kadar uzaktı ki bu gerçek dışıydı.

"Fiziksel olarak. Evet, fiziksel olarak. Türüm için oldukça tipik biriyim. Rengim biraz sıradışı," diye itiraf etti elini kısa, soluk saçlarında gezdirirken. Kenna ona sarışın demişti. Latharian dilinde buna eşdeğer bir kelime yoktu. Kirli sarı belki? Bildiği kadarıyla sadece kendisinin ve oğlu Rynn'in saçları bu renkteydi. "Boyum ortalama civarında. Kas kütlemlerim biraz daha fazla."

Olayları sadece Stephens'ın görebildiği şeylerle sınırlı tuttu. Xaan'ın Latharian hiyerarşisinde nerede oturduğunu bilmesine gerek yoktu. Şu anda bu, durumlarına hiç yardımcı olmayacaktı.

"Kadınlar kaslı erkeklere bayılır." Stephens hareket ederken kıkırdamayı başardı. Xaan kaburgalarının zarar gördüğünü fark etti, erkeğin kolu değil. Pozisyon değiştirirken onu sadece kendini desteklemek için kullanıyordu, rahat bir nefes alarak yeni ve daha rahat bir pozisyona geçti.

"Korunmak ve iyi bir genetiğe sahip olup yavrularını doğurmak için en iyi dönemdeki bir erkeği mi arıyorlar?" Kendini, insan dişilerine farklı bir açıdan bakabilmek için sorarken buldu.

Stephens ona şaşkın bir bakış fırlattı, sonra gülümsedi. "Evet, sanırım öyle diyebilirsin. Gerçi şuradaki kız arkadaşın? O bir denizci, değil mi?"

Xaan başını salladı ve insan devam etti. "Evet... tavrını tanıdığımı san. Konuşmanız bunu doğruladı. O zaman çivi gibi sert, yani korunmaya ihtiyacı yok."

"Askeri eğitimi," diye başını salladı Xaan. Bu çok mantıklıydı. Onu korumak istese de, bunun için ona ihtiyacı yoktu. Kendi başının çaresine bakabilirdi.

"Evet ve hayır..." Stephens omuz silkti. "Bazı kadınlar eğitim almasalar bile böyledir. Bazı kadınlar eğitilmiştir ama yine de bir erkeğin korumasını ararlar. Bu fiziksel bir şey değil. Bu bir zihniyet meselesi. Bizde bir söz vardır... Türün dişisi erkekten daha ölümcüldür."

Xaan kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu nasıl oluyor? Genelde erkeklerden daha küçük ve daha zayıftırlar. Nasıl daha tehlikeli olabilirler?"

Stephens omuz silkti ve sonra bir elini kaburgalarına götürerek yüzünü buruşturdu. "Bu her zaman fiziksel güçle ilgili değildir. Dişinin ölümcül olduğu bir sürü yaratığımız var. Peygamberdevesi - onlar bir Dünya böceği

-Seksten sonra erkeklerini *iyorlar*. Kafalarını ısırp koparırlar. Peki ya ahtapotlar? Eğer dişi seks istemiyorsa ve bir erkek onu rahatsız , onu becerir ve sonra boğazını sıkıp yiyecek olarak ininde tutar. Sanırım kadınlarımız hayvanlar aleminden birkaç ders almış."

Xaan şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Gezegeningenizi pek seveceğimi sanmıyorum. Kulağa vahşi geliyor. Türünüz nasıl hayatta kalabildi?"

Stephens sırtıttı. "Çünkü biz inatçıyız. Bize bir şeyi yapamayacağımızı söyleyin, yanıldığınızı kanıtlamak için kendimizi paralayalım."

Xaan'ın göğsünün ortasından, anılardan ve hayal kırıklığından kaynaklanan bir inilti yükseldi. "Evet. Kadınlarınızla uğraşmak kulağa tanıdık geliyor."

Stephens bunun üzerine kısa bir kahkaha attı. "Sizler filo kadınlarının yükünü çeken aptallarsınız. Aralarında en bağımsız olanları onlar. Başınıza gelen her şeyi hak ettiniz. Bahse girmiştik, biliyor musun? Muhtemelen onları geri getirip para ya da başka bir şey talep edeceğinize dair. Tersine bir fidye gibi."

Xaan'ın yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Evet, muhtemelen yaptık. Ama onları geri alamayacaksınız. Yarıları çoktan savaşıçılarımıza bağlandı, diğerleri de... bağlanma yolunda ilerliyor."

Bakışları Stephens'in yanındaki köşeye yığılmış olan robota kaydı.

Stephens konuşmaya başlarken başını salladı ve elini kaldırarak, "Tamam, peki bunun olayı ne?" diye sordu. "Evet, ne dediğini biliyorum. Ama bu hiç mantıklı değil. Bu bir işçi modeli. Kendi başına düşünemez. Senin hayatını kurtarabilirdi, evet. Bu onların alt programlarına kodlanmış. Ama kaçış kapsülünü çöpe atmazdı. Bunu yapmasının tek nedeni, Latharian kontrolü altında olmayan yeni bir gezegene iniş yaparak kökenini gizlemek. Ama bu bir avatar eylemidir, işçi eylemi değil."

Parmaklıkların önünde durup insan erkeğe baktı. "O zaman bariz bir soru var. En başta bir Latharian gemisinde ne vardı?"

Stephens uzun bir süre onu izledi ve sonra içini çekti. "Çünkü ben lanet olası bir aptaldım. İşte bu yüzden." Bir elini kaldırıp kırpılmış saçlarını karıştırdı. "Uzun menzilde bir şey gördüm

Kümeler'de devriyedeleyen sensörler. Terran uzayının hemen sınırında, sizden oldukça uzakta bir bölge. Ya da en azından ben öyle sanıyordum."

Yüz ifadesi , gözlerinde kontrollü bir kederin boşluğu vardı. "Gemilerinizden biri bizi yakaladı. Silahlar kalkanımızı sanki orada yokmuş gibi delip geçti ve sonra gemiye girdiler. Adamlarımdan dördü onu orada satın aldı ve sonra geri kalanımızı gemiye sürüklediler. Bize günlerce işkence ettiler."

Erkeğin sesinin ölçülü tonu Xaan'ın içini ürpertti. İşkencenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu, özellikle de Latharian türünün. Stephens'in aklının hâlâ kendisinde olması adam hakkında çok şey söylüyordu. Ama onu kurtarmak için nelerden vazgeçmişti?

"Dürüst olmak gerekirse, öleceğimi düşünmüştüm," diye devam etti insan erkek, sesinde sadece en ufak bir tereddüt vardı. "Diğerleri... başaramadılar. Yapmam gerektiğini biliyordum. Geri dönmeli ve komutayı dışarıda sizin türünüzden daha çok kişi olduğu konusunda uyarmalıydım."

Xaan gözlerini kırıştırdı. "Pekâlâ, tüm bunları yaşadktan sonra neden benimle konuşuyorsun ki? Bu parmaklıkları aşmaya çalışmanı ve beni uykumda öldürmeni beklerdim."

Stephens kahkaha attı; önce bir takırtıya, sonra da kötü bir öksürüğe dönüşen bir eğlence sesiydi bu. "Evet, doğru... bu durumda mı? Bana bir fiske vursan yere düşüp ölürüm. Ayrıca, pislik bir Latharian'la karşılaşmış olmam hepinizin öyle olduğu anlamına gelmez. Değil mi?"

Dik oturdu, belli ki yan tarafındaki ağrıyı hafifletmeye çalışıyordu. Tıbbi müdahaleye ihtiyacı vardı, hem de hemen. "Ben profesyonel bir askerim. Sümüklü bir genç olduğumdan beri üniforma giyiyorum," diye açıkladı. "Ama aptal değilim. Askerler savaş yapmaz. Biz sadece savaşıyoruz. O pislik D'Corr, savaşlara neden olan tiplerden biriydi."

Xaan'ın bakışları lazerle ona odaklandı. "Bekle, D'Corr mu dedin?"

"Evet. Yüzünde kocaman bir yara izi olan bir pislik. Neden? Onu tanıyor musun?"

Xaan başını salladı. "O Lathar değil."

"Bana kesinlikle öyle göründü. Büyük, tüm o deri, hepinizin taktığı o sık saç örgüleri."

"Hayır, hayır... Yani o artık Lathar değil. Biz ona onursuz . Artık bizden biri değil."

Stephens kıkırdamaya başladı ama tam zamanında kendini durdurdu. "Yani dangalak olduğu için onu kendi türünün dışına mı attınız?"

"Evet," diye yanıtladı Xaan. Dangalağın ne olduğundan emin değildi ama kulağa aşağılayıcı geliyordu. "Oldukça fazla. Tamam, yani D'Corr'un gemisindeydin. Sonra ne oldu?"

Stephens bir iç çekti, kafası karışmış görünüyordu. "İşte bu noktada işler bulanıklaşıyor. Bir yerde bir kargaşa oldu. Bir şeyler patlamaya başladı. Sonra o-" Köşedeki robotu başıyla işaret etti. "Hücrenin önünü yırttı ve beni oradan çıkardı. Kaçış kapsülünde kendime geldiğimi ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylediğini hatırlıyorum. Sonra yüzeyde onunla ve parçalanmış mekikle birlikte uyandığımı. Bu kadar. Dex ve şerefsizleri beni o zaman ele geçirdi ve o zamandan beri buradayım." Dex'in en son kaybolduğunu gördükleri kapıya doğru bakarken sesi öfkeyle doluydu. "Umarım D'Corr buraya iner ve hepsini yok eder. Bu onların işine yarar."

"Güzel düşünce ama gerçekleşmeyecek." Xaan robotu incelemek için parmaklıkların yanına çömeldi. Hareketsizdi. Hiçbir yaşam belirtisi yoktu.

"Öyle mi? Neden olmasın?" Stephens itiraz etti. "Buradan uzakta olamazlar."

Xaan başını kaldırdı ve ona bir bakış attı. "D'Corr'un gemisi buradan galaksinin öbür ucuna kadar patladı. Biliyorum çünkü oğlum onu havaya uçurdu. Bu da senin nasıl bu hale geldiğin sorusunu akla getiriyor.

Burada cinsiyeti olmayan ama sizin dişi olduğunu söylediğiniz bir
Latharian botu var..."

”

Üzgünüm ama bunu bozamam.”

Kenna küçük bilgisayarı kendisinden uzaklaştırdı. kantin masasının karşısında, yaslanarak hayal kırıklığı içinde ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Hissediliyordu ama bunun nedeni sabahtan beri yerleşim birimindeki el bilgisayarlarından birinde döndürüp durduğu rakamlar değildi.

Xaan'ın gemisindeki kod kilidini kırmayı denemeye bile niyeti yoktu ve tüm ihtiyacı yerleşkenin diğer tarafındaki koloninin ana ofisine nasıl gireceğini bulmaktı. Ne yazık ki kilitliydi ve tek anahtar Dex'in kemerindeydi. Bu da ofise ve içindeki çalışan radyoya girmek istiyorsa anahtarı Dex'ten alması gerektiği anlamına geliyordu.

Sorun şu ki, her ne kadar onu etkilemek için elinden geleni yapsa da, aptal değildi. Ve o anahtarlar konusunda çok ihtiyatlıydı. Onları kaldıracak kadar yakınına bile yaklaşmamıştı.

"Hey, hey... her şey yolunda canım," Maggie güven vermek için elini onun omzuna koydu. "Eminim yakında bir yolunu bulacaksın. Belki biraz ara verip, dinlenmiş olarak geri dönersin?"

Kenna omzundaki eli sıkarak, "Teşekkürler Maggie," diye mırıldandı. Aralarında tek kişi Maggie'ydi.

Kadının iyi niyetli olduğuna, *gerçekten* de neşeli, dost canlısı bir büyükanne figürü olduğuna inanmak istiyordu. Ama burada Dex ve onun öldüren ve yağmalayan leş yiyicileri ile çalışıyordu. Aklına bir türlü yatmıyordu.

"Bunu yapmayacak," diye kantinin diğer tarafından sert bir kadın sesi duyuldu. Kenna gözlerini yarı kapalı tutarken yüzünde hayal kırıklığı ifadesi belirdi. Yine Bull-dog. Başından beri Kenna'dan hoşlanmamıştı ve hoşlanmadığını giderek daha yüksek sesle dile getirmeye başlamıştı. Kenna çoğunlukla bunu görmezden gelmeye çalışmıştı ama yakında bununla başa çıkmak zorunda kalacağını biliyordu. Özellikle de kadın onun her hareketini takip etmeye başladığından beri. Ofise gizlice girmeye çalıştığı düşünülürse, bu biraz sorun teşkil ediyordu.

Maggie dudaklarını büzerek, "Aislinn, kızı rahat bırak," diye söylendi. "Şu casus eski kocasıyla yeterince derdi var zaten. Onun dertlerine bir de senin eklenmene ihtiyacı yok, değil mi?"

Aislinn Kenna'ya tekrar bakarak, "Ona güvenme," diye mırıldandı. "Yeterince çaba göstermiyor."

Kenna içini çekerek masadan uzaklaştı ve bir hareket patlamasıyla ayağa fırladı. "Evet, değil mi? Benimle bir sorunun mu var, kaltak?" diye hırladı ve bir anda kibarlıktan sokağa çıktı.

Kariyerinin başlarında Tet-four'un ay kolonilerinde halk kontrolü için görev yaptığından, sokak çetelerini bir ömür boyu yetecek kadar görmüştü. Ama bu aynı zamanda onların sert tavırlarını sanki orada doğmuş gibi taklit edebileceği anlamına geliyordu. Aislinn'e doğru ilerlerken içindeki sokak çapkını ruhunu yönlendirdi ve diğer kadın ayağa kalkıp sandalyeyi arkasından yere vururken onun suratına doğru yürüdü.

"Çünkü eğer öyleyse," diye hırladı, "bunu şimdi burada konuşalım, olur mu? Yoksa çok mu sarı göbeklisin?"

Diğer kadının tavırları değişmiş, yüz ifadesi donuklaşmış ve gözleri ifadesizleşmişti. İlk yumruğu hiç düşünmeden attı.

Tam da Kenna'nın beklediği gibi bir uyarı. Yumruğu engelledi ve kendi yumruğunu atarak kadının çenesine bir yumruk indirdi. Olabildiğince sert değil ama Aislinn'i çıldırtmaya yetecek kadar.

Bulldog tökezleyerek birkaç adım geri gitti, yüz ifadesi yine nefretle karışmıştı. İyi oldu. Kenna'nın onun kızgın olmasına ihtiyacı vardı, duygusuz ve boş olmasına değil. Deli insanlar hata yaparlar ve hata yaparlar. İki kadın birbirlerinin etrafında dolanırken, Kenna'nın bu dövüşü kazanamayacağını düşündü.

Aislinn'i kolayca yenebilirdi. Diğer kadının ölçüsünü çoktan almıştı ve başa baş bir dövüşte onu saniyeler içinde alt edebileceğini biliyordu. Ama... kazanmayı göze alamazdı. Aislinn zaten ondan şüpheleniyordu ve bu tür bir dövüş yeteneği sergilemek çok fazla insanın radarına takılabilirdi. Bu yüzden egosunu bastırdı ve dövüşe konsantre oldu.

Kaybetmek zorundaydı. Ama ikna edici bir şekilde.

Aislinn hamle yaptı ve Kenna bir sağ kroşe daha savurarak diğer kadını yine çenesinden yakaladı. Aislinn'in sol tarafının açık olduğu gerçeğini görmezden geldi, onun yerine kadın bir iki adım geriye sendeleyip elinin tersiyle ağzını silerken dans ederek geri çekildi. Eli kanla kaplanmıştı.

"Bunu ödeyeceksin, seni küçük sürtük," diye hırladı ve öldürmek için harekete geçti.

Kavga yumruklar ve tokatlar arasında bir telaşa dönüştü. Bir noktada Kenna elini Aislinn'in saçına soktu ve iyice çekiştirdi, sadece karnına sert bir dizle ödüllendirildi. Nefes nefese kalmış gibi yaparak iki büklüm oldu ve başının arkasına bir dirsek yedi. Darbe onu yere düşürmek için hedefinin tam dışındaydı ama yine de dizlerinin üzerine çöktü ve düşmüş gibi yaptı. Aislinn'in dövüşü kolayca kazandığına inanması gerekiyordu.

"HEY! BURADA NE HALTLAR DÖNÜYOR!" Dex'in feryadı Kenna'nın üzerine daha fazla darbe yağmasını engelledi ve çöpçü lideri kantine doğru hışımla ilerlerken sersemlemiş gibi yaparak tutunmak için en yakın sandalyeye .

"Ne halt ediyorsun Aislinn?" diye sordu ve Kenna'ya uzanıp onu ayağa kaldırdı. Onu sandalyeye oturtuktan sonra hızlı bir bakışla görünüşünü kontrol etti. Kolunu destekleyici bir şekilde Kenna'ya dolayan adam diğer kadına ters ters baktı.

"Suzie burada misafir. ne lan?"

"Aislinn'in meydan okuyan tavrı Dex'in sert bakışları altında parçalanmaya başladı. Bir an için gözlerinde gerçek bir korku belirdi. Dex'ten korkuyordu. İlginçti. Kenna onu kendi çekirdek kadrosundan biri olarak gösterirdi. "O söylediği kişi değil. Onu daha önce de gördüm. Uzaylıların kaçırdığı kadınlardan biri."

"Ne?" İrkilen Kenna'nın tepkisi gerçektir. Bunu nereden biliyordu ki? Hemen güldü ve başını kaldırıp Dex'e baktı. "Aklını kaçırmış. Eğer buradaysam uzaylılar beni nasıl kaçırmış olabilir? Aldıkları kadınları o şeytani üreme fabrikalarına koymuyorlar mı?"

Bu iğrenç yalandan bahsetmek bile onu hasta hissettiriyordu ama başka seçeneği yoktu. Bu şekilde düşünmeyi bırakmalarına ihtiyacı vardı. Şu *anda*. Eğer Dex onun Sentinel kadınlardan biri olduğundan şüphelenirse, bu iş çok hızlı bir şekilde çok daha zorlaşacaktı.

"Evet." Dex diğer kadına bakarken sesi sertti. "O kadınların hepsi denizciydi, Aislinn. Bunu biliyorsun. Suzie sana denizci gibi mi *görünüyor*? Az kalsın onun ağzını burnunu kırıyordun. Savaşta sertleşmiş bir gaziye bunu yapabilir miydin?"

Aislinn ayaklarını sürüyerek bakışlarını arasında gezdirdi. "Hayır, sanırım değil," diye itiraf etti, yanaklarında sert bir kızarıklık vardı.

"Güzel. Şimdi siktir git gözümün önünden."

Çöpçü kadın sert emir karşısında kaçtı ama Dex Kenna'ya döndüğünde tavırları yumuşamıştı. Onu incelerken yüzünü endişe kapladı, yanağındaki ve dudaklarının kenarındaki kesiklere odaklandı.

"Gel hadi. Seni temizleyelim. Aislinn adına özür dilerdim ama sanırım bunu ona ben yaptıracağım. Herkesin önünde."

Kenna başını salladı, eli yumuşak bir şekilde onun kolundaydı. "Lütfen. Yapma bunu. Zaten benden hoşlanmıyor. Onu küçük düşürmek durumu daha da kötüleştirir... özellikle de kalacaksam," diye ekledi, kozunu oynayarak. "Buradaki herkesle iyi geçinmek istiyorum."

Gülümsedi, kızın koltuktan kalkmasına yardım edip onu revire doğru götürürken tavrı rahatlamıştı. "Gerçekten çok tatlısın. Biliyor musun? Kolonilerde hayatta kalmak istiyorsan biraz sertleşmen gerekecek."

Bu pisliğin gerçekten *hiçbir* fikri yoktu. Kenna eğlencesini gizleyerek ana salondan çıktıklarında yaralı ve şok olmuş kadını oynadı. Gerçeği bilselerdi onu çoktan idam etmiş olurlardı. Bir yerlerde derin olmayan bir mezarda olurdu. Normalde eline ne geçerse alır ve onu oracıkta pataklardı ama... ona ihtiyacı vardı.

Daha önce bir "yürüyüş" için tüm yerleşimi dolaşmıştı. Güvenlik artırılmıştı, bu yüzden Xaan'ın gemisine çıkıp mesaj göndermenin bir yolu yoktu. Tek seçeneği ana ofise girmek ve oradan filoya bir mesaj göndermekti.

Ama kilitliydi. Hepsi. kilitliydi. Zaman.

Bir süre orayı izlemiş, biri çıkarken içeri sızabileceğini düşünmüştü. Mantıksız bir varsayım değildi; bir koloninin ana ofisi her şeyin merkeziydi. Genellikle galaksiler arası bir uzay istasyonundan daha fazla yaya trafiğine sahipti. Hidropomplarla ilgili bir sorun mu var? Ofise gidin. Küçük Arnold'un bir mı vardı? Kendini ofise götür.

Doktoru çağırmak için ofise. Koloniye saldıran pislikler gibi gezegen çapında acil bir durum mu var? Ofise git. Her şeyin etrafında döndüğü merkezdi.

Ama kimse gelip gitmedi. Giriş izni varmış gibi görünen tek kişi Dex'in kendisiydi. Dex'in çıkarken kapıyı arkasından dikkatle kilitlemesini ve anahtar kartını arka cebine koymasını izlemişti.

O anahtarı almak zorundaydı. Ama adam ona arkasını dönmeye devam etti, bu yüzden elini onu uyarmadan kargo pantolonunun cebine sokamadı.

"O halde bize katılma konusunda bir karar verdin mi?" Dex sordu. Ana muayene yatağında oturan kadını odada dolaşırken bıraktı ve onun yanındaki arabaya geri getirmek için malzemeleri topladı.

Adam yüzündeki kesikleri temizlerken kıpırdamadan otururken bunun dikkate değer bir eksiklik olduğunu fark etti. Bir sivilin yapacağı gibi irkilmeyi bile hatırladı. Doktor yoktu. Burada sadece Dex'i ya da adamlarından birini görmüştü ve hiçbiri ona tıbbi bir tip gibi gelmemişti.

Elbette yanılıyor olabilirdi. Bir kitabı kapağına bakarak yargılamamak gerekir ama onun deneyimlerine göre insanları öldürme isteği ile Hipokrat Yemini pek uyuşmuyordu. Doktorlar da genellikle saldırı silahı taşımazdı.

Aklına Laarn ve diğer Latharian şifacılarının savaşçı derileriyle ve tepeden silahlı bir şekilde görevlerini yerine getirdikleri bir görüntü geldi ama bunu bastırdı. *İnsan* doktorlar genellikle silahlı dolaşmazlardı...

"Evet," diye başını salladı, gözlerini ondan kaçırarak. "Ben kalıyorum. Gidecek başka yerim yok ve neden buradan ayrılmak isteyeyim ki? Burası çok güzel."

"Bu harika bir haber. Bunu duyduğuma çok sevindim!" Gülümsemesi genişti, gerçek zevk gözlerinde . Eğer o böyle bir olmasaydı

başkalarının malını çalmak için yanıp tutuşan katil bir pislik, lanet *olası gezegenleri* gibi, aslında yakışıklı olabilirdi.

Onu temizlemeyi bitirdi ve bir parmağıyla çenesini yukarı kaldırdı. "İşte böyle, yeni gibi oldu."

"Teşekkür ederim," diye gülümsedi adam arabanın üzerindeki kanlı sargılarla ilgilenmek için yarım döndüğünde. Orada, tam önünde, arka cebinden anahtar kartı görüldü. Nefesini tutarak uzandı, bir anlık bir hareketle kartı kumaş hapsinden çıkardı.

Omzunun üzerinden ona gülümsemek için döndüğünde, kart güvenli bir şekilde koluna gizlenmişti. O kadar tatlı gülümsedi ki dişlerinin oracıkta çürümemesine şaşırdı.

"Gitmeye hazırsın canım. Bu öğleden sonra çalışma partilerinden birine katılacak mısın? Bazı hanımlar bugün değirmende çalışıyor. İstersen hasadın o kısmını öğrenebilirsin?"

Bu öneriye ve kendisini güvenli bir şekilde ana duvarların içinde tutmasına şaşırmamıştı. Koloniye katılmasıyla ilgili tüm güzel sözlerine rağmen, o bir mahkûmdu. Zavallı Suzie Renner bunu fark etmemişti ama Kenna Reynolds neler olup bittiğini çok iyi biliyordu.

"Kulağa ilginç geliyor," diye onayladı yataktan kayarken. Sonra durakladı, utangaç bir ifadeyle ona bakarken odadan çıkmak için tereddüt ediyormuş gibi yaptı. "Seni akşam yemeğinde göreceğim miyim?"

"Hayatta kaçırmazdım. Bana bir yer ayırır mısınız?" dedi ve el arabasındaki atıkları geri dönüşüm makinesine boşalttı.

"Yapacağım," diye cıvıladı ve ayrıldı.

" TARAFA. ŞİMDİ, PISLIK."

Xaan bu tahmin edilebilir hakaret karşısında iç çekti. Odanın arka tarafındaki kapının yanında iki adam duruyordu ve Billy ona hücrenin kapısına doğru adım atmasını işaret ederken silahlarını ona doğrultmuşlardı. Yaralı kolu

belli ki tedavi edilmiş, dikenlerin açtığı yaraları örten kalın sargılar daha küçük olanlarla değiştirilmişti. Revirdeyken görmediği bir et yenileme olmalıydı. İfadesi soğukkanlıydı, emredildiği gibi hücrenin önüne doğru ilerledi.

"Kollar dışarı. Sakın komik bir şey yapmaya kalkma yoksa bu ikisi kafana bir kurşun sıkar. Anladın mı?"

Hakaretler tahmin edilebilir olabilirdi ama en azından Billy açıldı ve Xaan söz konusu olduğunda işini şansa bırakmıyordu. Yazık, insanın yüzünü barlara tanıtmak hoşuna giderdi. Tekrar tekrar. Özellikle de Kenna'dan bu katil *draantiğin* ilk kolonistleri öldürdüğünü öğrendikten sonra.

Tek kelime etmeden kollarını kaldırdı ve Billy parmaklıkların uzanıp bileklerine ağır kelepçeler geçirerek onları birbirine kilitlerken kollarını sabit tuttu. Hücre kapısının kilidini açarken Billy'nin gülmesi için onları bir kez daha çekiştirdi.

"Bunun sana bir olmayacak, günüşiğim. Dayanıksız görünebilirler ama bunlar yüksek gerilimli Quadantium çelik alaşımı. Senin piç uzaylı arkadaşlarından biri bile bunu kıramaz."

Xaan hücreden çıkarken bir kaşını kaldırdı. Pek çok insan gibi Billy de yabancı düşmanıydı. Gelecekteki insan-Lataryan entegrasyonu için iyiye işaret değildi. Ama sonra, insan omzunu kabaca itip onu kapıya doğru iterken, bu grubun kendi halkının bir şey yapmak isteyeceği türden bir grup *olmadığını* düşündü. Evet, Lathar savaş odaklı bir toplum olabilirdi ama onurlarına düşkünlerdi. Dex ve grubu her türlü onur kuralından o kadar uzaktaydı ki bu gerçek dışı bir durumdu.

"Dışarı. Patron seni görmek istiyor." Onu kapıya doğru sürerlerken emir sertti.

Üçünün onu yerleşkenin ana meydanına doğru yürütmesi uzun sürmedi. Önünde küçük bir grup toplanmıştı.

Dex ve büyük bir ekrana benzeyen bir şey. Xaan bir an için bunun ne işe yaradığını merak etti ama sonra ekran titreyerek canlandı ve gemisinin görüntüsünü gösterdi. Daha doğrusu, gemisi insan tüccar gemisiymiş gibi davranıyordu.

durması için itilirken grubun içinde Kenna'yı fark etti ama bakışlarını ondan kaçırdı. İyi, hâlâ gizlenmeye devam ediyordu. Onlara avantaj sağlayacak bir yol bulacağına inancı tamdı. Onu farklı açılardan koruyan iki tüfekle şu anda sahip olmadığı bir şey. Billy'nin yanındaki iki serseri onun için iyi bir şekilde bir araya gelmiş olsaydı, silahlarından birine hamle yapar, diğerini vurmada önce birini etkisiz hale getirirdi. Ama mantıklı bir şekilde, birbirlerinden oldukça uzakta durmuşlardı, öyle ki birine doğru hamle yapar yapmaz, diğerinin beynine bir kurşun sıkmak için zamanı olacaktı. Ve Lathar'ın insanlığa göre pek çok avantajı olsa da, kurşun geçirmez kafatası kaplaması bunlardan biri değildi. Yere düşmeden ölmüş olurdu.

Tekrar Kenna'ya baktı. Ve bunun olmasına izin veremeyecek kadar çok şey yaşıyordu.

Xaan yanında durması için itilirken Dex sırtarak, "Misafirimiz geldi," dedi. "Umarım misafirperverliğimizi beğenirsiniz."

Omuz silkti. "Yatak biraz zor ve yemekler de arzulanan bir şey değil. Yerinizde olsam aşçınızı kovardım."

Dex güldü, tavrı üstün ve kendini beğenmiş, sanki üstünlüğün kendisinde olduğunu biliyormuş gibiydi. Xaan onun yerinde olsaydı, tutsağının neden bu kadar sakin ve telaşsız olduğunu merak ederdi. Ama Dex daha önce de Stephens gibi yaralı da olsa denizcilerle karşılaşmıştı ve belli ki Xaan'ı bu kıstasla ölçüyordu.

Güzel.

"Şimdi bunu düşünmek için bir şansınız oldu, size doğru şeyi yapma fırsatı sunmak istiyorum." Ekrandaki gemiye doğru el salladı. "Bize geminizin erişim kodlarını verin."

"Hayır."

Sözler açık ve netti, sessizliğe gömüldü. Kalabalık sahneyi izlerken mırıldandı. Yüzlerindeki heves, onlar hakkındaki izlenimini mühürledi. Hiçbiri masum değildi. Başlangıçta bu koloninin bir parçası olsalar bile artık değillerdi. Onlar Dex'in adamlarıydı ve onun suçlarına ortak olmuşlardı. Kenna'nın göz ucuyla uzaklaştığını fark etti ama fark ettiği gerçeğe dikkat çekmedi, onun yerine Dex'e odaklandı.

"Pardon?" diye homurdandı çöpçü lideri. Xaan'ın dudakları büküldü. "Yalvarmana gerek yok. Bu erkekçe değil."

Dex, Billy'ye başını salladı ve insan tüfeğinin dipçliğini Xaan'ın ensesine vurduğunda kafatasının arkasında bir acı patladı. O da karşılık olarak tek dizinin üzerine çöktü. İhtiyacı olduğu için değil - darbe o kadar da sert değildi - ama insan gibi görünmeye devam etmek için.

"Kodlar. Şimdi," diye hırladı Dex Xaan'ın yüzüne doğru. Bunu yapmak için çok fazla eğilmesine gerek yoktu, bu da Xaan'ın yüzünde eğlenceli bir gülümsemenin belirmesine neden oldu. "Yoksa geminizi yok ederiz."

Xaan onunla bakış bakışa karşılaştı. "Hayır, yapmayacaksın. Bu gezegenden çıkmak için benim gemime ihtiyacın var."

"Hayır, istemiyoruz," diye alay etti Dex. "Böylesine gerçek bir cenneti neden terk etmek isteyelim ki?"

Hayal gören biriyle tartışmanın bir anlamı yoktu, bu yüzden Xaan . Omuz silkti.

"Kodlar."

"Ya sağırsın ya da aptal. 'Hayır'ın hangi kısmını anlamadın?" Xaan şimdi iyice eğleniyordu. Kim

İnsanlara hakaret etmenin bu kadar eğlenceli olabileceğini biliyor muydunuz? "Küçük kelimeler de kullanmalı mıyım?"

Billy ona tekrar vurdu. Bu kez etkili olması için küçük bir homurtu ekledi ve *draantik* şeyi insanın kışına soktuğunu hayal etti. Yana doğru.

"Görünüşe göre buradaki casusumuz işlediği suçun kanıtlarını gizlemek istiyor!" Dex etraflarındaki kalabalığa doğru oynayarak bağırdı. Gözleri iğrenç bir şekilde parlıyordu. "Hadi onu bu fikirden vazgeçirelim, olur mu?"

Kemerinden telsizi kaptı. "Karl? Aç şunu."

Draanth. Ekrandaki görüntü değişince Xaan dönüp baktı. Bir çiftlik aracı, arkasına monte edilmiş bir gemi silahı dizisine benzeyen bir şeyle görüntüye girdi. Karl olduğu tahmin edilen bir erkek, ağır silahın arkasında duruyordu.

"Bunu yüzeyde ateşlemek istemeyebilirsiniz," diye söze başladı Xaan. "Bu bir yörünge silahına benziyor." Yani atmosferde ateşlenmek üzere tasarlanmamış bir şey. İnsan silahlarını bilmiyordu ama eşdeğer Lathar versiyonuyla Karl'ı ve aracını çok güzel bir havai fişek gösterisine dönüştürebilirdi.

Dex sıırttı.

"Geminiz için endişeleniyor musunuz? Bana kodları verin ve tüm bunları burada, hemen şimdi durduralım."

Xaan endişeyle ekrana bakarak, "Erkeğini kaybedeceğinden ve vicdanında bir ölüm daha yaşayacağından endişeleniyorsun," diye karşılık verdi ama Dex'in düşündüğü sebeplerden ötürü değil. Eğer erkek silahı *Jerri'tial*'ın kalkanına bu kadar yakın ateşlerse, enerji geri tepmesi vücudundaki her hücre arasındaki bağlantıları paramparça edebilirdi.

Dex telsizi tıkladı. "Yak onu Karl."

Xaan gözlerini kapattı. Bir saniyeden kısa bir süre sonra, bir patlama havayı yararak onu irkiltti. Gözlerini açtığı anda

ekran yok oldu. Yine de, toz havadan temizlenmeden önce ne göreceklerini biliyordu.

Karl ve aracının yerinde Dex'in aptallığının bir kanıtı olarak duran yanan bir ateş vardı. Ancak arkasındaki dokunulmamış gemi herkesin dikkatini çekti.

"Bu da ne..." Dex nefes aldı ve grubun geri kalanıyla birlikte büyük bir şok içinde ekrana baktı. "Böyle bir atış yapmış olmasına imkân yok."

Tam bu sırada *Jerri'tial*'ın kalkanı devre dışı kaldı. Birkaç kez yanıp söndü, şık savaş uçağı ile hantal tüccarın görüntüsü yan yana geldi ve sonra duyulabilir bir fısıltıyla tüccar yok oldu.

"Bu..." Dex gözlerini kırıştırdı, ağzı açık kaldı. "Bu bir uzaylı gemisi."

Parmağını Xaan'a saplamak için döndü. "Bir uzaylı gemisini nereden buldun? Söyle bana! Sana verdiler mi?"

"Hiçbir şey almama *izin vermiyorlardı*." Oyun bitmişti, bu yüzden Xaan tüm numaraları bıraktı. Gözlerini kapatarak, gözlerinin gerçek görünümünü gizleyen lensleri çıkardı ve doğrudan karşısındaki insana baktı. "Gemi her zaman benimdi."

"Sen de onlardan birisin!" Dex fısıldayarak geri çekildi. "Sen..."

"Ben Lathar'dan Xaandril." Xaan gülümsedi. "Ve bana inanmazsınız nasıl... insanların kullandığı deyim neydi? Ah evet. Sizin ne kadar *sikik* olduğunuza inanamazsınız."

Çöpçü liderinin kendini toparlaması birkaç dakika sürdü. Telsizi ağzına götürdü. "Jason. Emily. Nasıl yapacağın umurumda değil ama o lanet gemiyi havaya uçur."

Xaan, ilki gibi silahlı iki çiftlik kamyonu daha görüntüye girerken ekrandan kayıtsızca izledi. *Jerri'tial'a* ateş etmeye başladıklarında da yüz ifadesini değiştirmedi. Kalkanı düştüğü için, sağlam gövdesi bile sürekli ateşe karşı koyamadı.

Birkaç dakika içinde patladı, yangın ufukta yerleşkeden bile görülebiliyordu. Dex zaferle sırttı. "İşte bu kadar. Artık bizimle birlikte bu gezegende sıkışıp kaldın. Muhafızlar, götürün onu."

Xaan kıpırdamadı, Dex'le bakışları insanı rahatsız edecek kadar uzun süre kilitlenirken dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Yanlış anladın. Bu gezegende *benimle* birlikte sıkışıp kaldın. Bunun senin için nasıl sonuçlanacağını sanıyorsun, pislik?"

Hırıltı, Dex kemerinden bir tabanca çıkarıp şakağına dayamadan bir saniye önce onu uyardı.

"Gerçekten mi? Sanırım o lanet uzaylı beynini toprağın her tarafına sıçrattıktan sonra bu gayet iyi işleyecek."

Xaan, insanın gözlerinde kendi ölümünü okurken gözünü kırpmadı. İcini pişmanlık kapladı. Ölmekten korktuğu için değil - kendi ölümünden hiç korkmamıştı. İlk ailesi öldükten sonra yıllarını ölümün peşinden koşarak geçirmiş, ancak tanrılar bu kurtuluşu ona çok görmüştü. Ama şimdi? Sadece Kenna'yla bu kadar uzun süre beklediği için pişmanlık duyuyordu.

"Çek şu tetiği," dedi buz gibi bir sesle, "ve bu gezegende nefes alan her insanın ölüm fermanını imzalayacaksın."

"Evet, doğru," diye alay etti Dex. "Titanyum kafatasın falan var ve bir şekilde beynini uçurmamdan kurtulacaksın öyle mi?"

"Hayır." Xaan hareket etmedi, insanla göz temasını kesmedi. "Ben ölmüş olacağım. Ama oğlum ölmeyecek."

"Pffft, sanki ben senin küçük oğlundan korkuyorum."

Xaan kıkırdadı, sesi alçak ve tehlikeliydi. "Öyle olmalısın. Benim 'küçük oğlum' imparatorun gölgesidir... galaksideki en ölümcül suikastçıdır. Beni öldürürsen intikam almak isteyecektir. Ve bu, imparatorun olaya dahil olmasından önce olur. Hiçbiriniz hayatta kalamayacaksınız."

Dex'in gözlerinin kaydığını, korkunun gözlerinin arkasına sızdığını gördü.

Burada bile bu ismin bir anlamı vardı.

"Bir tane bile değil. Bu gezegenden kaçsanız bile, Rynn sizi bulacaktır."

Şakağındaki baskı hafifledi ve sonra meydanın arka tarafında bir kargaşa başlayınca kayboldu. Xaan ve Dex döndüklerinde koloni kadınlarından birinin sırtında bir silahla Kenna'yı kendilerine doğru yürüttüğünü gördüler. Küçük kadını ileri doğru itti, Kenna karşılık vermek için yarı dönmüştü. Namlunun tam gözlerinin arasına doğrultulmuş olması tekrar düşünmesini sağladı ve durdu.

"Bununla ne demek istiyorsun, Aislinn?" Dex sesinde öfkeyle sordu. Xaan ileriye doğru adım atarken bir an için unutuldu.

"Onu ofiste yakaladım, bir mesaj göndermeye çalışıyordu!" Aislinn gözlerini Kenna'dan ayırmadı, nefreti alev alev yanıyordu. "Onu tanıdığımı ." Cebinden küçük bir veri pedi çıkardı ve Dex'e uzattı.

"O Sentinel kadınlarından biri. Uzaylıların kaçırdıklarından. Onunla birlikte çalışıyor."

S o lanet bir aptaldı.

Kenna hayal kırıklığına uğradı ve doğruldu.

Aislinn'in duyurusu üzerine Dex'in yüzündeki ifade değişti. Diğer kadının gözünün üzerinde olduğunu bilmeliydi ama ofise girerken çok dikkatli olmasına rağmen Kenna onu hâlâ fark etmemişti. Ta ki kürek kemiklerinin arasına bir ağızlık girene kadar.

Lanet olası bulldog gözden uzak bir yerde pusuya yatmış, harekete geçmek için bekliyor olmalıydı. Kenna iç çekti. Böyle bir şeyi beklemesi gerekirdi. Aislinn geldiğinden beri ona karşı bir şeyler hissediyordu ve kadının onu yumruk yumruğa dövmesine izin vermek onu yatıştırmışa benzemiyordu. Belki de gerçeklerden şüpheleniyordu... Kenna'nın onu tek eli arkadan bağlı ve gözleri bağlıyken bile yenebileceğinden.

Bazı insanlar hediye edilen atın ağzına bakmaktan kendilerini alamıyorlar. Yapabilirler mi?

Dex'in ifadesi sertleşti.

"Kimsin sen?" diye sordu. Sonunda maskenin ardındaki gerçek adamı bir an için görebildi.

"Çavuş Kenna Reynolds." Yüz ifadesi hiç değişmedi ve Suzie Renner'miş gibi davranmayı bir kenara bıraktı. Xaan'a doğru başını salladı. "Bu Xaandril. Bu taraftaki bir insan-Lathar kurtarma ekibinin öncü gözcüsüyüz."

Dex kaşlarını çatı. "Kurtarma partisi mi? O aptal küçük mesaj yüzünden mi? Bana yalan söyleme. Burada kimsenin zavallı koloniler için endişelenmesine imkan yok."

Omuz silkti.

"Sen onların zavallı olduğunu düşünebilirsin ama komuta öyle düşünmüyor. Ve sadece senin imdat çağrın da değil," diye yalan söyledi, kendisini ve Xaan'ı hayatta tutacak bir anlatıya ihtiyacı vardı. "Bu sistemler son zamanlarda lanet bir Noel ağacı gibi ışık saçıyor. Her yerde uzaylı saldırıları var. Lathar onlar olmadığını söylüyor, biz de kontrol etmeye geldik."

"Tabii ki onlar!" Dex elini sallayarak bu fikri reddetti. "Yalancı piçler tüm kaynaklarımızın peşinde."

Tanrım, tam bir pislikti.

"Onları öldürmeliyiz. Onları tarlalara gömmeliyiz. Kimsenin haberi olmaz," diye ısrar etti Aislinn, silahını Kenna'nın kafasına doğrulturken gözleri parlıyordu.

Xaan küçük bir ses çıkardı, gözlerinden cinayet okunuyordu ve kendini insan kadına doğru fırlatacakmış gibi görünüyordu. Kenna başını hafifçe sallayarak onu hayır diye uyardı. Kadına saldıracak biri varsa o da kendisiydi. Onunla görülecek bir hesabı vardı.

"Faydası olmaz, tatlı yanak," dedi diğer kadına. "Lathar bir gezegeni son molekülüne kadar tarayabilir. Ne yaparsan yap bizi bulacaklar. Ve eğer ikimizden birine zarar verirsen Tanrı yardımcın olsun çünkü başka kimse veremez."

"BOK BOK BOK!" Dex ellerini saçlarında gezdirdi, yüz ifadesi gergin ve endişeliydi. Paniklemeye başladığı için onu suçlamadı. Olası bir birleşik uzaylıyla karşı karşıya kalsaydı o da paniğe kapılırdı.

sakladığı her şeyi ortaya çıkarabilecek ileri teknolojiye sahip insan gücü.

"Düşünmem gerek," diye açıkladı. "Onları gözümün önünden uzaklaştırın. Ben ne yapacağıma karar verene kadar onları kilitleyin."

Apar topar götürüldüler ve kurbağa yürüyüşüyle eski atölyedeki hapishaneye geri götürüldüler. Hücre kapısı arkalarından kapanır kapanmaz Kenna kendini Xaan'a attı, onun güçlü kollarının güvenliğini ve rahatlığını aradı.

"Aman Tanrım, burada senin için çok endişelendim," diye itiraf etti, yüzü onun geniş omzuna gömülmüştü. Gözlerini kapatarak, adamın onu sıkıca sarıp sarmaladığı anın tadını çıkardı, onun gücünü ve sunduğu rahatlığı özümsemişti. "Sana zarar verebileceklerini düşündüm. Seni öldürebileceklerini."

"Burada olmak benim için hiç kolay değildi, *Kelarris*," dedi, sesi göğsünün ortasındaki derin bir gümbürtüden biraz daha fazlaydı, "sen dışarıda, seni koruyamadığım bir yerdeyken."

Onun yüzüne bakmak için arkasına yaslandı. "Beni koruman gerektiğini mi hissediyorsun?"

Yüzü yarı yarıya gölgede kalmıştı ama yüzündeki ifadenin sert bir nefes almasına yetecek kadarını görebiliyordu.

"Hayır," diye mırıldandı, başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirmek için uzandı. "İhtiyaç değil. *İstiyorum*. Diğer şeylerin yanı sıra seni korumak istiyorum."

"Öyle mi?" Aralarındaki tansiyon yükselince bir kaşını kaldırdı. "Detaylandır."

Dudaklarında bir gülümsemenin hayaleti fısıldadı ve iri eli kalçalarının arkasında düzleşerek onu kendine doğru çekti. Adamın sikinin kalın çubuğu yumuşak karnına bastırırken nefesini tuttu.

"Ne demek istediğimi çok iyi ufaklık."

"Uh-huh." Dudaklarını onunkilere sürtmek için parmak uçlarında yükseldi. "Belki de bana söylemeni istiyorum," diye nefes aldı.

Bir hırıltıyı ısırarak geri püskürttü, ses onu tam amından vurdu. Vücudunu saran sıcaklık kontrolden çıkmakla tehdit ediyordu. "Sana göstermeme ne dersin?"

Sonra dudakları onunkilerin üzerine çöktü, dilini geçirmesi ve ağzının yumuşaklığına sahip çıkması için onları hızlı bir hareketle ayırdı.

Isı, yüksek hızdaki bir mekik gibi içine çarptı. Aylardır bastırılmış duygular kabardı ve taşı. İnledi ve kollarını adamın omuzlarına dolayarak vücudunu sürttü. Bunu istiyordu... hayır, buna *ihtiyacı vardı*. Ona ihtiyacı vardı. Onu ilk gördüğü andan beri, imparatorluk sarayının ortasında onu etkisiz hale getirdiği andan beri.

Öpücük hızla ısındı. Adamın dili kızınkine doğru kayarak ilerledi ve kız tekrar inledi. Adamın onun üzerinde olduğunu, onu doldurduğunu, iki kez içine girerken dilinin hareketiyle aynı anda ittiğini ve kaydırıldığını hayal ederken amı ağrıyor, sertçe sıkılıyordu.

Onu kendisinin yaptı.

"Tanrı aşkına. İkiniz sevişmeye başlayacaksanız, en azından biraz sessiz olabilir misiniz?" diye seslendi gölgelerden gelen hoşnutsuz bir ses. "Bazılarımız uyumaya çalışıyor."

Xaan kıkırdayarak başını kaldırdı. "Dikkatli ol. Kıskançlığın ortaya çıkıyor."

"Çok doğru," diye homurdandı Stephens, çift birbirinden ayrılırken doğrulup oturdu. Hiçbiri başka bir şey söyleyemeden hücrelerin karşısındaki kapı patlayarak açıldı ve duvara çarparak üç kişinin içeri girmesine neden oldu. Kenna'nın tanıdığı iki kişiydi bunlar: elinde hücrelere doğrultulmuş bir silah tutan Aislinn ve elindeki tıbbi çantayı beyaz parmak eklemleriyle kavrayan Sami.

Aislinn gibi silahlı ve yüzünde benzer bir nefret ifadesi olan diğer adamı tanımıyordu.

Aislinn Sami'yi Stephens'ın hücreğine doğru hafifçe iterek, "Ona iyi davran," dedi. "Patron en azından daha sonra ayakta durabilmelerini istiyor."

"Sonra mı?" Kenna dikkatini silahlı kadınla insan adamın hücreğine giren diğer kadın arasında bölüştürerek sordu. "Daha ne olacak?"

Aislinn sırtıttı, gözlerinde şeytani bir eğlence ve iğrenç bir beklenti vardı. "Siz lanet olası hainler yargılanıyorsunuz. Lanet olası casuslar olduğunuz için."

Kenna güldü. "Bunu yapamazsın. Gezegende bir yargıç bile yok. Hiçbir duruşma yasal olmayacak."

Kadın omuz silkti. "Bizim için yeterince yasal, sürtük. Senin gibilerin etrafta dolanıp *onlar* için bilgi toplamasına ihtiyacımız yok." Xaan'a doğru tükürdü. "Lanet olası uzaylı."

"*Sence ona insanlığın Lathar soyundan söylemeli miyiz?*" dedi Xaan nefret dolu insanın duyabileceği bir ses tonuyla.

Kenna başını salladı. "*Bu sadece onun aklını başından alır. Bunu anlayacak kadar zeki değil.*"

"Seni lanet orospu!" Aislinn ileri atıldı, tüfeğini kaldırırken gözleri öfkeyle doluydu.

" *AISLINN!*" Yanlarındaki adam sesindeki emirle bağırdı. "Patronun ne dediğini unutma. Söyledikleri hiçbir şeyi dinlemeyin. Onları şimdi öldürürsen *çok kızar*. Onlarla birlikte sıkı bir mezara mı girmek istiyorsun?"

Silahın namlusu o tarafa doğru savrulduğunda Kenna'nın kalp atışları hızlanmış ve kendini Xaan'ın önüne atmıştı. Omuzlarına doladığı iri elleriyle onu doğru çekerken gözlerinde küçük bir sitem ifadesi vardı.

Aislinn silahını indirirken homurdandı ve birkaç adım geri Sami'ye bakıp havladı, "Acele et. Bu iki hainin yanında kurdeşen döküyorum."

Kenna tırnaklarını inceleyerek, "Teknik olarak," diye söylendi. "Tek hain benim. Xaan zaten Lathar'dan. Kendi halkın için çalışıyorsan ve şuradaki Stephens bir Lathar gemisinden kaçmışsa hain olamazsın." En azından bot arkadaşına bakarak onun bir Lathar gemisinden kaçtığını varsaymıştı.

Aislinn bu küçük mantık külçesini işleyip kaynarken sırtışını gizledi. Ama o patlamadan önce Sami diğer hücredeki işini bitirdi. Bir bakış Stephens'ın çok daha sağlıklı görüldüğünü ve dik otururken cildinin daha pembe olduğunu doğruladı.

"Benden bu kadar," dedi sessizce, hücredeki Kenna'ya bakmadan. Onu suçlamıyordu. Omuzlarındaki gerginlik ve gözlerindeki gerilim Sami'nin korktuğunu gösteriyordu. Belki de hain fırçasının kendisine de uygulanacağından korkuyordu.

"Ne lanet bir arkadaş çıktın sen," diye tısladı Kenna, sesine zehir katarak. "Diğerleri gibi lanet bir yalancı."

Ağzı açık bir şekilde hücreye doğru ilerlerken Sami'nin gözlerinden fışkıran acı, Kenna'nın aralarındaki her türlü bağı reddetmesiyle yerini anlayış ve minnettarlığa bıraktı.

"Hadi," diye emretti Aislinn ama diğer kadını dürttüğünde sesi biraz daha nazikti. "Böyle pisliklere yardım edilmez. En iyisi onlardan uzak durmak."

Üçü birlikte dışarı çıkarken Sami omzunun üzerinden, "*Teşekkür ederim,*" diye mırıldandı. Kenna içini çekti ve kapı kapanırken duvara yaslandı.

Xaan, hücrelerini Stephens'inkinden ayıran parmaklıklara doğru ilerlemeden önce dudaklarını hızlı bir öpücükle onun şakağına değdirerek, "Yaptığın çok hoş bir şeydi," diye mırıldandı.

"Orada nasılsın?"

Binbaşı kendini ayağa kaldırdı ve dikkatlice gerindi.

"Yeaaaaaannngggghhhh." Sırtını kamburlaştırıp kollarını birkaç saniye boyunca başının üzerinde gererken, cevabı uzun bir sesin içinde kayboldu.

Xaan'a katıldı ve insan adamın esnemesini izledi. Bu duyguyu, dikkatli olma ihtiyacını biliyordu. Derin doku rekonstrüksiyonu ve iyileşmesinden sonra vücudun kafası biraz karışabilirdi, hala dikkatli olunmazsa yırtılıp parçalanacak bir hasar olduğuna ikna olmuştu. Yine de aynı zamanda vücut gerçekten iyileştiğini test etmek için esnemek *istiyordu*. Garip bir duyguydu, orası kesin.

Kollarını indirdi ve onlara küçük bir gülümseme verdi. "Çok daha iyi.

Hâlâ biraz ağrım var ama yanlışıklık geçti. Gitmeye hazırım."

Başını salladı. Daha iyi görünüyordu. İç yaralanmaları olduğundan şüpheleniyordu ama iyileşme onları onarmıştı. Yine de onu bir revire götürmeleri gerekiyordu. Sami kalifiye bir doktor değildi, bu yüzden yapacağı her şey zor bir iş olacaktı.

Ama... önce buradan ve bu lanet gezegenden çıkmaları gerekiyordu.

"Bir ara sömürgelerden nefret ettiğimi hatırlatır mısınız?"

Gerinmeyi bitiren Stephens robotun yanına gidip kontrol etti. Boynundaki çıkıntının altına uzanıp bir şeye bastı ve ardından ön yüze bakıp iç geçirdi.

"Hâlâ bir şey yok."

"Hmmm," diye gürlledi Xaan, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak. Kenna önce botu sonra da etrafındaki hücreyi incelerken onu izledi. Bunun bir işçi botu olduğunu anladı ama onlar hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Xaan hücrenin yan tarafına, parmaklıkların yanına doğru başıyla işaret etti. "Şuraya taşıyın. Elektrik hatlarına yakın. Elektrik hatlarını çekebilir.

onları."

"Nasıl?" Stephens makineyi hücre boyunca sürüklemeye başlarken homurdanarak sordu. Kenna kendini yeniden yaralayacağından endişe ederek ilerlemeye başladı ama Xaan bir eliyle kolunu tutarak onu durdurdu. Kenna bir şey söylemedi. Adam haklıydı. Eğer buradan çıkamazlarsa, içlerinden birinin yaralanıp yaralanmamasının pek bir önemi yoktu.

Yine de Stephens robotu hücrenin içinde sürüklerken alt dudağını dişledi. Daha önce bir tanesini hareket ettirmeyi hiç denememişti ama ağır olduklarına bahse girerdi. Kesinlikle ağır *görünüyordu*, toprak zeminde derin izler bırakıyordu. Sonunda Stephens onu diğer tarafa geçirip hücrenin parmaklıklarına yasladı.

Stephens botun kolunu hücrenin içinden geçirip doğrudan plastik duvara tutturulmuş kabloları dayarken Xaan'a "Gerçekten fişe takılı olmadan güç çekebileceğini düşünüyor musun?" diye sordu. Geri çekildi, hepsi robota bakarken kollarını kavuşturdu.

Hiçbir şey olmadı.

Xaan içini çekti. "Denemeye değermiş. Bu modellerin şarj kapsülleri . Avatarlardan çok daha az güce ihtiyaç duyuyorlar, bu yüzden güçleri azaldığında elektrik hatlarının yakınında kümelenip onlardan güç çekiyorlar. Ama bizim kablolarımız sizinkilerden farklı olmalı."

Arkasını dönmeye başlamıştı ki, aniden botun gözlerinde bir ışık parladı ve ayağa kalktı.

"K-K-K-k-k-k-k-k-" dedi, sesi kesildi ve sonra geriye doğru yığıldı. Bir kez daha cansız.

Hepsinin sıçramasına neden oldu ama sonra Xaan zafer çılgınlıkları attı. "" Yumruğunu havaya kaldırarak tısladı. "Sadece gücü azalmıştı.

Onu orada bırakın ve yakında tekrar çalışır hale getirelim."

İkisine de sırtıttı. "Bir kez güç verildiğinde, saniyeler içinde bu *draantik* parmaklıkları aşacak ve biz de gitmiş olacağız."

Kenna onun heyecanını paylaşmaktan kendini alamadı. Robotun çalışmasıyla, içinde bulundukları boktan durum düzelmişti. Gece olmadan buradan çıkmış olacaktı ve gezegenden bile, birileri onları aramaya gelene kadar vahşi doğada hayatta kalabilirlerdi.

zaman Tanrı Dex ve katil çetesine yardım etsin çünkü Lathar bunu yapmaz.

Robotun şarj olmaya başlamasının zaferini yaşayan Xaan iyimser hissediyordu. Ancak birkaç saat sonra kapı tekrar çarparak açıldığında bu umutlar yıkıldı. Rob ve diğer üç adam içeri girdi. Yüzlerine bir bakış zamanlarının dolduğunu gösteriyordu. Rob robota baktı ama robot hâlâ parmaklıklara yaslanmış, hareketsiz duruyordu. O bölgeden yardım gelmedi.

Draanth.

"Dışarı! Hemen!" Diğerlerinden biri önce Stephens'ın, sonra da kendi hücresinin kilidini açarken Rob emri tükürerek verdi. "Kendini kahraman gibi hissediyorsan diye söylüyorum," dedi Xaan'a, bir tabanca çekip doğrudan hücrenin arkasına yaslanarak oturdukları yerde kollarına yerleşmiş olan Kenna'ya doğrulturken. "İlk ölen o olacak."

Bu tehdit tüm yeni planları bir çırpıda yok etti. Eşine zarar verme potansiyeli olan hiçbir şey yapmazdı. *Yapamazdı.* Lathar bu şekilde yaratılmamıştı. Kendi hayatı pahasına bile olsa onu her şeyden koruyacaktı.

"Kalk, kalk, kalk!" diye bağırdı ayağa kalktıklarında ve sonra onları hücrelerden çıkarıp silah zoruyla binanın dışına götürdü. Yerleşkenin merkez meydanına doğru yürürlerken Xaan uzanarak Kenna'nın elini tuttu.

Kalabalığı görmeden önce onları duydu, öğleden sonraki eğlenceyi bekleyen kalabalığın heyecanlı seslerini. Çenesi düştü,

dişleri sıkıca kenetlenmişti. Bu insanların her biri birer pislikti. Halkı genellikle gaddar ve acımasızdı ama başkalarını cezalandırmaktan ve onlara zarar vermekten zevk almıyorlardı. Evet, sürgün ve idamı kullanıyorlardı ama bazı insanlar bundan zevk almıyorlardı. Ve sürgünün bile kalıcı olması gerekmezdi. D'Corr gibi onuru kırılmadığı sürece, bir savaşçı arenanın kumlarında onurunu her zaman geri kazanabilirdi.

Ama insanlar? Bu insanlar mı? Şerefsizliğin çok ötesindeydiler.

"Aha! Mahkûmlar," diye duyurdu Dex kalabalığın ortasındaki açıklıktan. masada oturuyordu, Aislinn bir yanında, Billy de diğer yanındaydı. "Onları öne getirin. Onları sanık sandalyesine oturtun."

"Rıhtım" toprağın üzerine spreyci boyayla çizilmiş bir kare gibi görünüyordu. O kadar tazeydi ki hâlâ ıslak boyanın kokusunu alabiliyordu ama baktıkça daha eski izlerin de olduğunu fark etti. Kare buraya birden fazla kez boyanmıştı. Görünüşüne bakılırsa birçok kez boyanmıştı.

Dex elini üçüne doğru sallayarak kalabalığa, "Bu mahkeme bugün bu hainlerin cezasını vermek için burada," diye seslendi.

"Hey!" Kenna sesinin öfkeyle çınladığını duyurdu. "Eğer burası bir mahkemeyse, bizim duruşmamıza ne oldu? Duruşma ve karar olmadan bizi mahkûm edemezsiniz. Mahkeme böyle işlemez."

Dex ona sert bir bakış attı. "Suçluluğunu kanıtlamak için mahkemeye ihtiyacımız yok. birlikte olduğun anda suçluydun..." Xaan'a doğru alaycı bir tavırla baktı. "O yüzden doğrudan cezaya geçiyoruz. İşlediğiniz suçların niteliği ve bu ciddiyetteki mahkûmları uzun süre tutacak imkânlarla sahip olmadığımız gerçeği göz önüne alındığında," önünde toplanan kalabalığa seslendi. "Tek uygun cezanın... ölüm cezası olduğunu öneriyorum."

"ÖLÜM!" diye kükredi kalabalık. "*Hainleri öldürün! Uzaylıyı öldürün!*"

Xaan'ın kanı dondu ama eğitimi devreye girdi. Kolunu hafifçe büktü ve botundan çıkardığı bıçağın rahatlatıcı baskısını hissetti. Eğer onu kullanabilecek kadar yaklaşabilirse... etraflarındaki muhafızlardan birinin silahını ele geçirebilirse, belki de Kenna ve Stephens'ın kaçmasına yetecek kadar onları oyalayabilirdi. Hayatını kaybedecekti, bunu biliyordu ama sevgili eşi hayatta kalabilirdi ve bu onun için yeterince iyiydi. Belki de ata tanrıları ona gülümseyecek ve başka bir hayatta buluşup burada yaşayamadıkları sonsuza dek mutlu yaşama kavuşacaklardı.

"Dex! Yardım edin! Sağlık görevlileri!"

Kapılardan gelen bir ses genel kaosu bozdu ve herkes kapılardan bir sedye taşıyan bir grubun geldiğini görmek için döndü. Gördükleri karşısında dehşet içinde soluk soluğa kalmışlardı ve Xaan buradan bile kan kokusunu alabiliyordu. Sedyedeki her kimse ölmüştü. Şu anda hâlâ nefes alıyor olabilirlerdi ama çoktan ölmüşlerdi. Hiç kimse bu kadar kan kaybedip hayatta kalamazdı. Bunu bilmesi gerekirdi. O da oradaydı. Şu anda hâlâ nefes alıyor olması için imparatorluktaki en iyi şifacıya ve bir *sürü* şansa ihtiyacı vardı.

"Darron?" Grup sedyeyi yaklaştıırken Dex bir anda ayağa kalktı. Çoğu kanlar içindeydi ve yüzleri perişandı. "Kahretsin, bu Tracey mi?"

"Evet, onu daha derin madenlerden birinde bulduk," dedi sedyenin önündeki adam. "Yüz solucanının aşağıdaki kayayı kesmesiyle bir tür kaza olmuş olmalı. Birinin bu kadar kötü olduğunu hiç görmemiştim ama..."

Sedye önlerine getirildi ve Xaan kadının yaralarını görünce dondu kaldı.

"*Draanth,*" diye nefes aldı, omurgasından aşağı buz akıyordu. Başını kaldırıp doğrudan Dex'e baktı.

"Bu bir kaza değil," dedi ve etraflarındaki herkes konuşmayı bırakıp ölümün tam yüzüne bakarak sessizliğe gömülürken sesi ani bir sessizliğe gömüldü. "Herkesi *hemen* o madenlerden çıkarmanız ve bizim de gezegenden ayrılmamız gerekiyor."

"Evet, doğru. Bunu sen söylerdin," diye hırladı Dex. "Sanki seni gibi. Bu sadece bir maden kazası. Hepsi bu."

"*Saçmalık,*" diye tısladı Xaan. "Gezegende bir *Krin* var ve beni dinlemezseniz hepimiz leceğiz."

"**A** *Krin?*" Kenna hücreye geri itilir itilmez arkasını döndü, yanlarındaki iki gardiyan ona bakıyordu endişeli. "Emin misin?"

"Mükemmel." Xaan'ın cevabı kısa ve .

Muhafız onu ileri doğru iterken, o da topuklarını sıktı. Lathar insan gibi görünse de çok daha iri ve çok daha yoğun kaslıydı. Eğer Xaan hareket ettirilmek istemiyorsa, sadece bir silahın arkasına saklandığında cesur olabilen ot gibi bir kabadayı onu yerinden kımıldatamazdı.

Döndü, bir kolunu yukarı kaldırdı ve adamın kolunu ve silahını yakaladı. Silahı adamın elinden alan iri Lathar hareketini tersine çevirdi ve kabzayı adamın yüzüne çarptı. Kemik kırıldı ve insan bir taş gibi yere düştü.

Xaan diğer muhafızla ilgilenmek için döndü ama Stephens sırttı, silah elindeydi ve diğer muhafız ayaklarının dibinde bir yığın halindeydi.

"Ne zaman harekete geçeceğini merak ediyordum." Hızlı ve etkili hareketlerle silahını kontrol etti. "Tam şarjör. Sen mi?"

Xaan yere baktı. Silah onun ellerinde gülünç derecede küçük görünüyordu. Kaşları çatıldı.

Kenna gülümsedi ve elinden alıp kontrol etti. "Dörtte üçten biraz fazla. Sorun yok." Stephens'in bakışını fark etti. "Silahları ve savaş yöntemleri bizimkilerden farklı. Bıçaklı silahlarla tek atış ve yakın dövüşü tercih ediyorlar."

"Ahh," diye başını salladı Stephens, robotu kontrol etmek için bir süreliğine hüccresine girerken. Kenna ona bunun bir anlamı olmadığını söyleyebilirdi. O şey bir kapı çivisi kadar ölüydü. "Mantıklı. Yine de biraz ilkel görünüyor. Oraya silahsız gitmekte iyi misin?" diye sordu Xaan'a.

Lathar sırtıttı ve bir saniye sonra elinde küçük, acımasızca kıvrılmış bir bıçak belirdi. "Silahsız olduğumu kim söyledi?"

Stephens şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve kısık bir ısıklık çaldı. "Nereye sakladın *lan bunu*? Bekle, gerçekten bilmek istemiyorum!"

"Bunun için Lathar'a dikkat etmelisin. Onlar sinsi piçlerdir. Her zaman silahlı olduklarını varsay. Çıplak olsalar bile." Kenna kapıya ulaşp dışarı bakarken kıkırdadı. Her yer temiz. "Burada iyiyiz."

"Gerçekten mi? *Sen* çıplak Lathar hakkında ne bilirsin ki?" Xaan ona doğru yaklaşırken seksi bir şekilde homurdandı. Gözlerindeki sahiplenici parıltı kalbinin neredeyse göğsünde durmasına neden oldu. Xaan onu kendine doğru çekip dudaklarına şimdiye kadar aldığı en hızlı, en yıkıcı öpücüğü kondururken karşı koymadı.

"Başka bir Lathar'ı *asla* çıplak düşünmeyeceksin," dedi ona başını kaldırdığında, sesi sertti. "Ya da bu konuda başka bir erkeği. Bir daha asla. Bunu yasaklıyorum."

"Sen nasıl istersen koca adam," diye söz verdi, ellerini adamın geniş göğsünün üzerinde gezdirerek. "*Seni* çıplak hayal edebilir miyim?"

Adamın eli kadının kalçalarının arkasına uzanarak onları kendi kalçalarına bastırdı. Adamın sikinin kalınlaşan çubuğunu kaçıramazdı.

Yumuşak karnına ya da insanlık dışı gözlerindeki sıcaklığa karşı.

"Hey, aşk kuşları. Bunu biraz ilerletmemizin sakıncası var mı?" Stephens'ın sesi eğleniyordu. "Ve lütfen biri bana *Krin*'in ne olduğunu söyleyebilir mi?"

Ayrıldıklarında ikisi de kıkırdadı.

"Onlar kurbanlarını yemeyi seven sekiz kollu apeks yırtıcılarıdır. Canlı canlı." Xaan'ın sesinde bir an önce beliren kaba tahrik edici tını kaybolmuş, yerini aşık ve profesyonel bir general tavrı almıştı. "Sanırım bu genç. Bu yüzden revirdeki cesetlerdeki yaraları tanıyamadım. Genç bir çocuk gibiydi... Dişleri olmadığında ama diş etlerinin altında ve bir şeye ihtiyaç duyduklarında..."

Kenna'ya baktı, doğru terimi ararken kaşlarının arasında bir kırılganlık vardı. İngilizce konuştuğunu düşünürsek iyi gidiyordu. Elbette, nöro-çevirmeni sayesinde Latharca konuşursa onu anlayabilirdi ama başka kimse anlayamazdı. Bu yüzden onun dilini konuşarak kanat çırpıyordu.

"Diş çıkarıyor mu?" diye sordu, onun ne demek istediğini anlamaya çalışarak. "Bana bu şeyin *diş çıkardığını mı* söylüyorsun?"

"Evet!" Başını salladı. "Avlanma tekniğini ve maksimum zevk için avını yutmanın en iyi yolunu geliştiriyor. Avlarını canlı canlı yemelerine gerek yok," diye ekledi Stephens'ın yararlanması için. "Ama adrenalin ve acının daha lezzetli olduğunu söylüyorlar."

"Bir vuruş için insanları yiyen pislik uzaylılar. Neden olmasın?" Stephens'ın yüzü sert ve kararlı çizgiler halindeydi. "Pekâlâ, bu piçin ölmesi gerekiyor. Lathar onları genellikle nasıl öldürür?"

"Ya tam bir savaş ekibini sahaya süreriz ya da yörüngeye çekilip gezegenin yüzeyini bombalarız. Burada iki seçenek de geçerli değil."

Xaan kapıdan dışarı baktı ve daha iyi silahlanmış olduğu için Kenna'ya kendisinden önce gelmesini işaret etti. Kenna ona sırtarak işaret etti.

Onda sevdiği şey de buydu. Büyümüş ve sahiplenici-koruyucu olabilirdi ama bir kez bile kızın kendi başının çaresine bakamayacağını düşünmemişti.

Çılgınlıkla başladı, gözden uzak kalmak için binaların arasından geçerek yerleşkenin yarısına kadar gelmişlerdi. Kenna bir elini kaldırdı, arkasındaki iki adam otomatik olarak durdu ve dinledi.

"İleride," dedi Xaan ve Stephens varillerin arkasındaki siperde ona katılırken. "Bizimle kapılar arasında."

"*Krin*." Xaan yukarı baktı. Öğleden sonraydı, güneş gökyüzünde alçalmıştı. "Normalde gececidirler ama bu genç. Işığa daha iyi tahammül edebilir. Eğer buradaysa, saklanacak bir yer bulmalı ve karanlığın çökmesini beklemeliyiz."

"Sola döngü mü?" diye sordu, adamın acımasız tavrı onu biraz endişelendirmişti. Histerik bir tip olmadığından, onu sıkıca kilitledi. "Ana binanın diğer tarafına gel. Koloni gemisinin parçalarından yapılmış. Daha savunulabilir."

Acı ve dehşet çılgınlıkları havayı doldururken başını salladı. "Beslenmek için durmuş gibi görünüyor. Hadi gidelim."

Ana binaya doğru koşarlarken yerleşke bulanıktı. Birkaç cesedin yanından geçtiler, ancak bu, parçalanmış kemik ve kan yığını için çok nazik bir kelimeydi.

"Öldü. Devam et," diye onayladı Xaan, üçüncüde durup hâlâ inlemeye devam edecekken elini omzuna koyarak onu ilerletti. Yemekhanedeki yaşlı kadındı bu. Maggie. "Seni durdurmak için yem atıyorlar. Böyle avlanıyorlar."

Başıyla onayladı. Bir saniye sonra köşeyi döndüler ve ana binanın kapısı görüldü. Çok eşli gruptan bir çift, ellerinde saldırı tüfekleriyle kapının önündeydi ve

Yüzlerinde acımasız bakışlar vardı. Kadın Kenna'yı görür görmez el salladı.

"KİÇİNİZİ BURAYA GETİRİN!"

Üçü ana meydanı koşarak geçtiler. Daha fazla ceset vardı ama Kenna bakmasına izin vermedi. Bu kâbusların . Gördüğü kısa bakışların bile yıllarca rüyalarına gireceğini biliyordu.

En son Xaan olmak üzere kapıdan hızla geçtiler ve çift kapıları arkalarından kapatıp metal bir çubukla mühürlediler. Adam pencerenin yanında durmuş, keskin bakışlarıyla etrafı izliyordu.

"Yardımanız için teşekkürler," dedi diğer kadına dönerken. "Kenna Reynolds." Kendini tanıtarak elini uzattı. "Xaan ve Stephens."

"Gracie Shardlow. Artık hepimiz gerçek isimlerimizi kullandığımıza göre sizinle tanıştığımıza memnun oldum." Kadın Kenna'nın elini sıkarken sıkıca gülümsedi. Bakışları Xaan'ın üzerinde yoğunlaştı.

"Bu şeyin ne olduğunu biliyor musun? Onunla nasıl savaşağız?" diye sordu.

"Yok." Xaan odayı taradı. "Bir yere saklanıp kendimize barikat kuruyoruz ve güneşin doğmasını bekliyoruz. Henüz genç ama şu anda tamamen besleniyor. Güneş doğduktan sonra ışığa tahammül edemeyecektir."

Gracie başıyla onayladı. "Buraya girer girmez adamlarım giriş ve çıkış noktalarını emniyete almaya başladılar. Yapabildiğimiz kadar güvenli hale getirdik."

"Zayıf noktalar mı?" Xaan keskin ve açık sözlü biriydi, sorusu daha çok havlayan bir talep gibiydi. Gracie alınmadı, sadece aynı şekilde cevap verdi.

"Yerli kapsüller. Elimizden geldiğince barikat kurduk ve koruduk. Tıbbi bölme konusunda şüpheliyim ama pencereler yüksek ve küçük. O şeyin içeri girmesinin zor olacağını düşünüyorum."

Xaan'ın dudakları sıkıştı. "Onu hafife alma. Hızlı, zeki ve beceriklidirler. Pencereleeri izleyen birini bulun."

"Hallediyorum." Gracie odanın diğer tarafındaki gruptan birinin dikkatini çekmek için ısıık çaldı. "Jay... tıbbi yardım için birini bul."

"Tamam. Bizi nerede istiyorsun?" Kenna, burada mantıklı biri olduğu için rahatlamış bir şekilde sordu. "Ve siz de kimsiniz? Dex'in adamları değilsiniz, değil mi?"

Gracie başını iki yana salladı. "Yok artık," diye sertçe tükürdü. "Koloni Komisyonu için çalışan gizli görevliler. Komutanlık bu bölgede çalışan leş yiyicilerden haberdar oldu ve bizi gönderdi. Biz de sizin gibi tüccar kılığında geldik ama Jay'in birkaç yıl önce gizli görevdeyken burada bir bağlantısı vardı. Bizi hiç sorgulamadılar bile. Siz geldiğinizde burayı havaya uçurmaya hazırđık."

"Bunun için üzgünüm." Kenna yüzünü buruşturdu. Gizli bir operasyon için ne kadar çok şey gerektiğini biliyordu. O ve Xaan muhtemelen yılların emeğini mahvetmişlerdi.

"Oh, endişelenme." Gracie onun omzuna vurdu ve bırakmadan önce hızla sıktı. "Adamın dışarıdaki o şeyle nasıl savaşacağını biliyorsa, burada olmanı olmamana tercih ederim. Bunu da atlatacağız."

Kapıya vurulan bir darbe hepsinin silahlarını kaldırarak dönmesine neden oldu. Dex'in yüzü pencerede belirdi. Bir gözü yoktu, yanağı kan içindeydi.

"Beni içeri alın!" diye feryat ederek kapıya vurdu. "Tanrım, burada. Beni içeri al!"

Kapıdaki adam onu kaldırmak için çubuğa uzandı ama Xaan bir kalp atışı kadar kısa bir sürede boşluğu geçti.

"Hayır!" Ellerini barın üzerine vurarak onu yerinde . "Bu Dex değil."

"BENİ İÇERİ ALIN!" Dex omzunun üzerinden bakarak bağırdı. Tekrar içeri bakarken yüzünde dehşet ve acı ifadesi vardı. "Geliyor. Lütfen, beni içeri almalısın!"

"Xaan?" Kenna emin olamayarak sordu. "Tam . Yaralı."

"Mesele de bu zaten," diye cevap verdi Lathar, sertleştirilmiş pleksiglasın diğer tarafındaki insana bakarak. "Bunlar *Krin*'in enayi yaraları. Eğer onu ele geçirdiyse, ölmüştür. Bu Dex değil."

Dex'in yüzü gevşedi. Duygudan tamamen yoksundu. Biraz önce onlara yalvarıp yakarıyor olmasaydı, Kenna gözleri açık bir cesede baktığını düşünebilirdi. Ağzını açtı ve çıkan ses Dex'in değil, iğrenç bir gıdıklamaydı.

"Ohhh temiz küçük Lathar. Kafatasını kırıp açmaktan ve beyin kaslarıyla ziyafet çekmekten büyük keyif alacağım. Belki de seni siiiing yaparım!"

"Bu da ne böyle?" Stephens'ın nefesi kesildi.

Dex pencerenin diğer tarafında yavaşça yükselirken Xaan, "Bu *Krin*," diye onayladı. Sadece boynunun bittiği yerde beden yoktu. Onun yerine uzun, yanardöner bir dokunaç vardı.

"*Tanrım, kafasını kullanıyor,*" diye arkalarından *bir ses* dehşet içinde soludu. Köşede biri kusuyordu, sesin arasına dehşet dolu iniltiler karışıyordu. Yüksek perdeden gelen ses bunun kadınlardan biri olduğunu söylüyordu. Muhtemelen.

"Öyle mi? Sen sadece dene, seni *pislik herif!*" Xaan seslendi. "Ve ben de senin *draanthing* dokunaçlarını koparıp dışkılama kanalına öyle bir sokacağım ki kendi *kernagstrito*'nu gıdıklayabileceksin!"

Stephens yan gözle Kenna'ya baktı, tek kaşı kalkıktı.

"Kollarını koparıp kıcına sokacak," diye tercüme etti.

Stephens memnun görünerek başını salladı. "Klasikler her zaman en iyisidir."

"Kafeste yakalanmış küçük atıştırma lıklar! Weeeee! Çok eğleniyorum!"

Sonra *Krin* gitmiş, Dex'in kafasını bir veda hareketi olarak pencereye fırlatmıştı. Etli bir gümbürtüyle çarptı ve arkasında kanlı bir iz bıraktı. Kenna onun bir futbol topu gibi yuvarlanıp gittiğini düşünmemeye çalıştı.

"Tanrım, uzaylılar. Hiç görgüleri yok," diye duyurdu Stephens. "En azından çöplerini de yanında götürebilirdi."

Gracie rapor vermek için Kenna'nın yanındaki koltuğa otururken, "Görünüşe göre yerleşkenin ofisini havaya uçurmuş," dedi. "Dave onu dom-pod'unun pencerelerinden birinden görebiliyor. Yaklaşık yarım saat önce oraya girdiğini ve tüm mobilyaları dışarı attığını söylüyor. Birkaç cesedi de içeri almış." Ürperdi. "Onlara ne yaptığı hakkında soru sormamak en iyisi."

Kenna başını iki yana salladı. O şeyin Dex'e ne yaptığını gördükten , *gerçekten* bilmek istemiyordu.

Karanlık çöktüğünden beri dört saattir ana binada mahsur kalmışlardı ve güneşin doğmasına daha beş saat vardı. Şimdiye kadar her şey çok iyiydi. *Krin* ana binanın etrafında dolaşüyor, kapalı olmayan birkaç pencereye vücut parçaları fırlatıyor ve küfür ediyordu. Hayatında ilk kez koloni binalarının kapalı, klostrofobik tasarımına minnettar olmuştu.

Tüm senaryolara uyan tek bir tasarımdı, yani hem sıcaklığı hem de soğukluğu dışarıda tutmak için kalın duvarlar ve ışığı içeri almak için küçük yarık pencereler anlamına geliyordu, ancak kötü havalarda parçalanacak kadar büyük değildi. Pleksiglas sertleştirilmişti, bir seviyeye dayanabiliyordu

dokuz dolu fırtınası ya da bir makineli tüfekten sürekli bir patlama. Bu da *Krin*'in birinin sağ ayağı ya da çene kemiğiyle bunlardan herhangi birini parçalamasının mümkün olmadığı anlamına geliyordu.

"Diğer tüm istasyonlar iyi mi?" Xaan, Gracie'nin başını sallamasını bekleyerek sordu.

Binaya ve ekli kapsüllere giriş ve çıkışlar altı yönden kapatılmıştı ve her tıkanıklık noktasında muhafızlar vardı. Xaan'ın emriyle, her muhafızın bir diğeriyle görüş hattı vardı, böylece hiç kimse her hareketini izleyen bir çift göz olmadan bırakılmadı. Var olan en küçük kemirgen olan bir *allatron* faresi, onların haberi olmadan buranın herhangi bir yerinde osuramazdı.

Ana odadaki orta masaları bir komuta merkezine dönüştürmüşlerdi. Geri kalanlar temizlenmişti, kolonistler mümkünse kamp yataklarında uyuyorlardı. Bazıları gözlerini tavana dikmiş öylece bakıyordu. Kenna onların çoğuna sempati duymuyordu. Dex'le birlikte sayısız ölümden sorumlu olmuşlardı, bu yüzden *Krin*'in üzerlerine inmesi karmanın oyununu gerçekten yükseltmiş gibi görünüyordu. Diğerleriyle birlikte kışkırlardan ısırmak yerine, karmanın onlara biraz uyarıda bulunmasını diliyordu.

Yine de etrafına baktığında kayıplarının boyutunu fark etti. Sami ve Eva, kurtarmaya kararlı olduğu genç kız, onların arasında değildi. İçini hüznün kapladı. Eğer burada değillerse, ölmüşlerdi. *Krin*'in onları saklandıkları yerde avlamamış olmasına imkân yoktu. Yine de söyleyebildiği kadarıyla, Dex'in esas adamlarından hiçbiri de burada değildi. İyi olmuş. Katil pislikler başlarına gelen her şeyi hak ediyorlardı. Anında kendini kötü hissetti. Ne yapmış olurlarsa olsunlar, kimse *Krin*'i hak etmiyordu.

"Dave ana ofisi vurduğunu söylüyor?" Stephens da onlara katıldı. "Telsiz de gitti o zaman. Ve her türlü kurtarma umudu da."

Kenna ona bir bakış atarak sesini alçaltması konusunda uyardı ve kamp yataklarında yatanlara bir göz attı. İnce bir çizgi vardı

Gerçekçi olmakla Debbie Downer olmak arasında gidip geliyordu ve Stephens on bir numarasını her yerde eziyordu.

"Pek sayılmaz," diye başını salladı Gracie. "Bu adamlar peşinize düşmeden önce ne kadar keşif yaptığınızdan emin değilim ama -"

"-junkyard." Kenna aynı anda Gracie'ye gülümseyerek sözlerini tamamladı. "Kesinlikle," diye başını salladı diğer kadın. "Bir zamanlar

Oradaki gemilerde, bir mesaj iletmek için bir araya getirebileceğimiz bir şeyler bulabiliriz. En azından patlatabileceğimiz birkaç kaçış kapsülü transponderi olabilir."

Kenna ve Stephens başlarıyla onayladılar. Xaan'ın yararlanması için açıkladı. "Tüm Terran gemileri ve iletişim röleleri, kaçış kapsülü transponder işaretlerini yakalamak ve tekrarlamak üzere önceden programlanmıştır. Eğer bir küme oluşturursak, bir yerlerde birilerinin ekranına düşecektir."

"Ve," diye ekledi Gracie, "orada gördüklerime bakılırsa, o gemilerden bazıları neredeyse tamamlanmış durumda, bir diğerini çalıştırmak ve yüzeyden çıkmak için birinden ödünç alabiliriz. Dave mühendis olarak hiç fena değil..." diye devam etti ve soru soran gözlerle onlara baktı.

Stephens başını hızla sallayarak, "Ben değil," dedi. "Bana bir tüfek verin, iyiyimdir ama alet çantası gerektiren herhangi bir şeyde işe yaramazım."

"Ben de yokum," diye cevap verdi Kenna. "Ama şuradaki yakışıklı adam... bir bilim subayıydın, değil mi Xaan?"

Homurdandı, devasa kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Yaralıları pansuman yapmak için tişörtünün kollarını yırtmış ve dövmeye benzeyen tüm izlerini sergilemiş haliyle bir bilim adamından olabildiğince uzak görünüyordu.

"Öyleydim. Zamanında bir sürü *trall*" jürilik yaptım. Bir yolunu bulacağım-"

Sözleri kapsüllerden birinin yönünden gelen bir ılıkla kesildi. Bu normal bir ılık değildi, Kenna'nın bu geceye kadar hayatında hiç duymadığı türden bir ılıktı. Bir daha duymadan bir ömür geçirebileceği türden.

"BREECH!" diye bağırdı biri ve hava silah sesleriyle doldu. Beği bir anda ayağa kalktı ve dom-pod'a doğru koğmaya bağladı.

"Tanrım, onu yakaladı!" diye bağırdı muhafız, ağlıyordu ve ona ulağtıklarında kapı aralığından kapsüle doğru çılgınca ateğ ediyordu. Kenna odaya bir bakış attı ve keşke atmasaydım dedi.

Krin sekiz dokunalı koluyla tüm ihtiőamıyla oradaydı. Nöbet tutan kadınlardan birini yakalamıştı, dokunaçları onu bir aőıėın kucaklamasının hastalıklı bir parodisiyle sarmıőtı. Onu yerden kaldırmıő, kollarını yana doğru açmıőtı. Giysileri ve karnının derisi yırtılmıő, dokunalardan dördü vücudunun içinde kaybolmuőtu. Onlar izlerken, iki tanesi uçlarındaki emicilerde et parçalarıyla yeniden ortaya ıktı. Kadın kendi kalbinin yüzünün yanından geçip *Krin*'in köpekbalığı dişli ağzında kayboluőunu izlerken ılık attı.

"ooooook lezzetli..." diye mırıldanarak serbest kalan bir dokunacıyla saçlarını okşadı. "Lezzetli küçük insan. İnsanları seviyorum. Onlardan daha çok yemek istiyorum. Snackziiiiiies!"

Xaan bir adım ne ıktı. Hiç vakit kaybetmeden tüfeğini kaldırdı ve kadının kafatasına iki kurşun sıktı. Kadının beyni arkasındaki duvarı süslerken *Krin* fkeyle ılık attı.

"Noooooo... doesn't taste as goooooood if theeeeeey're deaaaaaad!"

Xaan kapının düğmesine basınca feryatları aniden kesildi. Kapı çarparak kapandı ve beslenmesini görmelerini engelledi. "Mhrleyin bunu

Kapalı," diye onlara katılan iki koloniste emir verdi. "Ve ana bölüme geri çekilin. Barikat kurun ve o kapıyı koruyun."

Geri kalanlar komuta masalarına geri dönüp oturdular.

"Nasıl oluyor da hâlâ hayatta olabiliyor?" Kenna ne gördüğünü anlayamadan sordu. Xaan uzanıp onun ellerini avuçlarının içine aldı ve başparmağını yatıştırıcı bir hareketle parmak eklemlerinin arkasında gezdirdi.

"Bu şekilde besleniyor," diye açıkladı, yüz ifadesi ağzından çıkan kelimelerden hoşlanmamış gibi gergindi. "Dokunaçlarını avının dolaşım ve kardiyovasküler sistemlerine kancalamak için kullanır ve iç organlarını tüketirken kurbanını hayatta tutmak için onları değiştirir." Durakladı, yüz hatlarında tiksinti dolu bir ifade belirdi. "Etin tadının daha güzel olduğunu söylerler. Bu mu? Orada oyun oynuyordu. Bir yemeği ne kadar uzatabileceğini öğreniyor."

Kenna yutkundu. "Bu sadece... iğrenç."

Büyük Lathar başını salladı. "Öyle. Birden fazla vizeleri ve geçerli bir nedenleri olmadan kendi alanlarından çıkmaya cüret onları avlamamızın nedeni budur. Onları avlanırken bulursak, galaksideki her tür söz konusu kapsülü ortadan kaldırmak için bir araya gelir."

"Pod?" Stephens aniden sordu. "Ne... sanki bu şeylerden daha çok mu var?"

Xaan yavaşça başını salladı. "İşte bu yüzden bu gezegenden gitmeliyiz. Bu daha çok genç. Şu anda yalnız olabilir... ama bir *Krin*'in olduğu yerde, daha fazlası onu takip eder. Her zaman. Özellikle de yeni ve korumasız bir besin kaynağı bulduklarını düşünüyorlarsa."

"*Kahretsin*," dedi Kenna, Gracie ve Stephens hep ağızdan.

"Aynen öyle. Bu gece hayatta kalmalı ve bu Tanrı'nın unuttuğu gezegenden gitmeliyiz. Sonra gemilerle geri dönüp onu cehenneme göndermeliyiz."

T o sabah, güneş parlarken havada hafif bir esinti vardı. Xaan çimlerin üzerinde durdu ve gözlerini kapattı bir an için. Çimenlerin hafif hışırtısı ve yerli kuş yaşam formlarının cıvıltısıyla neredeyse evine döndüğüne, sabah *Diraanesh*'ini yapmaya hazırlandığına inanabilirdi. Her savaşçı gibi o da her uyku döngüsünden sonra mutlaka bu egzersizleri yapardı. Hareketler ve egzersizler kaslarını esnetiyor ve vücudunu kondisyona sokuyordu ama bunları ayak parmaklarının arasında çimen varken yapmak ruhuna iyi geliyordu.

Rüzgâr hafifçe yön değiştirdi ve keskin bir koku burun deliklerini doldurdu. Burnunu kırıştırdı ve gözlerini açtı. Evinde değildi. Tanrıların terk ettiği bir insan kolonisi gezegenindeydi ve bir şekilde insan uzayını bulmuş olan bir *Krin'in* kurbanları için yakılan toplu cenaze ateşine bakıyordu.

En azından geceyi atlatmışlardı, diye düşündü Kenna'nın küçük eli koluna uzanırken, yüzünde keder ve anlayış dolu bir ifade vardı. Gülümsedi ve parmaklarının tersiyle onun yanağını okşadı. Adamın, kalıntıları ateşte yanan insanlara acıdığını düşündü.

O yapmadı. Çoğu için değil. Onlar kendi türlerini avlayan katil yalancılardı ve yaşamayı hak etmiyorlardı. Tanrıça Tsaalina, Adaletin Leydisi, *Krin*'in onları bulmasına izin vererek onları yargılamıştı. Acıdığı tek kişiler, dün gece hemcinslerini korumaya yardım ederek cesaret gösterenlerdi; *Krin*'in evcil kapsülde yakaladığı kadın ve bir dokunacını kanaldan geçirmeyi başardığında etiketlediği erkek.

Bunu da kendisi temizlemiş, kanalizasyon ızgarasından çekildikten sonra cesetten geriye kalan küçük parçayı insanların görmesine izin vermemişti. Sadece bir paspas ve kovaya ihtiyacı vardı. Erkek, daha fazla ilerlemesini engellemek için kendini içeri kapatmıştı; bu, onur ve cesaretin bir fedakârlığıydı.

"İsimleri Tsaalina tarafından hatırlanacak," diye mırıldandı alçak sesle, alnını onunkine yaslayarak. Kızın geceyi sağ salim atlatmış olması içini rahatlatmıştı. Eğer *Krin* onu ele geçirmiş olsaydı... Ürperdi ve sonra bu fikre duyduğu buz gibi öfke omurgasından aşağı kaydı.

Eğer o şey Kenna'yı öldürmüş olsaydı, oraya gider, gerekirse eli boş döner ve o şeyi lime lime ederdi. soyundan efsanevi bir savaşçı olan Xaantar, yüzyıllar önce gezegen eşi bir *Krin* sürüsü tarafından katledildiğinde tam da bunu yapmıştı. Adamlarına onu çıplak ellerinden başka bir şey kullanmadan yüzeye bırakmalarını emretmişti.

Krinleri hiç acımadan katletmiş, her birini parçalamış ve parçalanmış bedenlerini eski evinin etrafındaki dikenlerin üzerine bırakmıştı. Burası hem eşi için bir tapınak hem de gezegene girmeye cüret eden tüm *Krinler* için bir uyarı oldu. Bu sahnenin heykelleri, Lathar intikamının neye benzediğine dair bir uyarı olarak *Krin* topraklarıyla sınırı olan tüm gezegenlere dikildi.

Bunu Kenna'sı için yapardı. Eğer o şey Kenna'nın saçının teline bile zarar verseydi, tüm bu lanet gezegeni bir savaşçının eşine dokunmaya cüret edenlerin başına neler geleceğine dair bir uyarıya çevirirdi.

O bundan daha fazlasıydı. *Onun* sevgilisiydi. Bir generalin *kelarrisiydi*. O imparatorun şampiyonuydu ve öfkesi ve intikamı Xaantar'inkini bile gölgede bırakırdı.

Kenna ona yaslandı, o da kolunu Kenna'ya doladı. Şimdilik yapacak bir şeyleri yoktu. Hayatta kalan mühendislerle birlikte hurdalıkta bulunan gemileri ve teknolojiyi gözden geçirmişti. Hiçbirinin ummaya cesaret edemeyeceği kadar iyi bir konumdaydılar. Bir gemi neredeyse tamamlanmıştı, sadece hurdalıktaki diğer gemilerden alınabilecek parçalarla küçük onarımlara ihtiyacı vardı. Onun orada olmasını gerektirmeyen basit işler. Diğer mühendisler Terran gemilerini ve sistemlerini ondan çok daha iyi tanıyorlardı.

Kenna'yı daha yakına çekti.

"Yorgun görünüyorsun, *Kelarris*," diye mırıldandı, dudaklarını onun şakağına değdirerek.

Gözlerini kırptırdı ve doğruldu. "Hayır, hayır. Ben iyiyim," onu rahatlattı.

Gülümsemesini gizledi. Anlamıyordu.

"Hayır... Bence dinlenmen gerek." Onu yüzüne doğru çekerken sesi alçaktı. Eğilerek dudaklarına doğru fısıldadı. "Sanırım seni yatağa götürmeliyim."

"*Oh!*" Küçük nefesi dudaklarının altında kayboldu ve onun için hemen açıldığında inledi. İçindeki yumuşak girintilere sahip çıkmak için dilini ağzına iterken, ısı ve ihtiyaç damarlarını doldurdu. Kız onu daha önce hiç olmadığı kadar tahrik etti ve vücudunun tam olarak tepki vermesini engellemek için sahip olduğu her şeyi aldı. tek nedeni, kampta azgın bir ereksiyonla yürüyemeyecek olmasıydı.

Geri çekilerek, yüz ifadesinde bunu istemediğine dair bir ipucu aramak için ona baktı. Hiçbir şey yoktu. Onun yerine başını hafifçe eğdi.

"Peki, ne bekliyorsun savaşçı? İddiaya devam et artık."

Adam sıırttı, yüzündeki ifadenin eğlenceyle hiçbir ilgisi yoktu ve onu kollarının arasına aldı. Kız ciyakladı ve sonra mutlu bir şekilde göğsüne yerleşirken ona gülümsedi. Adam yerleşkeye doğru geri döndü. Kız oraya mükemmel bir şekilde uyuyordu, sanki her zaman orada olması gerekiyormuş gibiydi. Kalbinin derinliklerinde öyle olduğunu biliyordu. O onun mükemmel eşiydi, onun için ve sadece onun için yaratılmış olan tek dişiydi.

Ve onu kendi kızı yapmanın zamanı gelmişti.

Xaan onu odalarına doğru taşıırken KENNA'NIN NEFES ALIŞVERİŞİ KISALDI, damarlarında sıcaklık kaynadı. Diğerleri yanlarından geçerken başlarını salladıklarında yanaklarında bir kızarıklık oluştu, hepsinin onun ve Xaan'ın ne yapmak üzere olduklarını bildiklerine ikna olmuştu. Terbiyesizlik, vuran botlar, her şey... Hayır, diye düzeltti kendini. Bu aralarındaki ilişkiyi ucuzlatırdı. O eşine sahip çıkan bir Latharian savaşçısıydı ve bu çok güzel bir şeydi.

Onun dönüş yolunda insanların gözleriyle karşılaşmadığı yerde, Xaan'ın böyle bir sorunu yoktu. Hepsine baktı, başını salladı ve iyi sabahlar diledi ama kucağında kızıyla yanlarından geçerken herhangi bir açıklama yapmadı.

"Sanırım buraya gelirken herkesin yanından geçtik," diye fısıldadı adam odanın kapısından içeri girip arkalarından kapıyı tekmeleyerek kapatırken.

"Umurumda değil," diye mırıldandı. "Sen benimsin. Hepsinin bunu bilmesini istiyorum. Böylece başka hiçbir erkek, senin benim olduğunu düşünerek hata yapmaz.

seni alabilir."

Konuşurken onu vücutunun ön kısmından aşağı kaydıldı, bakışları onunkilere kilitlendi. İnsanların onlar hakkında ne düşündüğü konusundaki endişeleri bir anda yok oldu.

O. Hissetti. Her şeyi.

Her sert kası ve ukuru. Geniş göğsünün genişliğı, parke taşlı karın kasları... sert aletin kalın ubuğı kadının yumuşak karnına aceleyle bastırıyordu. Adamın büyüklüğü karşısında küçük bir nefes aldı ve onu kaldıramayacağı endişesi içini doldurdu.

"Sen benimsin," diye tekrarladı, başını eğerek dudaklarına yapıştı.

Öpücük, sıcaklığı açısından bir süpernovaya rakip olabilirdi. Adamın ağızı kadınınkini kaplar kaplamaz, dilini sert bir hareketle kadının dudaklarını ayırdı. Kadın inledi ve anında onun için ayrıldı. Dili acil bir hamleyle içeri kaydđ ve onunkini arayıp bulmaya çalıştı. Aylarca süren hayal kırıklığı ve ihtiyaç, onu nefessiz bir şekilde öperken içinden patladı, dili erotik bir düelloda onunkine karşı kayıyordu.

Hırlayarak onu yatağın yanındaki duvara yasladı. Elleri kıyafetlerinin üzerinde sertçe geziniyor, atletini yukarı ve başının üzerine doğıru çekiyordu. Sutyeni içinde ona bakarken nefesi dişlerinin arasından tıslıyordu. Giysiler arasında en baştan çıkarıcı olanı değıldi, olabildiğince sadeydi ama adamın gözlerindeki karanlık ateş kadının dizlerinin bağıının özölmesine neden oldu.

"Bunun güzel olmasını istedim," diye itiraf etti, bir parmağını çenesinde gezdirmek için uzandığında sesi sertti. Parmağı boğazının yanından aşağıya, köprücük kemiğinin üzerinden göğüslerinin arasındaki vadiye doğıru inmeye devam etti. "Her şeyi planlamıştım. Gün batımında bir yemek, sonra sohbetle seni şaşırtacaktım, sonra da baştan ıkaracaktım. Sana zevk vermek için saatler harcayacak, altımda kıvranmanı sağılayacak ve sonunda seni sahiplenmeden önce seni benim yapmam için bana yalvaracaktım."

"Kulağı harika geliyor," diye gülümsedi ve sonra onu daha yakına çekmek için bir parmağını pantolonunun ön kısmına soktu. "Ama bu düşünceni bir süre

Eve gittiğimizde. Şu anda sadece seni istiyorum. Gün batımı ve konuşmalarımız olmasa da fark etmez..." Onun kemer tokasıyla uğraştı. "Şu anda sadece bir tür konuşmayla ilgileniyorum."

Başını kaldırıp onun bakışlarını yakaladı. "Birbirimize sahip olduğumuz sürece, başka hiçbir şeyin önemi yok."

Başını salladı, göğüslerinin arasından kayan parmağı sütyeninin kopçasıyla oynamaya devam etti. Bastırırken onun bakışlarını tuttu. Adam yavaşça aşağı bakıp onu içine çekerken dudaklarını ısırdı.

Vereceği tepkiye hazırlıklı değildi. Adamın göğsünün ortasından derin bir hırıltı yükseldi ve onu kollarının arasına aldı. Onu kaldırıp dönerek ikisini de yatağın yumuşak yüzeyine yuvarlarken dudakları onunkilerin üzerine düştü. Adam onu öperken kadının nefesi dudaklarının altında kayboldu, dudakları talepkâr ve aceleciydi.

Adamın göğüslerinin üzerindeki iri eli, onları şekillendirip okşaması, kadının inlemesine neden oldu ama bu, büyük bir elini nazikçe saçlarında dolaştırıp boğazını öpmek için başını geriye çektiği zamanki kadar değildi.

"Xaan," diye başardı. "Kameralar..."

"Ofis kalmadı, unuttun mu?" diye mırıldandı ve sonra dilini köprücük kemiği boyunca gezdirdi. Kızın gecikmiş itirazları, adamın nereye yöneldiğini fark ettiğinde bir ürperti altında kayboldu. Vücudu beklentiyle gerildi, adam göğsünden meme ucuna doğru bir öpücük çizgisi izlerken gözlerini kapattı. Ağzı sıcak ve ıslak bir şekilde üzerine kapandı ve kadın bu his karşısında nefesini tuttu.

Emdi ve zevk boncuklu tepeden aşağıya, doğrudan klitorisine doğru ok gibi yayıldı. İnledi, acıyı hafifletmek için kalçalarını birbirine bastırmaya çalıştı ama adam çoktan oradaydı. Serbest kalan eli vücudundan aşağı kayarak kemerini ve pantolonunun bağını kopardı. Onun insandan daha fazla olan gücüne karşı sadece birkaç saniye dayandılar.

Adam ağzını göğsünden kaldırıp kargo pantolonunu ve botlarını yırtarak onu sadece külotuyla bıraktığında çıkardığı yumuşak haz sesine engel olamadı. Adam ona bakarken yüzü gerildi, vücudunun her çizgisi gerildi.

"Güzel," diye mırıldandı, bir dizini bacaklarının arasına koyup ellerini kalçalarının yanlarından yukarı kaydırırken yatak alçaldı. Ona doğru eğilerek düz karnına bir öpücük kondurdu ve güçlü parmaklarını külotunun yan tarafına geçirdi. Külotu yavaşça kalçalarının üzerinden geçirip uyluklarından aşağıya doğru çekerken omurgasından bir ürperti geçti ve bunu yaparken yüzündeki ifadeyi izlemek için yukarı kalktı.

O kadar yoğundu ki, basit bir hareket onun odaklanmış bakışları tarafından o kadar erotik hale getirilmişti ki, kadın titredi. *Bunu* -onu- aylardır istiyordu, nasıl *bir şey* olacağının hayalini kurmuştu ama şimdi buradaydılar ve *hiçbir şey* hayal ettiği gibi değildi.

Çok daha iyiydi.

Ona bakmadan önce külotunu tamamen çıkardı, ateşli bakışları yavaşça ortaya çıkan vücudunun üzerinde dolaştı. Sonunda ona tekrar baktığında gözlerinde karanlık bir sıcaklık parladı, büyük bir el uyluğunun dışına yayılmak için uzandı, güçlü parmaklar biraz kavradı.

"Benim."

Hırıltısı alçak ve hırıltılıydı, sahiplenici ve sıcaktı.

Dudağını ısırdı ve başını salladı. "Ben hep senin oldum. İlk tanıştığımızda avluda o tabancayı benden aldığından beri."

"O zamandan beri seni istiyorum. Arkadaşını tehdit ettiği için bir erkeğin beynini uçuracak olan kadın," diye itiraf etti, bir erkeğin soyunduğunu hiç görmediği kadar hızlı bir şekilde kıyafetlerini yırtarak. Ama çaresizlikle değil, tam bir niyetle hareket ediyordu.

Adamın çıplak vücudunu görünce nefesini içine çekti. Kıyafetlerinin içini doldurma vaadini yerine getirmişti, *her* yeri sert ve ağır kaslıydı. Aleti uzun ve kalındı, uyarılmanın etkisiyle iyice kızarmıştı. Gördüğü manzara karşısında bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı, sıcak bir dalgada onu yıkayan mutlak ihtiyaç.

Sürünerek onun üzerine çıktı, bir elini yatağın üzerinde başının iki yanına koydu. "Sert ve koruyucuydun ve ben de bunu istedim. *Seni istedim.*"

Başını salladı, adamın ona yönelttiği sıcak bakışlar altında hiçbir şey söyleyemedi. Adam diziyle kalçalarını birbirinden daha da ayırırken elleri adamın üst kollarına yayıldı. Eğilerek dudaklarına yapıştı. Öpücük, ona verdiği diğerleri kadar sıcak ve şarjlıydı, cevabını ve teslimiyetini talep ediyordu ve memnuniyetle verdi.

Bir elini vücudunda gezdirirken çıkardığı inilti adamın ağzında kayboldu ama ikisi de bunu duydu ve sırtını ona yaslamak için eğildiğinde tenin ten üzerindeki hareketini hissetti. Onu kelimelerden ziyade hareketleriyle teşvik etti.

Tanrım, ne yaptığını biliyordu. Bu düşünce Kenna'nın aklından geçerken adam elini onun kalçalarının arasına soktu. Güçlü parmakları am dudaklarının arasından geçti, orada bulduğu sıcak ıslaklık göğsünde bir homurtu yarattı. Sonra klitorisine odaklandı ve kadın ona yapışmak zorunda kaldı.

Bu tereddütlü bir dokunuş değildi, keşif amaçlı da değildi. Minik çıkıntıyı buldu ve tek bir niyetle ona odaklandı, parmağının geniş pedi sürtünürken ve okşarken üzerinde kayıyor ve kayıyordu. Her nasılsa ona nasıl ve nerede dokunacağını tam olarak biliyordu ve onun kaynayan uyarılmasını saniyeler içinde tam gelişmiş bir cehenneme dönüştürdü. Nefes nefese kalmış ve kalçalarının hafifçe sallanmasını engelleyemeyerek ona karşı kıvranmıştı.

Sonra bir parmağını onun içine soktu, kalın kaygan, sıkı bir sürüşle içine girerek içindeki sinir uçlarını okşadı.

Adam başparmağını klitorisine bastırduğunda da haykırdı ve yüzünü adamın boğazının güçlü sütununa bastırmak için dudaklarını onunkinden ayırdı.

"İşte bu," diye mırıldandı, kadın kollarında titrerken, doruğa ulaşmanın eşiğindeydi. "Benim için gel, güzelim. *Şimdi.*"

Muhteşem derin sesindeki emir onun için bunu yaptı. Parmağını içinde pompalarken, başparmağıyla tekrar klitorisine bastırduğunda, boynunun yan tarafına doğru yumuşak bir şekilde haykırdı ve paramparça oldu.

Zevk, durdurulamaz bir dalga halinde içinden geçti, sıcak, ıslak bir uyarı kabarması ve ardından karnında ve uyluklarının arasında bir yıldız patlaması gibi hissettiren şey. Klitorisi vahşice ağrıyordu, amı parmaklarını içine doğru sıkıştırırken, bir tane daha ekledi, elini sürerken onu onlarla becerdi. Adam onun zevkini , vücudu oynarken nefes nefese kaldı. Sonunda aşağı indi, artçı şoklar vücudunda dolaşırken ona yaslandı. Adam elini ondan çekti, parmaklarını ve göğsünün derinliklerinde gürlüyordu.

"Tanrım, tadın çok güzel. Yakında onu da alacağım," söz verdi onun üzerinde hareket ederken, kendini yeniden ayarlamak için aralarına uzanırken. Gözlerini açtığı anda, adamın kendisini vücudunun girişine yerleştirirken onu izlediğini gördü. İçini bir gerginlik ürpertisi kapladı. Adam o kadar büyüktü ki.

Dudaklarına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Nazik olacağım. Söz veriyorum."

Dudaklarındaki kendi tadı karşısında inledi ve başını salladı. "Nazikliğin canı cehenneme," diyerek onun kalçalarını kavradı. "Kırılmayacağım. Sadece... lütfen Xaan, sana ihtiyacım var. *Şimdi!*"

Hırıltısı kadının tahrik olmasını sağladı ve kalçalarını doğru sallayarak itmeye başladı. Adam kadının içine girdiğinde ikisinin de nefesi kesildi.

Kedisinin hassas girişi, sikinin kalın ve geniş başının etrafında iyice gerilmişti.

"Aman Tanrım," diye inledi. "Çok sıkısın."

"Sadece devam ," diye soludu, onu teşvik etmek için bacaklarını onun zayıf kalçalarına doladı. Her şeyden çok kabzasına kadar içine gömülmesini istiyordu. Onun kendisini doldurduğunu hissetmeye ihtiyacı vardı. "Lütfen Xaan, sana ihtiyacım var..."

"Buradayım," diye fısıldadı, boynunu öperken sesi hışırtilıydı. Kalçaları tekrar sallandı ve her itişinde birkaç santim daha içeri kaydı. Kadın inledi ve her seferinde dudağını ısırđı, gerildiğini ve yandığını hissetti.

Ve çok *iyi* hissettirdi.

Sonra tamamen içine girdi, taşakları kıkına bastırdı ve kadın kıkırdadı.

Ona bakmak için başını kaldırdı.

"Eğlenceli bir şey mi var, dişi?" diye alaycı bir tavır takındı, ama kız onun dudaklarının kenarlarında flört eden gülümsemeyi gördü.

"Çok taşaklısın," demekten kendini alamadı ve kıkırdamasını engellemek için dudağını ısırđı. "Uzaylıların taşakları var."

"Evet, öyle." Dudaklarını sert, hızlı bir zafer öpücüğüyle kaptı. "Ve bunu söylemen beni memnun ediyor."

"Ha? Neden?" Mantığını anlayamadı ama adam yavaşça hareket etmeye başladığında düşünme yetisi tehlikeye girdi, sanki acı çekip çekmediğini görmek istercesine onu dikkatle izliyordu. Acı çekmiyordu. Hayatında hiç doldurulmadığı kadar doldurulmuş olsa bile, bu iyi hissettiriyordu. O kadar büyüktü ve o kadar sıkı oturuyordu ki, *her şeyi* hissediyordu.

Sırıttı ve biraz hızlandı. "Bu, bizim yapıp yapmayacağımızı düşünmediğin anlamına geliyor, bu da başka bir Latharian erkeğiyle seks yapmayı düşünmediğin anlamına geliyor. Bu iyi bir şey çünkü sen benimsin. Başka bir erkeği sana yakın olduğu için öldürürüm."

Erkeğin küstahlığı gülümsedi. "Öyle mi? Belki de insan erkekleri düşündüğüm için uzaylı taşakları hakkında hiç düşünmedim. Bunu hiç düşündün mü yakışıklı?"

Tepkisi hızlı ve acımasız oldu. Bir hırıltıyla kızın bileklerini yakaladı ve başının üzerine kaldırdı.

"İnsan erkekleri hakkında da düşünmeyeceksin," diye emretti ve geri çekilerek tek bir sert hamlede içine girebildi. Bu hisle inledi, neredeyse sadece bu tek vuruşla tekrar boşalmaya hazırdı. Lanet olsun, ona ne yapmıştı?

"Sadece beni düşüneceksin," diye devam etti, hamleleri yatağı öylesine sallıyordu ki defalarca duvara çarptı. "Lathar erkeklerinin daha iyi olduğunu kanıtlayacağım. Herhangi bir insan erkekten daha iyi olduğumu. Hepsini aklımdan çıkaracağım ve hayatının geri kalanında zevk içinde adımı haykıracaksın."

"Tanrım, *evet!*" diye inledi, adam onu daha sert sikerken onunla birlikte hareket ediyordu. Lathar'lar romantizmden pek hoşlanmıyor ve daha çok istediklerini elde etmekle ilgileniyor olabilirlerdi ama bir kadını nasıl becereceklerini çok iyi biliyorlardı.

Çok uzun sürmedi, güçlü vücudu her ikisine de zevk vermek için tek bir görevle onun üzerinde hareket ediyordu. Kadın inledi ve onun altında kıvrandı ve sonra tekrar içinden coşku patlarken sertleşti. Sert ve hızlı bir şekilde boşalırken onun adını haykırdı. Birkaç dakika sonra adam sertleşip boşaldığında zafer çığlıkları atarak onu takip etti, kalın siki sarsılıyor ve beyaz-sıcak tohumuyla kadının iç duvarlarını yıkarken nabız gibi atıyordu.

Karşılıklı yükselişlerinden inerken nefes nefese kaldı, parmakları adamın ensesinde nazikçe duruyordu. Hâlâ onun serbest bırakılmasının sıcaklığını hissedebiliyordu ve bir an için Lathar'la uyumlu dişilerden biri olup olamayacağını merak etti. Sarı saçları ve koyu renk gözleriyle etrafta koşturan minik bir Xaan'ın görüntüsü onu

Özlemle yanıp tutuşuyordu. O da bunu istiyordu. Her şeyi, iki nokta dört çocuğu ve her şeyi. Onunla birlikte.

Başını çevirdi ve ayak parmaklarının kıvrıldığı yere kadar hissettiği uzun, şehvetli bir öpücükle dudaklarına yapıştı.

"Sen benimsin Kenna Reynolds," diye fısıldamak için dudaklarına yapıştı. "Ve günün geri kalanını ve hayatlarımızı bunu kanıtlamak için harcayacağım."

Gülümsedi ve kollarını onun omuzlarına doladı. "Güzel. Atla bakalım asker." Ama adam geri çekilip tekrar hareket etmeye başladığında nefesi kesildi ve gözleri büyüdü. "Hayatta olmaz. Şimdiden olmaz."

Sırıttı. "İnsan değiliz, unuttun mu? Biz Latharların dayanma gücü çok daha fazladır."

Ve günün geri kalanını da bunu kanıtlayarak geçirdi.

He çiftleşti. Sonunda ve gerçekten.

Xaan evin önünde dururken kendi kendine gülümsedi. diğerk kurtulanlarla birlikte gemiye bindi ve odanın sessiz olduğunu geç de olsa fark etti. Hepsi ona bakıyordu.

"Bize geri mi döndün?" Dave bilmiş bir gülümsemeyle sordu.

Xaan'ı bu sabah Kenna'yı odalarına taşırken görmüştü, bu yüzden günlerini nasıl geçirdiklerine dair iyi bir fikri olmalıydı. Xaan etrafındaki gruptan gelen gülümsemeleri görmezden gelerek başını salladı. En azından hiçbiri bir Lathar savaşcısının kadınlarından birine sahip olmasıyla ilgili bir sorun yaşıyor gibi görünmüyordu. Aksine, onlar adına memnun görünüyorlardı.

"Elimizde ne var?" diye sordu başını sallayarak ve önlerindeki gemiye baktı.

Kısa ve bodurdu, gövdesi bombeliydi ama farklı renkte garip bölgeler vardı, aslında hepsi farklı renkteydi ve hiçbiri birbiriyle eşleşmiyordu. Kokpit ekranı merkezin dışında ve eğik duruyordu ve iniş payandalarından biri diğerkleriyle eşleşmiyordu, bu da onu yana doğru yatırıyordu.

Kaşlarını çattı ve çenesini ovuşturdu. İnsan gemileri konusunda uzman olmadığı için ne diyeceğini bilemiyordu. En az beş farklı geminin piç aşk çocuğuna benziyordu ve

Draanth kadar çirkindi. Ama o ne biliyordu ki? Etrafındaki bir grup insana göre bu, son teknoloji ürünü bir tasarım ya da güzel sanatlar olabilirdi.

"Frank'le tanışın," diye duyurdu Dave, sesi sanki ilk çocuğunu tanıtıyormuş gibi gururluydu.

"Frank?" Xaan insan gemilerinin sınıfları hakkında bildiği her şeyi hafızasında ararken kaşları havaya kalktı. "Sınıf tanımı?"

İnsanların hepsi kıkırdadı, Kenna bile.

"Hayır." Gracie sırttı. "Sınıf yok. Bu bir frankenship... bir sürü başkalarından oluşuyor ve günah gibi çirkin. Dolayısıyla... Frank."

"Tamam... nasıl istersen." İnsanlar.

Onları asla anlayamazdı.

"Sadece sabah yapılacak birkaç ince ayar. O zaman yola çıkmaya hazır olacak," dedi Dave, dışarıdaki gökyüzüne gergin bir bakış atarak. Öğleden sonra geç saatlerde akşama doğru ilerliyordu ve hepsi de mesaide olduklarının farkındaydı.

"Ve hepimiz oraya girecek miyiz?" Stephens, Frank'e bakarak öğrenmek istedi.

Doğru bir noktaydı. Frank sadece küçük bir asker gemisi büyüklüğündeydi.

Dave yorgun bir ifadeyle gülümsedi: "Biraz sıkışık olacak ama hepimizi alacak," dedi. Gülümsemesinin altında hepsinin paylaştığı bir farkındalık gizliydi. *Krin*'in peşlerinde olduğu bir gecenin daha ardından, sabah Frank'e binmek ve kaçmak için yola çıkan grup önemli ölçüde küçülmüş olabilirdi.

Bu ayıltıcı düşünceyle birlikte ana binaya geri döndüler. Bu gece nöbet tutacak olanlar uyurken başka bir ekip günün büyük bölümünü savunmayı güçlendirmekle geçirmişti. Xaan, Kenna ve Stephens buraya gelmeden önce onları gözden geçirmişlerdi.

Frank. Umarım bir gece daha dayanırlar ve sonra kaçabilirlerdi.

Hangarın önünden henüz on adım atmışlardı ki, cızırtılı bir ses etraflarını sardı.

"Şu güzel atıştırmalıklara bakın. Çok lezzetli! Beni bekliyor!"

"TEMAS!" Stephens kükredi, gruptaki tüm silahlı kişiler etraflarında dönerek silahlarını kaldırdılar ve diğerlerinin etrafında koruyucu bir çember oluşturdular.

"Nerede o?" Kenna bir taraftan seslendi. "Gözü açık olan var mı?"

Xaan çevrelerini taradı, insan saldırı tüfeği ellerinde küçük ve önemsiz hissediyordu. *Draanth* şu anda bir KT-seventeen serisi için neler vermezdi. Büyük omuz topu *Trall*'a bir şeyler verebilirdi. Kesinlikle birkaç uzvunu koparmıştı. "Saat iki yönünde," diye bağırdı, bir hareket gördü ve aynı anda. Dokunaçlar gölgelerin içinde kaybolurken bir sıçrama ve kıkırdama oldu. *Draanth*. Onun genç olduğunu hesaba katmalıydı. Bir yetişkini felç edecek gün ışığı sırasında çok daha erken aktif olabilirdi.

"Hangara geri dönün! Kapıları emniyete alın! *GOGOGOGO!*" diye bağırdı geriye doğru yürürken. Muhafızların geri kalanı da onu takip ederek, grup hangarın şüpheli güvenliğine doğru kaçarken bir arka koruma oluşturdu.

Xaan binanın önündeki devasa çift kapıya doğru zıpladı, bu mesafe boyunun iki katıydı. Elleri alt kenarı yakaladı.

"Kenna! Motor!"

Ne demek istediğini hemen anladı ve tüfeğini kaldırdı. Keskin silah sesini küçük bir patlama izledi ve ardından

Xaan'ın ağırlığı kapıları arkaik motorun daha hızlı şekilde aşağı indirdi.

Botları yere çarptı ve kapıyı çarparak kapattı. *Krin* çığlık atarak kapının diğer tarafına çarptı. Dokunaçlar altından yılan gibi kıvrıldı.

"Siktir git, göt herif."

"Benim gözetimimde
olmaz!"

Kenna, Gracie ve Stephens ileri atıldı ve hepsi de dokunaçlara hedef gözeterek ateş etti. *Krin* bu kez acı içinde çığlık atarak uzantılarını geri çekti. Xaan kapıyı sonuna kadar itti ve kilitleme çubuğunu halkadan geçirdi.

"Bu onu uzun süre tutmayacak," yüksek sesle uyardı.

Hangarın savunulabilir olmadığı düşüncesini seslendirmesine gerek yoktu. Grubun dehşete düşmüş bakışlarından *Krin*'in hızla üzerlerine geldiğini anladılar. Hangarı buna karşı savunamazlardı.

"Frank'e!" Dave bir alet kutusu kaparak bağırdı.

Xaan ve tüfekli diğerleri koruyucu bir halka oluştururken, diğerleri de gemiye tırmanmış, Dave ve diğer mühendisler de onları takip etmişti. Yapılması gerekenleri yeterince hızlı yapabilirlerse, yüzeyden canlı çıkmayı başarabilirlerdi.

"*GEMİYE BİNİN!*" diye bağırdı Kenna, *Krin* ön kapıyı bir metal gıcirtısıyla yerinden sökerken. Tam boyuna yükselirken bir savaş çığlığı attı, sekiz kolu da havada sallanıyordu.

Stephens ve Gracie onun yanında dururken Kenna da onun bir yanında durarak, "*İşte bu çok çirkin,*" diye nefes aldı.

"Siz ne ediyorsunuz?" diye hırladı ve kendilerine doğru gelen *Krin*'in dokunaçlarına stratejik bir şekilde ateş etti. "Bin şu lanet gemiye ve git!"

"Şimdi de f-bombası mı atıyorsun uzaylı? Seni etkiliyoruz," diye kıkırdadı Stephens ve *Krin'in* dizlerine ateş etti. Kurşunlar sol eklemine saplandı ve yaratık onlara hırlayarak yere düştü. Dokunaçlarından birini uzatıp bir kaynak makinesini kaptı ve kafalarına fırlattı. Makine arkalarındaki duvara gömülürken tam zamanında eğildiler.

"Bana hiçbir şey süremezsın, seni hasta *draanth*," diye karşılık verdi Xaan, belli ki galaksinin her yerinde aynı olan savaşçıların tanıdık patırtılarında teselli buluyordu. "Sadece o yapabilir."

"O kedinin anası," Kenna'nın sesi diğer dizini hedef alırken acımasızdı. Eklem patladı ve *Krin'i* yere düşürdü. Ama gelmeye devam etti, çok dişli ağzı açlıkla tıkırdarken boncuk gözleri onlara odaklanmıştı. "Ve ben hiçbir yere gitmiyorum. Bu hasta mürekkep balığı *yere serilecek!*"

"*GEMİ! ŞİMDİ!*" diye emretti ve kadın onu tersledi.

"Hiç şansın yok, yakışıklı. Ya ikimiz olacağız ya da hiç olmayacağız. O yüzden şu pisliği harcayalım."

Dördü birlikte *Krin'e* doğru ilerledi ve etrafını sarmak için ayrıldı.

"Boynun dibindeki beyin gangliyonunu hedef alın. Zırhının sertleşmesi için henüz çok genç," diye emretti Xaan, kurşunları onu yavaş yavaş parçalara ayırırken. Hırladı ve onlara doğru hamle yaptı, boynunun arkasına dolanmış dokunaçlarından birini savunmasız ganglionu korumak için kullandı. Ama onu parçalıyorlardı. Gençliğinde ve deneyimsizliğinde, yenemeyeceği bir düşmanla karşılaşmıştı.

Umut ve zafer Xaan'ın içini doldurmaya başladı. Bunu gerçekten yapabilirlerdi. Bu işten gerçekten canlı çıkabilirlerdi.

Ama sanki kader tanrıçası onu duymuş gibi, erken iyimserliği için onu cezalandırdı. Yaralı *Krin'den* fırlayan bir dokunaç Kenna'nın göğsünün ortasına çarptı. Homurdandı,

Cildi mide bulandırıcı derecede solgun bir renge bürünürken silahını yere bıraktı. Yaratık eşini ayaklarından kaldırırken, dokunaçların ucundaki emicilerden kan fışkırdı ve yere sıçradı.

"*HAYIR!*" diye bağırdı ve tüfeğini kaldırarak tam gözlerinin arasına nişan aldı.

Krin, Kenna'yı havada sallayarak, "*Çooooooooook ve o diiiiiiiiiiiiies!*" diye onu uyardı. "*Onu paramparça edeceğim. Onu parçalara ayıracağım. Bir araya getirilemeyecek kadar çok!*"

"Durun!" diye emrederek Gracie ve Stephens'a el salladı. Çılgınca onu kurtarmanın bir yolunu düşünmeye çalışırken omurgasından aşağı buzlar yuvarlandı.

"Git." Fısıltı dikkatini çekti ve başını kaldırdığında Kenna'nın onu izlediğini gördü, *Krin*'in açtığı ağır yaraya rağmen hâlâ farkındaydı. Eli yanındaki kılıfa doğru hareket etti, kapağa doğru çırpındı ve ne yapacağını biliyordu. Onu canlı canlı yerken o şeyi öldürecekti.

"Lütfen," diye fısıldadı, dünyası başına yıkılmak üzereyken başını sallayarak. "Yapma. Tanrılar, lütfen yapmayın."

Krin'e baktı. "Bırak onu gitsin. Onun yerine beni al. Ben daha büyüğüm, daha uzun süre dayanırım."

"*Sen! Yooooou!*" diye mırıldandı *Krin*, hevesle ona doğru ilerlerken. Kenna'yı bir çöp parçası gibi fırlattı ama iğrenç uzaylı dokunaçlarını onun etrafına sararken Kenna'nın nereye düştüğünü görecektir zamanı olmadı. Onu çenesine doğru çekerken irkilmedi, onu parçalara ayırırken emici dişlerinin ısırmasını bekledi. Ölümü önemli değildi. Önemli olan tek şey Kenna'nın hayatta kalmasıydı.

"Umarım sana *diaareental* veririm!" diye tükürdü.

Üzerine bir gölge düştü ve kısa bir an için kırmızı gözleri gördü. Bir sonraki kalp atışında *Krin* ondan uzaklaştı. Havayı alarm çığlıkları doldurdu ama silah sesi duyulmadı. Birkaç adım sendeledi,

Krin'in emici pedlerinin hâlâ vücuduna bağlı olduğunu fark etti. Sadece artık *Krin*'in kendisine bağlı değillerdi, yırtık ve kanlı uçları ona doğru savruluyordu.

Onları yakalayıp yırttı ve tiksintiyle uzağa fırlattı. Sonra yukarı baktı ve çenesi düştü. İşçi robot *Krin*'i metal bir kucağın içine almış, bir koluyla *Krin*'in ortasına öyle sert sarılmıştı ki, kaplamasından yeşil kan sızıyordu.

"Lanet olası iğrenç şey," dedi net bir kadın sesiyle. "Kimse sana kibar oynamayı öğretmedi mi?"

Kolunu geri çekerek yumruğunu sıktı ve *Krin'in* boynunun arkasındaki gangliona acımasızca sapladı. Yırtıcı hayvan çığlık atıp ağzını tıkırdattı ve robottan kurtulmaya çalışmak için çırpındı. Ama o acımasızdı. Homurdanarak elini geri çekti, zonklayan ganglion ve hepsi.

"İşin bitti pislik herif," diye tıslayarak *Krin*'e kendi beyin maddesini gösterdi.

"Hayınnır..." *diye* feryat etti ve o şey robotun kollarında yığılırken sessizleşti. Öldü.

Xaan ve iki insan robota ve ölü uzaylıya bakarken uzun bir süre sessizlik hüküm sürdü. Ürperdi ve o şeyi yere bıraktı, *Krin'in* kafatasından geriye kalanları yok etmek için ağır metal bir ayağı kaldırdı.

"Kenna!" Xaan nefesini tutarak kendini odanın öbür ucuna, Kenna'nın atıldığı yere doğru fırlattı.

Onu varillerin altında, yan yatmış halde buldu.

"Nonono, tatlım," diye mırıldanarak onu sırt üstü çevirdi. Gözleri kapalıydı ve cansız görünüyordu. "Benimle kal. Lütfen, tanrılar, benimle kalın."

Göz kapakları çırpındı ve yavaşça gözlerini açtı. "Hey, yakışıklı," diye homurdandı. "Senin gibi iyi bir çocuğun böyle bir yerde ne işi var?"

mi?"

Bir elini göğsünün ortasına bastırıp kanamayı durduracak bir şeyler bulmak için çılgınca etrafına bakınırken gülümsemeyi başardı. Gracie bir elinde sağlık çantasıyla onun yanına çöktü. Diğer elinde de bir sargı bezi tutuyordu.

Teşekkür eder gibi bir bakışla aldı, şeyi yerine bastırırken Kenna için duyduğu korku damarlarında dolaşıyordu. Altındaki yaranın hiç de iyi görünmediğini anlamak için şifacı olmasına gerek yoktu. "Üzerine bir bandaj yapıştıralım ve onlar kurtarılan kadar onu hareketsiz tutalım" türünden bir yara değildi. "Derhal ameliyat edilmeli" türünden bir yaraydı.

"Şifacılarınızdan kimse kaldı mı?" diye sordu Gracie'ye alçak sesle.

Kadın başını salladığında umudu söndü. Gözlerini kapattı, boğazı kapanırken başını bir saniyeliğine öne eğdi. Şifacı olmadan aşkı bir saat daha dayanamazdı. Vücudunun altında biriken kandan daha az. Acı kalbini ikiye böldü.

Birbirlerini daha yeni bulmuşlardı, şimdi ondan koparılmak... "Hey."

Kenna'nın bileğine yumuşak bir dokunuş yapması başını kaldırıp ona bakmasını sağladı. Gözlerinde görebildiği acıya rağmen ona gülümsedi.

"Buradayım, *Kelarris*." Alnına yumuşak bir öpücük kondurmak için eğildi. "Merak etme. Seni iyileştireceğiz. İyi olacaksın."

"Elbette inanacağım," diye başını salladı ama ona inanmadığını biliyordu. Sadece onun umutsuzca inanmaya ihtiyaç duyduğu şeyle dalga geçiyordu. "Bak."

Kadın adamın bileğine tekrar dokundu ve adam dondu kaldı. Kıvrılan çizgiler daha önce iz bırakmamış deriyi süsledi.

"Güzel dövme, dostum," diye eğildi Gracie. "Daha önce fark etmemiştim."

"Çiftleşme izleri," dedi, Kenna'yı kollarının arasına çekerken sesi çatlıyordu. Ona sarılmaya ihtiyacı vardı. Ona dokunması gerekiyordu. Onsuz bir hayat düşünemiyordu. Evrendeki tüm zamana sahip olduklarına o kadar inanmıştı ki, ama birlikte yaşamları daha başlamadan Kenna ondan koparılıyordu. "Sadece o özel kişiyi bulduğumuzda ortaya çıkarlar. Hayatımızın geri kalanını birlikte geçirmemiz gereken kişiyi."

Gracie başını salladı ama Gracie'nin çabucak gizlediği acıma duygusunu gördü.

"Ben gidip kaçırdığımız tıbbi deneyimi olan biri var mı diye bakayım," diye mırıldandı ve onları yalnız bıraktı.

"Seni seviyorum Kenna," diye fısıldadı, onu yatıştırıcı bir şekilde sallarken elini göğsünün ortasındaki sargının üzerinde tuttu. "Her zaman. Her zaman öyleydim. Yapamam-"

Onsuz devam edemeyeceğini söyleyecekti ama yapamadı. Sesi de kalbi gibi tamamen kırılmıştı.

"Ben de seni seviyorum. Ve her zaman senin yanında olacağım," dedi usulca, elini bileğine dolayarak. Dokunuşu soğuktu, tutuşu eskisinden çok daha azdı. Ona bakarken zayıfça gülümsedi. "Bu hayatın öyle olmadığına inandırıldım. Reenkarne oluyoruz. Ruhlarımız geri geliyor. Birbirimizi tekrar göreceğiz, başka bir hayatta. Birbirimize aşık olacağız ve sonsuza dek mutlu olacağız. Söz veriyorum."

Nefes alamıyordu, cevap veremiyordu, bu yüzden yanaklarından süzülen gözyaşlarını durdurmak için mücadele ederken sadece başını salladı. Gördüğü son şeyin duygularını kontrol edemeyen bir savaşçı olmasını istemiyordu.

"Bırakın onu ben alayım," dedi metalik bir kadın sesi.

Şaşkınlıkla başını kaldırdığında robotun orada durduğunu gördü, kırmızı gözleri onlara odaklanmıştı. Islaktı, Stephens arkasında bir hortumla *Krin* kanını yıkadığını söylüyordu.

"Eğer onun yaşamasını istiyorsan, bırak onu ben alayım," diye tekrarladı normalde akılsız bir botta bulunmayan bir sinirlilikle. "Bizim

İşeme zamanı. *Draanth*, sen de oğlun kadar yavaşsın. Patlamadan önce onu D'Corr gemisinden neredeyse tekmelemek zorunda kaldım."

Xaan kaşlarını çattı ve sonra gözleri aynı anda geniş bir şekilde açıldı ve neredeyse yüz felcine neden oldu. Rynn ve D'Corr gemisinin patlamasıyla ilgili hikâyeyi duymuştu ve sonunda tüm parçalar yerine oturmuştu. "*Keris?*"

Umut ona sert ve hızlı bir şekilde çarptı. Keris gelişmiş bir yapay zekâydı ve veri bankasında herhangi bir şifacının ezberlemeyi umabileceğinden çok daha fazla tıbbi dosya vardı. Kenna'yı kurtarabilirdi.

"Canlı ve pek de ete kemiğe bürünmemiş." Robot uzandı ve Kenna'yı nazıkçe kaldırdı. İnsan kadın yarı bilincini kaybetmiş, hareket ettirilirken sadece hafif bir inilti çıkarmıştı. Keris döndü ve hangarın ortasına doğru yürüdü. "Buraya bir masa ve bulabildiğiniz her türlü tıbbi malzemeye ihtiyacım var! Ve bir üni-donöre ihtiyacım olacak."

Xaan onu takip etti, tişörtünü çoktan çıkarmıştı. "Ben uni seviye dokuzum," diye açıkladı. "Savaş alanı transfüzyonu için erken eğitim sırasında yeniden yazıldım."

"Güzel." Büyük robot yaralı kadını Stephens ve Gracie'nin yerleştirdiği masanın üzerine yatırdı. "Jay. Xaan'a bir transfüzyon hattı bağlayabilir misin lütfen? Canlı bir tane, kanı pompalamak için kalbini kullanacağız."

Xaan gözlerini kırıştırdı. Keris'in Stephens'la konuştuğunu fark ederek, "Ohh, şimdi de Jay mi oldu?" diye yorum yaptı.

Denizci hızla hareket etti, Xaan'ın oturması için katlanır bir sandalye çıkardı ve hattı bulmak için medkit'i yırtarak açtı. "Bu acıtacak," diye uyardı. "Vakit yok."

Xaan sandalyeye çökerken başını salladı. Onu tamamen tüketmeleri umurunda değildi. "Yap şunu."

Stephens kolunu düzeltti ve bir damara dokundu. İğne derisini delip geçerken Xaan tısladı, çizgiler kanla dolmaya başlamıştı. Onları izlemeye zahmet etmedi, onun yerine Keris'in Kenna'nın üzerine eğildiği yere baktı.

Çizgiler için metal bir el uzattı, hassas yardımcı kollar ve eller robotunun gövdesinin yan tarafındaki bölmelerden açıldı. Onlar izlerken eller hareket etmeye başladı, sargıyı dikkatlice soydu ve sonra neredeyse gözün görebileceğinden daha hızlı hareket etti.

"Bu da ne böyle?" Stephens, robotun Xaan'ın baygın eşini ameliyat edişini izlerken sesinde bir hayretle sordu.

"Yasadışı," diye homurdandı ve Kenna'nın kaybettiği kanı yerine koymak için kan hatları çekilirken dolaşım sisteminin çekildiğini hissettiğinde koltukta biraz kaydı. Kariyerinin ilk yıllarında kan bankası olarak kullanılabilmesi için yeniden yazılmıştı. Bir kez , vücudu çekilen kanı yerine koymak için daha yüksek bir hızda kan ürettiyordu. Kendisi yaralanmadığı sürece, savaş alanında yaşamla ölüm arasındaki fark bu olabilirdi. O zaman yetenek hayatını kurtarmak için kapanıyordu. Ayrıca ona kör edici bir baş ağrısı da veriyordu. Ama umurunda değildi. Sevdiği kadını kurtardığı sürece kafasını patlatabilirlerdi. "Keris oğlumun gemisindeki yapay zekaydı," diye açıkladı. "Kendini imha etmeye ayarlanmış bir gemiye, D'Corr'un gemisine, Rynn ve arkadaşının gemiden uzakta pilotluk yaparak kendini feda etti. O olmalıydı

onunla birlikte yok edildi."

"D'Corr'un gemisindeydim." Stephens Xaan'ın yanına oturdu ve uzanıp bileğini tutarak nabzını kontrol etti.

Xaan başını salladı. "Keris senin varlığını kaydetmiş ve seni gemiden çıkarmak için bir robot bedenine yüklemiş olmalı. Lathar hayatlarını kurtarmak için kodlanmış... ya da görünüşe göre insan."

"Peki nasıl yasadışı?" diye sordu insan merakla.

"Yapay zekaların avatar bedenlerine indirilmesi yasak. Bir tanesi yıllar önce delirdi ve birçok insanı katletti."

Keris masadan homurdandı. Elleri hiç durmadan hareket ediyordu. Xaan'ın onun Kenna'nın etini hücreden yukarıya doğru yeniden inşa ettiğini anlaması için ayağa kalkmasına gerek yoktu. Sıradan bir işçi robotu beden olarak kullansa bile herhangi bir şifacının başarabileceğinden daha hızlıydı. "O ilkel bir yapay zekaydı. Gerçek bir zekâ değil. Ben K'Saan seviyesinde bir yapay zekayım. O zamandan beri çok geliştik. Hiçbirimiz bu şekilde kaybetmezdik. Bu yasa yıllar önce iptal edilmeliydi."

Xaan başını salladı. "Bilim insanları bazı yapay zekaların bilinç kazanmaya başladığı ihtimalini ortaya attığında bu konu tartışıldı. Ancak herhangi bir YZ'nin gerçek bir duyarlılığa evrildiğine dair kanıt bulamadık..."

Robot bir an için başını çevirip ona kırmızı bir bakış fırlattı. "Heeeello! Neyim ben? Siktiğimin doğranmış ciğeri mi?"

"Eminim sırf senin için yasayı değiştireceklerdir." Xaan kıkırdadı. Belli ki Keris kolonide bulunduğu süre boyunca dinlemiş ve pek çok hümanizm öğrenmişti. "Nasıl görünüyor?"

"Sanki lanet olası bir *Krin* onun iç organlarını yeniden düzenlemeye çalışmış gibi. Ne düşünüyorsun?" diye karşılık verdi ve sonra daha nazıkçe ekledi. "Çok kan kaybetmiş ama herhangi bir nörotoksin enjekte edecek zamanı olmamış. Yani sadece hasar var, uğraşacak bir zehirlenme yok. Hasarı düzeltebilirim. Şimdi susacak mısın ki çalışabileyim?"

Titreyerek rahat bir nefes aldı. Eğer zehrinden herhangi birini onun vücuduna sokmayı başarmış olsaydı, durum çok daha kötü olurdu. Stephens'a bir bakış attı.

"STFU?" Bu insani bir ifadeydi, öyle olmalıydı.

"Kapa çeneni," diye sıırttı Stephens. "Biliyor musun, ondan şimdiden hoşlanıyorum."

Robot, "Sana da yakışıklı," diye seslendi. "Bundan sonra ne yapacaksın?"

Xaan inledi. "Tanrılar, onu cesaretlendirme. O da en az oğlum kadar kötü. Eminim onun da birkaç bozuk alt programı vardır. Çocukken ikisi de deli gibi kaçtı."

"Evet... ama oğlunuz iyi büyüdü. Değil mi?" diye sordu denizci kıkırdayarak. "D'Corr'u ele geçiren oydu. Değil mi?"

Xaan ona sert bir bakış attı. "Oğlum bir suikastçi olmak için kaçtı. *Bu* soruna cevap oldu mu?" diye sordu ama dudaklarının kenarlarında beliren sırıtışa engel olamadı.

Leş yiyicilerden kurtulmuşlar, *Krin*'i öldürmüşlerdi ve hayatının aşkı iyi olacak gibi görünüyordu.

Hatta yeni bir arkadaş edinmiş ve oğlunun kayıp yapay zekâ kardeşini bulmuş bile olabilir.

Hayat iyiye gidiyordu.

"**T** ! *Gemiler geliyor!*"

Xaan, Stephens'ın bağıırışıyla gözlerini açtı. Anında, Bakışları yanındaki masanın üzerinde battaniyeyle örtülü Kenna'ya kaydı. Rengi şimdi çok daha iyiydi, teni pembeydi ve göğsü yumuşak bir şekilde inip kalkıyordu. İçine bir rahatlama dalgası yayıldı ve uzanıp yanağına dokundu.

"Teşekkür ederim," dedi sessizce yanında duran Keris'e. Yapay zekânın Kenna'nın aldığı her nefesten, kalbinin her atışından haberdar olduğunu sormadan biliyordu.

"*Onlar insan gemisi değil!*" Stephens tekrar seslendi. "*Kesinlikle Lathar. Xaan, belki de kışını kaldırıp buraya gelmek istersin çünkü bunlar pek dost canlısı görünmüyor.*"

Xaan kendini ayağa kaldırdı, başındaki acıyı unutturmak için birinin onu bacağından vurmasını ya da başka bir şey yapmasını sağlamayı ciddi ciddi düşünüyordu.

Keris bir adım bile atmadan onu durdurmak için elini uzattı. Metal ön yüzü kıpırtısız ve duygusuzdu ama sessizce konuşurken sesindeki endişeyi duydu: "Eğer onlar Lathar ise, gitmem gerekiyor mu?"

Metal elini kendi eliyle kapattı.

"Hayır," diye sertçe homurdandı. "Sen olmasaydın Kenna burada olmazdı. Oğlum ve eşi burada olmazdı. Bu da sizi aile yapar. Klan. Ve sizi parçalara ayırmak isteyen her pislik önce beni geçmek zorunda."

"Teşekkür ederim." Kadının yanıtı alçak sesle oldu ama adam onun mekanik sesinde gözyaşları duyduğuna yemin edebilirdi.

Gülümsedi. " gel. Gidip onlarla tanışalım ve hepimizi eve götürsünler."

Hangardan dışarı çıktığında binanın önündeki alana üç savaş gemisinin indiğini gördü. Kalkık burunlu, ölümcül tasarımları son teknoloji ürünü idi ve K'Vass'ın amblemini taşıyorlardı. Savaş botları iniş kapaklarından dışarı döküldü ve gemileri ve hangarı çevrelemek için yayıldı.

Xaan kendilerine doğru gelen grubun başındaki uzun boylu savaşçıyı tanıdığında yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Kül rengi saçlı olan bu adam, Xaan'galakside en çok görmek istediği iki erkekten biriydi.

"Şifacı K'Vass. İyi karşılaşmalar," dedi ve savaşçının selamlaması için kolunu avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı. Ağır yaralı savaşçı-şifacı kolunu Xaan'inkinin üzerine koydu, ön koldan ön kola.

"General. Sizi gördüğüme sevindim," diye cevap verdi ve Lathar'a korku ve endişeyle bakan insan grubuna göz gezdirdi. Korku değil. Bir *Krin* saldırısı yaşadıktan sonra, Xaan onların bir daha kendi kâbuslarından ve gecenin karanlığından başka bir şeyden korkacaklarından şüpheliydi.

"General? *General mi?*" Stephens tükürdü, belli ki Isan'ın arkasında toplanan savaşçılardan hiç de . Xaan'a şaşkınlıkla baktı. "Bizden başka ne saklıyorsun?"

Isan bir kaşını kaldırarak doğrudan insana hitap etti. "Yani sana Xaandril M'rlin olduğunu söylemedi mi? İmparator'un şampiyonu, savaş generali ve Dokuz Çorak'ın Kahramanı? Ne kadar tuhaf."

"Sik *beni...*" Gracie bu kez cevap verdi. "Onların hükümetinde büyük bir şey misin?"

Isan'ın bakışları insan dişinin üzerinde gezindi ama Xaan'ın nadir bulunan bir insan dişiyle karşılaşan bir erkekten bekleyeceği ilginin hiçbiri yoktu. "O. Daha da fazlası. O imparatorun... kankası mı?"

"Daaynal ve ben birlikte büyüdük. Birlikte hizmet ettik," dedi Xaan. düzeltildi. "Biz kan bağıyla bağlıyız, 'kanka' değil."

Gracie sırtınca açıklama yapmaya çalışmaktan vazgeçti. "İnsanlar," diye yorumladı Isan'a. "Bazen hiçbir anlam ifade etmiyorlar. Yaralılarımız var," diye ekledi ve dönüp hangara doğru yürüdü.

Şifacı onunla aynı hizaya geldi, Isan'ın birkaç adamı da peşlerinden geldi. "Yaralıları iyileştirin," diye emretti Isan. "Tedaviye devam edilmesi gerekenleri *Veral'vias*'taki revire götürün."

Başlarını salladılar ve hepsi hangara adım atar atmaz yürüyen yaralıyı aramak için ayrıldılar. Bir başka ekip de *Krin*'in cesedini güneşe çıkarmak için onları takip etti. Üzerlerindeki yörüngede bulunan gemideki bir başka ekibin de gezegeni kapsülüne dair kanıt bulmak için tarayacağını biliyordu.

Xaan tüm bunları görmezden geldi ve Isan'ı masanın üzerindeki Kenna'ya doğru yönlendirdi. "Krin saldırısı. Ona kilitlendi," diye açıkladı, Keris'in filoya temel bilgileri içeren bir sinyal göndermeyi başardığını biliyordu.

"O halde hayatta için şanslı," diye yorumladı Isan, yaralarını incelemek için battaniyeyi kaldırırken. Kaşlarını çattı. "Onun üzerinde hangi şifacı çalıştı? Bu... insan teknolojisi ama insan iyileştirmesi değil."

Keris, "Evet," diye konuşunca Isan şaşkınlıkla irkildi ve robota baktı. Adam içeri girdiğinde hiç kıpırdamamıştı.

"Bu da ne?" diye sordu kısık bir sesle, kıpırdamadan. Xaan'ın kalp atış hızı bir kademe yükseldi. Isan'ın göz açıp kapayıncaya kadar eline bir silah alabileceğini biliyordu.

"*Bu* Keris M'rlin," dedi düz bir sesle, Stephens'ın Isan'ın arkasından geldiğinin ve küçük gruptaki gerginliği fark ettiğinin farkındaydı. Denizcinin tetik parmağının kaşınmadığını umuyordu çünkü aksi takdirde ortalık kan gölüne dönecekti. "O bir yapay zekâ ve benim klanımın bir üyesi."

"O bir robot bedeninde bir yapay zeka."

Xaan başını salladı. "Öyle ve bir sonraki hamleni çok ama çok dikkatli düşünmeni öneririm şifacı. Hem oğlumun hem de eşimin hâlâ nefes almasının sebebi o. Ona zarar verirsen, ben de *senin* aynı şeyi yapma kapasiteni ortadan kaldırıyorum."

"Huh. O zaman kankanla kavga et. Kuralları o koyar." Isan Keris'ten Xaan'a bir bakış attı ve tekrar geri döndü. "Bu dişiyi sen mi iyileştirdin? Bana tam olarak ne yaptığını anlat. Gemiye dönerken."

Xaan bir şifacı ekibinin bir biyo-stretcher ile gelişini izledi. "Ona dikkat edin," diye tersledi ve sonra kötü hissetti çünkü şifacılar sadece işlerini yapıyordu. "O benim dostum," diye ekledi ve karşılığında anlayışlı bir gülümseme aldı.

"Ona kendi çocuğumuzmuş gibi bakacağız General. Size söz veriyoruz," dedi içlerinden biri biyo-alanlar açılırken. Xaan'ın içi rahatlamıştı. Artık güvendeydi. Daha kötüsü olsa bile, biyo-sedye Isan onu iyileştirene kadar durumunu koruyacaktı.

"Artık iyi olacak. Değil mi?" Stephens ve Gracie sedyenin ardından yürürken ona katıldılar. Şifacılar hayatta kalanların geri topluyorlardı, bazıları yürüyor, bazıları taşınıyordu.

Gülümsedi ve başını salladı. "Hepimiz iyi olacağız. Şimdi bu lanet gezegenden gidelim, olur mu?"

ÖLDÜ ve cennete gitti. Tek sorun cennetin bir Latharian revirine çok benzemesiydi.

Kenna gözlerini kırptırdı ve etrafına bakındı. Evet, burası kesinlikle bir tıbbi bölümdü. Her bir bölmede en büyük savaşçının bile sığabileceği büyüklükte teşhis yatakları vardı, bu da kendini bir yatakta yatan bir çocuk gibi hissettiği anlamına geliyordu. Bulunduğu bölmenin sonunda bir gizlilik perdesinin parıltısı havayı doldururken, diğer tarafta deri giysili bir figür hareket ediyordu.

Cennetin de daha az *acıtması* gerekmez mi? Tüm dünyevi acılar falan gitmiş. Daha fazla bulut ve arp, daha az tıbbi ekipman ve çam kokulu temizleyici gibi kokan bir şey? Tüm hastanelerin çam kokması gerektiği tüm gerçeklikte evrensel bir gerçek miydi?

İçine acı saplanırken usulca inledi. Çok kötü değildi ama rahatsız edecek kadar çoktu. Bu da neydi böyle... Ölmüştü, o zaman bu acı niye? Anlaşma buydu. Ya da öyle olmalıydı.

"Hey, *kelarris*," tanıdık, derin bir ses, uykunun verdiği hışırtıyla, Xaan'ın yatağın yanındaki sandalyeden hızla kalktığını görmek için dönmesine neden oldu. "Nasıl hissediyorsun?"

En azından bu cennette bir melek vardı. İşler iyiye gidiyordu.

Adam eğilip alnından öperken gözlerini kapattı, eli onunkini arıyor ve sarıyordu. Sadece dokunuşu bile onu rahatlatmaya yetti ve aşk büyük bir hızla içini doldurdu. Hatırladığı son şey, onu kaybetmekle yüzleşirken gözlerindeki ıstıraptı. Kalbi sıkışmıştı. Bir daha asla böyle bir ıstırap ve acı görmek istemiyordu.

"Ben ölmedim..." sarıldı, dokunmadan duramıyordu, parmakları adamın yanağındaydı, adam yukarı kalkıp ona bakarken. "Ne oldu? Buraya nasıl geldik?"

Gülümsedi, kolunu başının arkasındaki yastığa yasladı ve saçlarını yüzünden geriye doğru okşadı. "Keris oldu. Şu bot

Krin'i mi öldürdü? Oğlumun gemisindeki yapay zeka olduğu ortaya çıktı. O seni kurtardı-"

Gizlilik kalkanı bir şifacıyı içeri almak için geri çekildi. Uzun boylu, gümüşü kül rengi saçlı, genç ama en az Lord Şifacı Laarn kadar yaralı biriydi.

"Onu da *draantik* bir şekilde mahvetti," diye homurdanarak Xaan'a teşhis kontrollerine ulaşabilmesi için yoldan çekilmesini işaret etti. "Seni düzeltebilmem için birkaç saat ameliyatta kaldın."

Xaan onu taramak için yayılırken itaatkâr bir şekilde yatağın alanının hemen dışında duran Xaan'a gülümsedi. Yatak onu tarayabilse ve varlığı ölçümleri bozmasa bile ondan ayrı kalmaktan hoşlanmadığı çok açıktı. Ona geri dönme ihtiyacıyla adeta titreşiyordu.

"Ama şimdi iyi mi?" Xaan sordu. "Şimdi iyileşecek."

"Yapacak." Şifacı başını salladı. "Bu onun hayatını kurtardı ama bu bir yama işiydi."

Ona bakarken yüz ifadesi biraz yumuşadı. "Seni buraya gelene kadar hayatta tuttu. Şimdi yeni gibi iyisin. Devam eden bir sorun olmadığından emin olmak için takip kontrollerine ihtiyacın olacak, ama bunun dışında iyi olacaksın gibi görünüyor. Nasıl hissediyorsun?"

Kaşlarını çattı ve bir elini göğsünün ortasına bastırdı. *Krin*'in dehşet, karnına bıçak gibi dişlerinin verdiği his bir anlığına zihnini doldurdu ve ürperdi. Evet, yıllarca bununla ilgili kâbuslar görecekti. "Hâlâ biraz acıyor. Eskisi kadar değil ama yine de biraz. Ağrı gibi mi?"

Isan. Şifacının adının Isan olduğunu hatırladı, adını zihninin derinliklerinden çekip çıkarmıştı. Bu da demek oluyordu ki

Fenriis'in gemisi. Yara izlerinin çokluğu ve derinliği, görünüşteki gençliğine rağmen çok iyi eğitimli bir şifacı olduğu konusunda ona güven verdi. Yine de Lathar'da dış görünüş aldatıcı olabilirdi. En genç görünenleri, tanıştığı en yaşlı savaşçılar olabilirdi.

"Hücrel hafıza, hepsi bu. Bununla başa çıkabiliriz."

Sert tavrıyla oldukça çelişen bir gülümseme ekledi. Sanki hepsi insanlarla nasıl başa çıkacakları konusunda bilgilendirilmişti ve o da bazı ince noktaları yeni yeni hatırlıyordu. Yanındaki el arabasına uzanarak bir tıbbi yama seçti ve soydu. Sonra eğilip kadının kolunun üst kısmını düzelitti. Acı neredeyse anında azalırken tısladı.

"İşte," dedi daha alçak bir sesle. "Bu senin boyutlarında bir kadın için doğru dozaj civarında olmalı. Yardımcı olacaktır."

Bakışları, önündeki konsolun üzerinde hareket eden ellerine kaydı. Orada, ceketinin manşetinin hemen altında, koyu renkli izler göze çarpıyordu. Kadın gülümsedi. Bu tavır şimdi anlam kazanmıştı.

Isan'ın çiftleşme izleri vardı, bu da bir yerlerde bir eşi olduğu anlamına geliyordu.

-Latharian dışısı kalmadığı için bir insan. Oluşturdukları diğer türler arasında sadece insanlar vardı. Yine de yüz ifadesinden bu konuda kafasının çok karışık olduğu anlaşılıyordu.

Alan kapandığında gülümsemesini gizledi ve aynı anda Xaan tekrar onun yanındaydı. Yüzündeki gergin ifade ona dokunma isteğini ele veriyordu ama şifacıya bakarken kendini tuttu.

"Onu eve götürebilir miyim?" diye sordu koca general derin sesle.

"Sadece dinlendiğinden emin olun ve eğer kendini kötü hissederse onu hemen geri getirin," dedi Isan kararlı bir şekilde.

Bir sonraki anda Kenna kendini Xaan'ın geniş göğsüne yaslanmış buldu. "Hasta. Geri. Anladım," diye gürledi ve onu uzun adımlarla revirden dışarı taşıdı.

Xaan gemide ilerlerken aralarındaki sessizlik uzayıp gidiyordu. Nereye gittikleri hakkında hiçbir fikri yoktu ama ona bir yerde kamara tahsis edildiğini varsayıyordu. Hiçbir gemi komutanı bir general ve imparatorun şampiyonunu yerde yatırmazdı.

"Hey," diye sordu köşeyi döndüklerinde. "Bir zamanlar senin kendi gemin yok muydu?"

"Uh-huh." Başını salladı. "Gerçi artık kardeşim komuta ediyor. Ben... Sarayda daha fazla zaman geçirebilmek için burayı bir bayrak gemisi olarak bıraktım. Senin yanında."

Gözlerini kırıştırdı ve şaşkınlıkla ona baktı. "Bana yakın olmak için geminden vaz mı geçtin?"

Başını salladığında yüksek elmacık kemiklerine renk gelmişti. Ama bir çift kapı görkemli bir süite açılırken ve içeri girerlerken ona bakmadı. Adam onu yatak odasına doğru götürürken kadın odalara şöyle bir baktı.

Yatağın önünde durdu, onu kollarının arasına aldı ve doğrudan ona baktı. "Seni seviyorum, Kenna. Seni ilk gördüğüm andan beri senin için deli oluyorum. Sadece bunu itiraf edecek cesareti bulmam biraz zaman aldı. Kendime... sana."

Derin sesinde gürleyen dürüst sözler ısıttı. Yüzünü nazıkçe kavrarken dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi.

"Sonunda oraya vardık." Gülümsemesi hızlı bir sırtışa dönüştü. "İçimi boşaltmaya çalışan o pislik uzaylı olmasaydı da olurdu." Gülümsemesi düştü. "Muhtemelen bazı yara izlerim vardır."

Hızlı bir öpücük çalmak için eğildi, sıcaklık ve vaatle yumuşak ve yavaş bir öpücük. "Onlar umurumda değil. Ben sadece seni olduğun gibi seviyor ve istiyorum. Her zaman sevdim ve her zaman seveceğim."

Adam bir dizini yatağa koyup onu takip ederek kollarına çektiğinde gözleri yaşlarla doldu. Kız içini çekti ve mutlu bir şekilde ona sokuldu. "Güzel. Sonunda biriyle birlikte olmana sevindim."

Program, General. Kendi emirlerimi vermeye başlayacağımı sanıyordum."

"Ah?" Adamın kaşları havaya kalktı, eli kızın kalçasını tembelce okşadı. "Peki bunlar ne tür emirler olabilir, küçük insan?"

Ona en iyi geniş gözlü ve masum bakışını attı. Adamın dudağının köşesi kıvrılmıştı, bu yüzden onun bunu yemediğini biliyordu ama yine de devam etti.

"Şey, biraz acıyor..."

"Nereye? Şifacıya ihtiyacın var mı?" Yüzünü anında endişe kapladı ve yatağın yarısına ki, kadın koluna elini koyarak onu durdurdu.

"Hayır, şifacıya ihtiyacım yok," dedi çabucak. Elini kaldırarak dudaklarına dokundu. "Şaka yapıyordum. Sadece beni öpmeni istiyorum."

Yatağa dönüp onu kollarının arasına aldığı anda endişesi kayboldu. Dudaklarına nazik bir öpücük kondurmak için eğildiğinde mavi bakışları onunkileri tuttu, derinliklerinde sıcaklık vardı. Bir süre sonra başını kaldırdığında, deri ceketini avuçlamış, onu kendisine doğru tutuyordu.

"Beni öpmekten daha fazlası..." diye ekledi.

Onun dudaklarına karşı gülümsedi. "Oh, bunu bilemem. Eminim şifacı dinlenmen gerektiğini söylemiştir," diye alay etti.

"Eğer hemen şimdi soyunup eşini memnun etmezsen *Şampiyon*," diye ısırды şehvetli bir hayal kırıklığıyla. "Senin için şifacıyı çağıracağız. Seksi bir uzaylı generalle bu ihtiyaçlarla tek başıma uğraşmak için evlenmedim, biliyorsun değil mi?"

"Eh, sen öyle diyorsan..." diyerek tekrar dudaklarına yapıştı ve Latharian generalinin bağlı olduğu eşini ne kadar iyi memnun edebileceğini kanıtladığı bütün bir öğleden sonra ve akşam boyunca süren ateşli bir öpüşme başladı...

EPILOG

"R Sakin ol, kalbimin kızı," diye mırıldandı Xaandril, Terran güllerinden oluşan buketi yuvarlak masanın üzerine koyarken.

Kızının mezarını işaretleyen taşların deseni. Bunlar Kenna'nın bağlanma çiçekleriydi, imparatorun önündeki törenlerinde taşıdığı çiçeklerdi. Onları buraya getirip Daanae'nin anısına mezarına yerleştirmesi için ısrar etmişti.

Bir an için başını eğdi, gözleri kapalıydı. Küçük insan dışisini hak etmek için ne yaptığını bilmiyordu ama tartışmayacaktı. O şimdi ve her zaman için onundu.

"Kenna'yı severdin," dedi Daanae'ye, belki ruhu dinliyordur diye. "O vahşi bir savaşçı ve çok yüreklidir. Sana bir kalp atışında aşık olurdu. Yani," diye kıkırdadı, "bana aşık olabiliyorsa, sana karşı koyma şansı olmazdı. Öyle değil mi?"

Rüzgâr değişti ve uçağın yanında duran eşinin kokusunu ona getirdi. Onu hâlâ bağlanma elbisesi içinde ve aylardır görmeyi arzuladığı mücevherli tasmaını boğazında görünce gülümsedi.

"Onu çağırmadan önce seninle biraz zaman geçirmek istediğimi söyledim," diye açıkladı. Kızın kokusundaki değişiklikler onu heyecanlandırırsa da

kendisi de farkında değildi.

"Henüz bilmiyor ama Kenna hamile. Kız kardeşin olacak Daanae, eğer . Bu yüzden benim için bir şey yapmanı istiyorum, tamam mı? İzlediğini biliyorum, Kenna ve kardeşlerine göz kulak ol. Tanrıların onları güvende ve sağlıklı tutmasına yardım et. Bunu benim için yapabilir misin?"

Parmak uçlarına bir öpücük kondurarak uzandı ve onları nazikçe anıtın ortasındaki taşa bastırdı. Ani, hafif bir ödüllendirildi ve kızının en sevdiği çiçek olan çan çiçeklerinin sesi, buketin yapraklarını karıştırırken kulaklarına geldi.

Huysuz Latharian şampiyonu mezarın ötesinden bile ilk çocuğunun varlığını Xaandril gülümsedi. "Teşekkür ederim, tatlım."

Ve böylece ilk ailesine merhaba demek için yeni ailesine el salladı.

UZAYLI GENERAL'E HİTAP'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederiz!

Umarım Xaan ve Kenna'nın hikâyesini okumayı sevmişsinizdir.

Lathar Savaşçıları Serisi'nin bir **ALIEN WARRIOR'S SECRET**.
sonraki kitabı

**Uzaylılar tarafından yakalanmak, eve gönderilmekten daha iyidir... Ve bazen aşk en beklenmedik yerlerde bulunabilir...
Oturma rafının altı gibi.**

ALIEN WARRIOR'S SECRET'e buradan göz atın!

Arkadaşlarınıza söylemek de dahil olmak üzere bu haberi yayma konusundaki yardımlarınız için minnettarım. Yorumlar okuyucuların yeni kitaplar bulmasına yardımcı olur! Lütfen favori kitap sitenize bir yorum bırakın!

MINA'NIN HABER BÜLTENİNE KAYDOLUN!

<http://mina-carter.com/newsletter/books/>

AYRICA MINA CARTER TARAFINDAN

Mükemmel Eş

Altın kalpli bir hastane müdürü. Karanlık bir sırrı olan bir asker.

Lillian'ın hayatı... sıkıcıdır. Sıska sıcak çikolatası dışında gününün en önemli olayı askeri kanatta çalışan yakışıklı gardiyanlardır. Bu gizli bir görevdir ve onun maaş seviyesinin çok üstündedir ama resepsiyonun önünden sürüyerek geçen boş gözlü kadın ve erkeklere acıtmaktan kendini alamaz. Sonra gece geç saatlerde acil bir hasta getiriliyor, karnı parçalanmış ve kan içinde. Burası bir acil servis değildir ama onu geri çevirip ölüm riskini göze alamaz.

Yakışıklı askeri aklından çıkaramayan Lillian gizlice yasak bölgeye girer ve kendini hiçbir şeyin mantıklı olmadığı bir dünyanın içinde bulur. Erkeklerin her zaman erkek olmadığı, ölümlerin yürüdüğü ve yakışıklı askerinin görüldüğünden çok daha fazlası olduğu bir dünya...

Kokusu onu çağırıyor. Kız onun. Şimdi onu hayatta tutmak zorunda.

Jack Harper bir askerd, iyi bir askerd... sonra Proje tanrıyı oynamaya karar verdi. Şimdi kalıcı öfke kontrolü sorunları ve içinde yaşayan bir canavar var. Bir silah olarak kullanıldığında, karşılık vermek için bir şans bekliyordu. Ama Proje onun peşinde.

Dengesiz olduklarına karar verilen Jack ve ekibine öldürme emri verilir ve St.Margarets'e nakledilirler. Kafalarının arkasına sıkılan bir kurşun onları temelli öldürene kadar baş doktorlar için bir oyundan ibarettir. Ancak Jack, hayatı boyunca beklediği o narin koku etrafını sardığında o kadar kolay yıkılmayacaktır.

Narin insan kadın onun eşi. Ve onu kurtarmak için Proje'nin karşısına çıkardığı her şeyle savaşacaktır.

Canavarlar vardır... ve onlar iyi adamlardır.

DEVAMINI OKU...

Cyborg'un Fiyatı

O galaksideki en tehlikeli yaratıklardan biri... öyleyse neden ellerini ondan uzak tutamıyor?

Birleşik Filo Gemisi *Valkyrie*'de kıdemsiz bir hemşire olan Samara'nın günleri genellikle ufak tefek çarpma ve kırılmalarla ve ara sıra yapılan sağlık veya çalışma alanı kontrolleriyle geçiyor.

Ancak tehlikeli bir mahkûm gemiye transfer edildiğinde, kendini hücre görevinde bulur. Büyük, ölümcül görünümlü askeri sınıf cyborg ile uğraşmak korkutucu olmalıydı, ancak yeşil gözlerine bir bakış ve büyük, sert vücudunun gri gemi kıyafeti altında nasıl görüneceğinden başka bir şey düşünemiyor...

O küçük, yumuşak ve kırılgan... Ellerini kendine saklamalı ve onu unutmalı.

Yakalanan ve incelenmek üzere tıbbi bir tesise götürülen cyborg Lyon, kendisini esir alanlardan acı ve aşağılanmadan başka bir şey beklemez. Ancak Samara diğerleri gibi değildir, yaralarını özenle tedavi eder ve içinde bir ateş yakar. Kelepçelerinin sıkıca kilitlendiğinden emin olmayı ihmal ettiğinde, kıyamet kopar. Hücre duvarına karşı sıcak, şehvetli bir cehennem. Ekibi geldiğinde, Lyon çekip gitmesi gerektiğini biliyor... ama yapamıyor. Küçük insanı onun derisinin altına girmiştir. Onu çektiği acıların bedeli olarak alacak, yatağında tutacak ve ilgisini kaybetmesi için gereken süre ikisine de zevk verecektir.

Ancak evrenin ve Filo'nun başka fikirleri vardır. Gemideki bir iz sürücü, bir uçan gemi sürüsünü başlarına musallat eder. Lyon ve Samara ihanetten ve uçan böcek saldırısından kurtulabilecekler mi, yoksa sonsuza dek sürecektir mutlulukları ateş altında dağılacak mı?

KOPYANIZI ŞİMDİ ALIN

YAZAR HAKKINDA

Mina Carter, *New York Times* ve *USA Today*'de birçok türde çok satan romantizm yazarıdır. Kocas1, kızı ve otoriter kedisiyle İngiltere'de yaşamaktadır.

Mina ile çevrimiçi bağlantı kurun:

mina-carter.com

kaçırmayın!

Aşağıdaki butona tıklayarak Mina Carter yeni bir kitap yayınladığında e-posta almak için kaydolabilirsiniz. Hiçbir ücret ve zorunluluk yoktur.

Sign Me Up!

<https://books2read.com/r/B-A-SKC-VCTY>

BOOKS READ

Bağımsız okuyucuları bağımsız yazarlarla buluşturmak.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.